

argo

Ediční
plán
2022
leden
—
červen

Ediční plán 2022
leden–červen

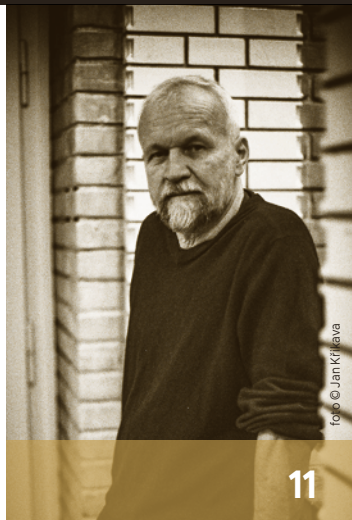
Nakladatelství Argo

Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

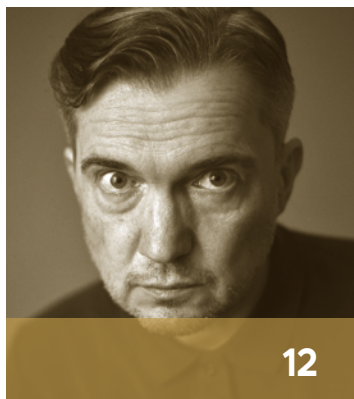
Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2022
Grafická úprava © Jan Augusta, 2022

Beletrie

- Nejočekávanější tituly — 6
- Světová beletrie mimo edice — 14
- Edice AAA – angloameričtí autoři — 42
- Edice AAB – angloameričtí básníci — 45
- Světová poezie — 46
- Česká beletrie — 47
- Thrillery a detektivky — 60
- Sci-fi a fantasy — 67
- Komiks — 81
- Literatura pro děti a mládež — 90

Jan Novák Miliónový jeep

Miloš Urban Továrna na maso

Populárně naučná a odborná literatura

- Mimo edice — 100
- Publicistika a esejistika — 108
- Edice Crossover — 109
- Obrazové publikace — 113

Margaret Atwoodová

Kočičí oko

Historická literatura

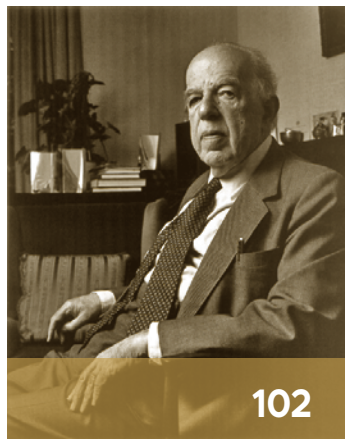
Historická literatura mimo edice — 116

Edice Historické myšlení — 117

Edice Memoria medii aevi – Paměť středověku — 119

Edice Itineraria — 120

Abecední seznam autorů — 122

Ernst Gombrich

O renesanci 1

nakladatelství argo

Beletrie

6-97

Hilary Mantelová

Hilary Mantelová se narodila roku 1952 v Derbyshiru. Studovala na univerzitě v Sheffieldu, prošla řadou zaměstnání, krom Anglie žila v Africe a v Saúdské Arábii, a exotické prostředí se pak objevilo v jejích knihách. První román začala psát už v roce 1974; pracovala na něm pět let a pak ho odložila; vyšel až roku 1991 (*A Place of Greater Safety*). Jeho hlavními hrdiny byli představitelé francouzské revoluce Robespierre a Danton. Mantelová tu poprvé zkoumala soukromé životy historických osobností, což je přístup, který použila i v románech *Wolf Hall* a *Předved'te mrtvé*, za které v letech 2009 a 2013 získala prestižní Man Booker Prize.

Foto: D. John Haynes

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Zrcadlo a světlo

Přeložila Michala Marková

V románu *Zrcadlo a světlo* se završuje trilogie pojednávající o osudech Thomase Cromwella, chudého kovářského syna, který se vlastními schopnostmi vypracoval na pravou ruku anglického krále Jindřicha VIII.

První dva svazky – *Wolf Hall* a *Předved'te mrtvé* – líčí Cromwellův vzestup a okolnosti, za kterých se postupně stal Jindřichovým nepostradatelným rádcem. *Zrcadlo a světlo* navazuje přesně v okamžiku, kde druhý díl končil: kat si čistí krvavý meč, dvorní dámy ukládají do rakve bezhlavé tělo Anny Boleynové. A Thomas Cromwell vyráží na závěrečný úsek své pouti, přes vrchol politické moci a pád z výsluní královny obliby až k popravčímu špaluku.

Kritika označuje cromwellovskou trilogii Hilary Mantelové za největší anglicky psaný historický román, jaký zatím v tomto století vznikl.

Již vyšlo

Zavraždění Margaret Thatcherové, *Předved'te mrtvé*,
Za temnotou, *Wolf Hall*

V noci je každá krev černá

Přeložil Tomáš Havel

Alfa Ndiaye a Mademba Diop jsou jedni z mnoha senegalských střelců bojujících pod francouzskou vlajkou v zákopech první světové války. Jsou nejlepší přátelé, znají se od dětství, vyrůstali spolu. Jsou to „více než bratři“. Při jednom útoku Mademba zemře v krutých bolestech v Alfově náručí. Teprve v tu chvíli se „blondáci s modrýma očima“ stanou skutečnými nepřáteli. V Alfovi se něco zlomí a s mačetou v ruce se vydá do své osobní války, až se nakonec stane postrachem vlastních spolubojovníků, kteří v něm začnou vidět nebezpečného čaroděje. Na rozdíl od nich ale čtenář může alespoň sledovat valící se proud Alfových myšlenek, proud bolesti nad ztrátou a proud vzpomínek na život před válkou, na dětství a dospívání v senegalské vesnici, na poslední dny před odchodem do války. Proud výčitek svědomí, proud otázek a proud odpovědí, které však Alfu vedou strmou cestou do propasti.

Kniha získala dvě významná ocenění: Prix Goncourt des Lycéens v roce 2018 a International Booker Prize v roce 2021.

Kniha byla přeložena do 30 jazyků a vyšla ve 33 zemích.

David Diop

David Diop (* 1966) je francouzský spisovatel a literární vědec. Narodil se v Paříži, vyrůstal ale v Senegal, odkud pochází jeho rodina. Do Francie se vrátil studovat literaturu a její dějiny a poté, co na Sorbonně obhájil svou diplomovou práci, začal literaturu sám vyučovat na univerzitě v Pau. Napsal celkem tři prózy: *L'Attraction universelle* (2012), *La Porte du voyage sans retour* (2021) a *Frère d'âme* (2018), která česky vychází pod názvem *V noci je každá krev černá*.

Jean-Michel Guenassia

Jean-Michel Guenassia (* 1950 Alžír) vystudoval práva v Paříži a pracoval zde jako advokát. Později se začal žít psanou tvorbou, napsal řadu scénářů k filmům a několik divadelních her. V roce 2002 se rozhodl, že napíše „román svého života“ a následujících šest a půl roku pracoval pouze na knize *Klub nenapravitelných optimistů*. Když román v roce 2009 vyšel, okamžitě si získal přízeň kritiků i čtenářů a obdržel Prix Goncourt des Lycéens a několik dalších literárních cen. Kniha byla přeložena do 11 jazyků a stala se bestsellerem i v České republice. Po sérii tematicky pestrých knih (*Vysněný život Ernesta G.*, *Nezmar, Valčík stromů a nebe*, *O osudovém vlivu Davida Bowieho na holky*) se vrátil nejen k hrdinům své neúspěšnější knihy, ale i k tématu, v němž se cítí nejlépe. *Zaslíbené země* jsou plnohodnotným volným pokračováním jeho životního románu.

Po více než deseti letech, která uplynula od vydání úspěšného románu *Klub nenapravitelných optimistů*, se zde opět setkáváme s jeho hrdiny.

Tip

Zaslíbené země

Přeložila Iveta Šimpachová

Michelovi Marinimu je sedmnáct let a právě odmaturoval. Poflakuje se po Paříži, hraje fotbálek a od daluje chvíli, kdy se zapíše na univerzitu. Plány? Odjet do Izraele za Camille, která tam žije v kibucu, s Leicou v ruce objevovat svět a najít Cécile, milou jeho bratra Francka. Franck, přesvědčený komunist, zůstal po dezerci z armády v Alžírsku a rozhodl se zasvětit svůj život zachraňování světa: má vyměnit rudou hvězdu za mnišský hábit?

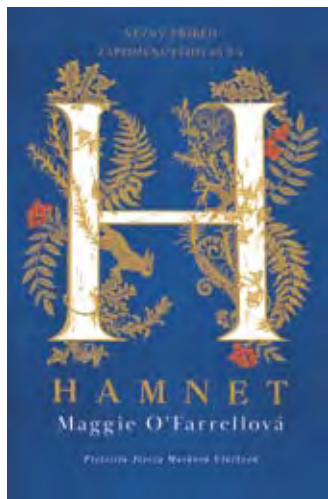
Poslední nenapravitelní optimisté se točí ve víru svých lásek a tajností a srdce jim plní všechny naděje převratné doby, v níž žijí. Paříž, Alžír, Tel Aviv, Petrohrad... A čtyři desetiletí mezi roky 1964 a 2007, mezi rozkladem koloniálních říší a pádem železné opony, desetiletí plná příslibů a nadějí, to je rámec, do nějž Jean-Michel Guenassia zasadil intimní epopej o jedné generaci, vzrušující a barvitý obraz doby, velkolepé vyprávění o našich iluzích.

Již vyšlo

Klub nenapravitelných optimistů, *Vysněný život Ernesta G.*, *Stoprocentní riziko*, *Nezmar*, *Valčík stromů a nebe*, *O osudovém vlivu Davida Bowieho na holky*

Hamnet

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Manželský pár, který žil v osmdesátých letech šestnáctého století v Henley Street ve Stratfordu, měl tři děti, starší Susanu a mladší dvojčata Hamneta a Judith. Hamnet zemřel v roce 1596 ve věku jedenácti let. Zhruba o čtyři roky později napsal jeho otec hru *Hamlet*.

Hamnet se inspiruje životem slavného dramatika. Je to příběh o poutu mezi dvojčaty a o manželství poznamenaném žalem. A také o neobyčejné ženě, jejíž jméno se většinou zmiňuje jen na okraj, o bleše, která se nalodí v Alexandrii, a o synovi rukavičkáře, jenž se pro milovanou ženu vzepře konvencím. Ze všeho nejvíc je to ale něžné a nezapomenutelné vyprávění o chlapci, na něž se téměř zapomnělo, avšak jeho jméno přetrvává v jedné z nejslavnějších her literární historie.

Britský bestseller roku 2020.

Maggie O'Farrellová

Maggie O'Farrellová (*1972) se narodila v Severním Irsku a vyrůstala ve Walesu a ve Skotsku. V osmi letech prodělala encefalitidu a zameškala více než rok školní docházky, což byla zkušenost, která se odrazila i v její pozdější literární tvorbě, nejzjevněji pak v memoárech *I am, I am, I am* (Jsem, jsem, jsem) z r. 2017. Vystudovala anglickou literaturu v Cambridgi, pracovala jako novinářka v Hongkongu i v Anglii a vyučovala tvůrčí psaní na univerzitách. Napsala několik úspěšných románů, za něž si vysloužila mimo jiné literární cenu Costa v r. 2010 (za román *The Hand That First Held Mine*) a další dvě nominace v letech následujících (za romány *Instructions for a Heatwave* a *This Must be the Place*). Za svůj poetický příběh Shakespearova předčasně zemřelého syna Hamneta získala v r. 2020 cenu Women's Prize for Fiction.

Jan Novák

Jan Novák (* 1953) je česko-americký spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Strip-tease Chicago*, 1983, *Miliónový jeep*, 1985, *Zatím dobrý*, 2004, *Děda*, 2007, *Hic a kosa v Chicagu*, 2011, *Co já vím?*, 2013) získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvoreckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila jeho biografie Milana Kundery nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmířitelné tábory: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

Knihy Jana Nováka vycházejí v Argu už léta. S reedicí legendárního románu *Miliónový jeep* však započínáme projekt autorových spisů, v jehož rámci postupně vydáme veškeré jeho starší prózy (včetně těch dlouhodobě nedostupných) i právě dokončená díla – na Novákův nový román se čtenáři mohou těšit na počátku roku 2022.

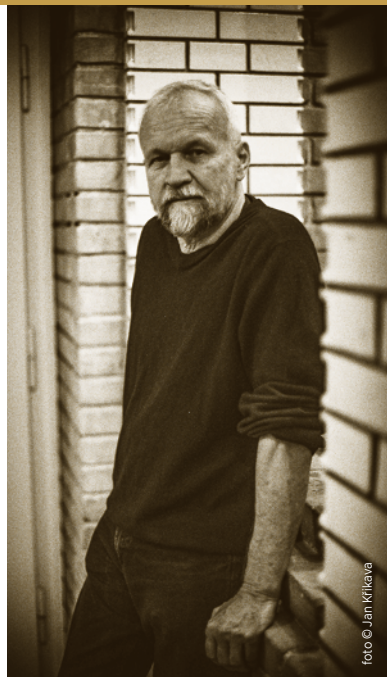

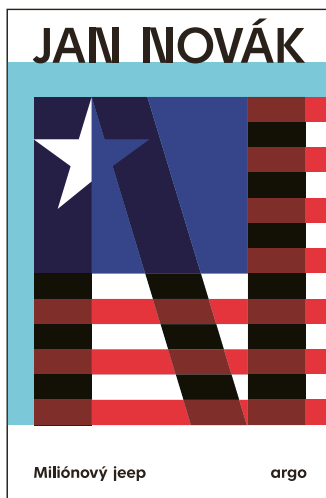
foto © Jan Kříkava

Těžký prachy

Tři roky rozněžl Jan Novák v Chicagu prachy. Byly těžké: pět set dolarů ve čtvrtcích vážilo třináct kilo. Největší suma, jakou jako ozbrojený kurýr a řidič firmy United Armored Services doručil, obnášela 24 miliónů dolarů, ale většinou měl v obrněném voze pouze kolem tří miliónů. Jan Novák byl jedním z tisícovky zaměstnanců podniku, ve kterém se nedodržovaly bezpečnostní předpisy. Jeho nejlepší přítel z garáže Senad Omanić to odnesl den před Vánocemi kulkou do hlavy.

Nová kniha Jana Nováka *Těžký prachy* nabízí další Novákovo dobrodružství na pomezí žánrů, dílem autobiografii, dílem reportáž, dílem poezii, dílem dokument. Rukopis vznikl původně anglicky, ale autor ho při překládání do češtiny rozšířil a doplnil. Stylově se řadí k nejlepší tradici „New Journalism“, včetně výborně odposlouchaného slangu lidí, kteří byli *underpaid, but armed* (jak zní anglický titul románu), lidí, kteří nasazovali život za deset dolarů na hodinu, aby mohli chodit po Chicagu s bouchačkou.

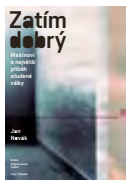
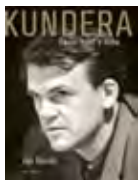
Miliónový jeep

Miliónový jeep vyšel poprvé anglicky jako *The Willys Dream Kit* v roce 1985 v uznávaném americkém nakladatelství Harcourt, Brace, Jovanovich. Kniha se dočkala nadšených recenzí v listech jako *New York Times* či *Chicago Tribune*, získala Cenu Carla Sandburga za prózu, a byla dokonce nominována na Pulitzerovu cenu. Do češtiny ji za autorovy asistence o tři roky později brilantně převedl Jaroslav Kořán a ve svém torontském nakladatelství '68 Publishers ji vydali Josef Škvorecký a Zdena Salivarová. U nás mohl Novákův román vyjít až po listopadu 1989, v polistopadovém víru událostí se mu však nedostalo pozornosti, jakou by zasluhoval – což by naše reedice ráda napravila, kniha totiž nepochybně patří k vrcholům autorova díla i vrcholným prózám poválečné české literatury. Jan Novák v ní svým nenápadným, neokázalým, ale nesmírně působivým vypravěčským stylem plným staccatových vět a ostře vypointovaných kapitol líčí životní pouť svého hlavního hrdiny (jehož předlohou byl autorův otec) od dětství prožitého za německé okupace přes všemožné ponižující protloukání se komunistickým režimem a krátké intermezzo v rakouském utečeneckém táboře až po tragický konec v americkém exilu. Protagonista je – podle zvolené autostylizace – představován postupně jako básník, dělnický vůdce, bankéř, milionář, Američan, mystik, filantrop či pyroman; ať už však na sebe bere jakoukoli roli, zůstává outsiderem, jenž se se systémem doma i ve světě střetává se vsí vervou a všemi prostředky, jež má k dispozici, a vždy znovu a znovu fatálně selhává. Ani v onom selhávání ovšem není prost – díky autorovu nesentimentálnímu, a přitom pozornému a empatickému podání – jistě velikosti.

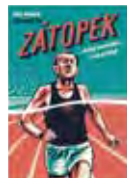
Již vyšlo

Kundera – Český život a doba,
Život mimo kategorie,
Zatím dobrý,
Co já vím?

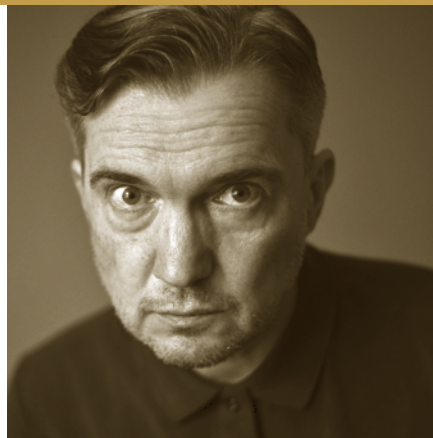
Komiksy

Čáslavská,
Zátopek,
Zatím dobrý

Miloš Urban

Miloš Urban (* 1967) je autorem řady románů, povídek a novel, z nichž mnohé si našly cestu i k zahraničním čtenářům. Z jeho tvorby nejvíce zaujaly romány *Sedmikostelí* (1999), *Praga Piccola* (2012), *Lord Mord* (2008) nebo *Santiniho jazyk* (2005), podle něhož vznikl televizní film v režii Jiřího Stracha (2011). Zatím poslední román – karlovarský horor *KAR* vyšel v roce 2019. Podle románu *Hastrman* vznikl stejnojmenný film v režii Ondřeje Havelky, který získal ocenění Český lev za rok 2018 ve čtyřech kategoriích a svou kvalitou se vymyká běžnému českému standardu.

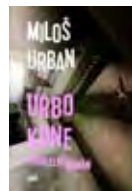
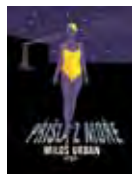

Továrna na maso

Inženýr Leon Hebvábny je stejně výstřední jako jméno, které nese, a přesto se snaží žít výhradně svou prací a pro svou rodinu. Vystudovaný technik, který stál u počátků neonového rozsvěcení Prahy ve 20. letech 20. století, je pro svou tvořivost a činorodost zlákan zdánlivě jiným oborem: má vylepšovat společenský obraz Ústředních pražských jatek. Těm totiž vymyslí přezdívku „továrna na maso“, která se chytne nejdřív v pozitivním, později ale v čím dál negativnějším smyslu. Největší jatka ve střední Evropě jsou neohrožitelná a jejich pověst je čištěna a bělena Leonovým šarmem a důvtipem, když tu přijde do podniku nová zaměstnankyně a obrátí Leonův svět naruby. Jako by nestačilo, že v kafilerii na Maninách byly mezi zvířecími objeveny i lidské kosti...

Již vyšlo

Poslední tečka za Rukopisy, Sedmikostelí, Hastrman, Paměti poslance parlamentu, Stín katedrály, Santiniho jazyk, Pole a palisáda, Mrtvý holky, Michaela, Lord Mord, Boletus Arcanus, Praga Piccola, Přišla z moře, Urbo Kune, KAR

Míň než kopnout si do psa

Příběhy z osmi zemí východní a jihovýchodní Asie, o kterých autor referoval jakožto stálý zahraniční zpravodaj Českého rozhlasu. Zvláštní, záhadný případ ztracených dětí v nebezpečné thajské jeskyni, děsivé utrpení rohingských uprchlíků, kterým svět neumí pomoci a nakonec se jich ujímá jedna z nejchudších zemí světa, nebo zákulisí obou summitů Donalda Trumpa a nejtvrďšího diktátora současnosti – Kim Čong-una. Případně první dny pandemie covidu-19 tam, odkud se rozšířila a kde její původ dodnes tají – přímo v Číně. A také opakované cesty českého prezidenta tamtéž, ze kterých zbyla jen hořkost a obří účty. Ale více než na všechny mocné a bohaté se autor zaměřuje na příběhy „těch, které život drtí den co den“, a přitom právě oni jsou – podle něj – těmi nejstatečnějšími bojovníky. Dozvíte se, jak se mstí siamští duchové, jak nesmlouvavá je drogová mafie nebo jak hrůzně propracovaný je systém čínské komunistické moci.

David Jakš

David Jakš (* 1971) je novinář a učitel. Pracoval v České televizi, TV Nova, China Radio International a také v tištěných médiích. Vyzkoušel si i práci čističe toalet, turistického průvodce nebo silničního asfaltéra, ale k novinářině se vždycky obloukem vrátil. Jeho hlavním pracovním teritoriem je východní a jihovýchodní Asie, kde od roku 2017 pracuje jako stálý zahraniční zpravodaj Českého rozhlasu.

Mary Chamberlainová

Mary Chamberlainová (* 1947) je emeritní profesorkou historie na Oxford Brookes University. Celý život se zabývala ženskou historií, orální historií a historií Karibiku (kde také žila), tedy „malými příběhy“ skrytými za oficiální velkou (neboli také mužskou) historií. Z této odbornosti se zrodil i její první román *Švadlena z Dachau*, v němž Chamberlainová líčí, jak cílevědomou a talentovanou osmnáctiletou Adu semelou neúprosná kola dějin, a to nejen prostřednictvím „nepřátel“, tedy Němců za druhé světové války, ale i patriarchální společnosti v domácí Británii. Také ve svém druhém románu *V utajení* (The Hidden) se autorka vrací do období druhé světové války a opět dokazuje, že i když knih na toto téma vznikly už tisíce, ona zná příběhy, o nichž jsme ještě neslyšeli.

Tento přesvědčivý a dojemný román je důležitou připomínkou, že se válečné hrůzy neodehrávají jen na bitevním poli. A nekončí ani poté, co utichnou zbraně. Někteří lidé si ponесou jizvy – emocionální, fyzické i psychické – po zbytek života.

Herald, Skotsko

V utajení

Přeložili Klára Šumová a Jiří Hrubý

Druhá světová válka. Ostrovy v Lamanšském průlivu. Dora, Joe a Geoffrey si užívají podzim života, když jejich poklid rozvrátí příjezd Němky Barbary, která chce zjistit, kdo je na fotce, kterou našla mezi matčinými věcmi. Pravda o tom, co se dělo za okupace na Normanských ostrovech, postupně vyplouvá na povrch, a spolu s ní i šokující příběh Dory, židovské uprchlice z Německa, a irského faráře Joea. To, co prožili za okupace, má překvapivě dalekosáhlé tragické následky. *V utajení* je příběh lásky a zrady, hanby i přežití. A vrhá světlo na zapomenuté stíny války na okupovaném Jersey.

Již vyšlo
Švadlena z Dachau

Osiřelec

Přeložila Lucie Zakopalová

Vztah matky a dcery. Dobré rady, výčitky a láska. Trochu nezdravá. Ale ta máma měla dítě jako mladá („litovala, že ukončila studium, ne těhotenství“) a nestačila sama dospět, pak onemocněla – a odešla dřív, než zestárla. Její dcera píše vyznání jazykem písniček, sociálních sítí, příběhů, citátů. Vypráví o prázdném místě po blízkém člověku, o smutku v době a společnosti, která je raději mladá, veselá a zdravá a neví si úplně rady s umíráním. Za to samozřejmě můžou matky. I tady bychom mohli vypočítat spoustu chyb: trochu moc pije, nevychází s penězi a taky s muži, i když ji přitahují, obléká se vyzývavě a není důsledná ve výchově. Jenže milujeme jen dokonalé matky? Při čtení je dovoleno smát se i brečet.

Přiznávám, že jsem dlouho nečetl polskou (a nejen polskou) beletrii, která by byla tak dojemná, nekompromisní a originální.

Jerzy Doroszkiewicz, tok.fm

Originalita a jedinečnost autorčiných příběhů spočívá v bystrosti pozorování, v černém humoru a v podvratné síle jazyka a obrazotvornosti.

Justyna Sobolewska, Polityka

Mira Marcinów

Mira Marcinów (* 1985) je polská spisovatelka a esejistka, absolventka psychologie na Jagellonské univerzitě v Krakově. Pracuje v Sociologickém a filozofickém institutu Polské akademie věd, získala stipendium pro výjimečné mladé vědce, organizuje otevřené filozoficko-psychiatrické semináře. Věnuje se dějinám a filozofii šílenství, vydala studii *Dějiny polského šílenství* (2018) nominovanou na Poznaňskou literární cenu. Za svůj prozaický debut *Osiřelec* (Bezmatek, 2020) získala prestižní ocenění Paszport Polityki.

Elsa Morante

Elsa Morante (1912–1985), manželka spisovatele Alberta Moravii, se řadí k nejvýznamnějším spisovatelkám dvacátého století. Za román *Arturův ostrov*, který dosud česky nevyšel, získala hlavní literární cenu Premio Strega. Autorčiným prvním románem je napůl skutečný, napůl vymyšlený rodinný příběh *Lež a kouzlo* (Menzogna e sortilegio, 1948). Většího ohlasu se dočkal až bildungsroman *Arturův ostrov* (Isola di Arturo, 1957), jenž je literární kritikou považován za nejzdařilejší. Česky vyšly její romány *Příběh v historii* (La Storia, 1974, česky 1990) a *Ara-coeli* (1982, česky 1988). Nakladatelství Argo splácí dluh vyprávěče velkých příběhů, které považuje za nepřekonatelné i dnešní autorka bestsellerů Elena Ferrante.

Ohromující, jak skvěle je to napsané... fikční svět ve své komplexnosti, širokoúhlý pohled na podstatu lidství.

Elena Ferrante

Arturův ostrov

Přeložila Alice Flemrová

Román vypráví o nelehkém dospívání chlapce na rodném ostrově Procida poblíž Neapole v třicátých letech minulého století. Arturo žije v barbarském neposkvrněném světě mezi skalisky a plážemi, zcela odříznutém od civilizace. Žije v myšlenkách na matku, která zemřela při porodu, a bezmezně obdivuje otce, jehož má za hrdinu. Od chvíle, kdy do jeho života vstoupí otcova mladší přítelkyně Nunziata, neví, co si počít se svými pocity, a zmítá se v mladickém hledání první lásky. Arturovo prozření je bolestné, a nakonec se rozhodne tento bájný a mytický ostrov opustit.

Ač od prvního italského vydání uběhlo více než šedesát let, tato výjimečná próza stále oslovuje čtenáře svou epičností a pravdivými emocemi.

Šestnáct stromů na Sommě

Přeložila Jarka Vrbová

Vypravěč Edvard chce rozluštit tajemství svých předků, rodiči počínaje. Pátrání ho zavede z rodného Norska na Shetlandy, kde doufá najít stopy po svém prastrýci, britském letci za druhé světové války. Přitom Edvardův dědeček, u nějž vnuk vyrostl, byl zcela opačného smýšlení než jeho bratr, podporoval nacisty. Edvard se noří stále hlouběji do historie, až dospěje k dějišti tragických bitev první světové války u řeky Sommy ve Francii, kde padlo víc než milion vojáků. Přeživší britští vojáci vzpomínali, že na bojišti jako zázrakem zůstala stát skupina šestnácti ořešáků. Reálný a uvěřitelný příběh nepostrádá tajemství a napětí a čte se jako detektivka pro náročné v tom nejlepší slova smyslu.

Spletitý příběh o válce, rodině, tajemství, a ano, o dřevě. Poutavé a příjemné čtení.

The Times

Šestnáct stromů na Sommě je romantický historický thriller, který je zároveň napínavým trhákem a reflexivní cestou k sobě, k dějinám, ke smyslu života a k individuální morální zodpovědnosti.

Bookanista

Lars Mytting

Lars Mytting (* 1968) pochází z lesnatého vnitrozemí Norska z kraje Gudbrandsdalen a značnou popularitu získal v roce 2011 nebeletristickou knihou o dříví – o jeho kácení, zpracování, skladování. Velký úspěch zaznamenal i jeho román *Šestnáct stromů na Sommě* (2014, Svom med dem som drukner). Pravdivý historický příběh autor rozvinul i ve svém nejnovějším románu *Sesterské zvony* (Sosterklokkene, 2020).

Meg Masonová

Meg Masonová je australská novinářka a spisovatelka. Začínala v londýnských *Timesech*, zakrátko psala i pro *The New Yorker*, *GQ* a *The Sunday Telegraph*. Její texty se pravidelně objevují v časopisech *Vogue*, *Stellar*, *Elle* či *Marie Claire*. Ve své knižní prvotině z roku 2012 *Say it Again in a Nice Voice* (Řekni to znova laskavějším hlasem) zachytila formou pamětí zážitky z raného mateřství. Druhou knihu, román s názvem *You Be Mother* (Budeš matka), vydala v roce 2017. Žije v Sydney.

Při čtení téhle knihy jsem si začala zapisovat seznam všech lidí, jimž ji chci poslat, než mi došlo, že bych ji nejradši poslala úplně každému, koho znám.

Ann Patchettová

Výborně zvládnuté. Brutální, plné neodolatelného vtipu, ale i soucitu, naprostý triumf.

Alison Bellová

Trýzeň a touha

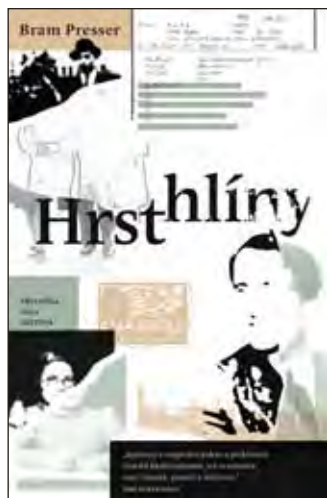
Přeložila Michaela Ritter Konárková

Marta už dávno ví, že s ní něco není v pořádku, jenom přesně neví co. Její manžel Patrik si myslí, že je úžasná a že spolu všechno zvládnou. Každý má přece nějaké trápení, které musí překonat, aby mohl žít dál. Ještě před svatbou mu Marta oznámila, že nechce mít děti, a Patrik to přijal s tím, že ji miluje už od čtrnácti a jedině, na čem mu záleží, je postarat se o to, aby byla šťastná. Jenže právě to se mu přes veškerou snahu nedaří. A když se nakonec Marta dobere pravdy o tom, co ji to vlastně trýzní, je příliš pozdě, aby se naplnila její nejhlubší touha. Ale kdoví, možná se ukáže i to, že když někoho přestanete milovat, je možné začít znovu od nuly, pokud se naučíte napřít svou touhu k něčemu jinému.

Hrst hlíny

Přeložila Olga Bártová

Znali jsme jen mlčení. Moji prarodiče z matčiny strany o své zkušenosti z doby druhé světové války nikdy nemluvili. A my si kolem nich utvořili vlastní legendy: on byl v koncentračním táboře učitelem a pomáhal dětem vyplnit čas, než na ně dojde řada; ona dokázala unést železniční pražce, pod jejichž tíhou jiní Židé našli smrt. A s tím jsme si vystačili, věděli jsme, že se dál nemáme ptát. A tyhle příběhy poté, co zemřeli pouhý měsíc po sobě, bez dalšího zkoumání vstoupily do rodinné paměti. Jenže po čase se v nich začaly objevovat praskliny. Novinový článek, v němž se tvrdilo, že vychází s rozhovoru s ním. Fotografie, na níž se ona drží za rámě cizího muže. E-maily od anglického osmdesátníka, jenž tvrdil, že byl jeho žákem. Hromádka dopisů v krabici od bot ukryté v komoře u její sestry. A příběh jejich životů se nám najednou začal měnit před očima. Bram Presser na základě skutečných faktů a fragmentů historie vystavěl nesmírně působivý román o lásce, paměti, minulosti a identitě.

**Nevšední příběh
o přeživších holokaustu,
o lásce a pátrání po
rodinných kořenech.**

Books + Publishing

Bram Presser

Bram Presser (* 1976) patří k nepřehlédnutelným postavám melbournské kulturní scény. Byl frontmanem židovské punkové kapely Yidcore a svůj hlas propůjčil jedné z postav v australské komedii *BoyTown* z roku 2006. Po rozpadu kapely se pustil do psaní. Stal se sloupkařem v *The Australian Jewish News* a autorem literárního blogu *Bait for Bookworms* (Návnada pro knihomoly). Jeho první publikované povídky *The Prisoner of Babel* (Babylonský vězeň) a *Crumbs* (Drobečky) z roku 2011 stály na počátku románu, v němž se díky bezmála detektivnímu pátrání pokusil rekonstruovat příběh vlastních prarodičů, kteří se do Austrálie odstěhovali po válce z Prahy. Na pozadí jejich osudů román *Hrst hlíny* přináší obecněji platnou zprávu o tom, jak je obtížné budoucím generacím zprostředkovat traumatickou zkušenost, na niž se přeživší holokaustu snaží raději zapomenout. *Hrst hlíny* vyšla v roce 2017 a vynesla autorovi celou řadu literárních cen, mimo jiné prestižní australskou Voss Literary Prize a americkou National Jewish Book Award pro debut za rok 2018.

Kristin Hannahová

Kristin Hannahová se narodila v roce 1960 v Kalifornii, od svých osmi let žila ve státě Washington. Chvilí pracovala v reklamní agentuře, poté studovala práva. Když jí maminka předpověděla, že se stane spisovatelkou, nevěřila jí, ale začala si dělat poznámky ke svému prvnímu románu. Během těhotenství se k poznámkám vrátila, napsala první knihu a zanedlouho se stala profesionální spisovatelkou. Její román *Cesta svatojánských mušek* (2008, č. 2010) se stal nečekaným bestsellerem. Velký úspěch zaznamenaly rozsáhlý historický román *Slavík* (Argo, 2016) i zatím poslední román *Velká samota* (Argo, 2019).

Čtyři vichry

Přeložila Klára Šumová

Texas, 1934. Velké planiny na hranici Spojených států amerických a Kanady sužuje tragické sucho. Miliony lidí jsou bez práce. Farmáři bojují o zachování své půdy i živobytí, plodiny však skomírají, voda vysychá a všechno halí oblaka dusivého prachu. Do životů místních lidí se s neodvratnou neúprosností prašné bouře přihnaly „Špinavé třicítky“, jedno z nejtemnějších období velké hospodářské krize.

Doba je nejistá a nebezpečná, a tak je Elsa Martinelliiová – stejně jako řada jejích sousedů – postavena před nelehkou volbu: zda dál bojovat o půdu, kterou miluje, nebo se vydat na západ, do Kalifornie, kde by mohla začít lepší život. Román *Čtyři vichry* představuje jedinečný portrét Ameriky a amerického snu v podání nezkrotné ženy, jejíž odvaha a sebeobětování se staly vzorem pro celou jednu generaci.

Již vyšlo

Velká samota,
Slavík

Kočí oko

Přeložila Kateřina Klabanová

Kočí oko je kouzelná skleněnka, která mění svět. Z dívky, která se skrže ní dívala, vyrostla uznávaná malířka, jejíž život i dílo silně poznamenaly zážitky z dětství a dospívání. Když se Elaine po letech vrací do rodného Toronta, je to pro ni zároveň cesta do hloubi vlastní paměti. Nejostřeji vystupují vzpomínky na Cordelii, nemilosrdnou a jindy nečekaně labilní vůdkyni skupiny dívek, která Elaine kdysi šikanovala.

Román zasazený do Kanady druhé poloviny 20. století sahá od konce druhé světové války až do osmdesátých let a krom toho, že je brilantní sondou do dívčí psychiky a nevyzpytatelných a mnohdy krutých pravidel, jež ovládají přátelství mezi dívkami, nabízí také neotřelý pohled na řadu kulturních fenoménů té doby, včetně feminismu a různých proudů moderního umění.

Kočí oko je naprosto nevšední a stojí za pozornost, je vtipné, ale právě tak i vážné, a překypuje zázračnou moudrostí.

Již vyšlo

Svědectví, Alias Grace, Příběh služebnice, Penelopiáda, Z hlubin

Margaret Atwoodová

Margaret Eleanor Atwoodová se narodila roku 1939 v Ottawě. Za svou tvorbu po zásluze získala četná literární ocenění včetně Ceny Franze Kafky a je považována za nejvýznamnější kanadskou spisovatelku současnosti. Publikovala více než pětatřicet knih, z nichž nejnámější je patrně *Příběh služebnice* (Argo 2017), který se stal předlohou k filmovému zpracování i úspěšné seriálové adaptaci. K nejvýraznějším dalším románům patří zejména *Žena k nakousnutí*, *Slepý vrah*, *Přežívá nejsmutnější* či právě *Kočí oko*, jež bylo v roce 1988 nominováno na Bookerovu cenu.

Miguel Bonnefoy

Miguel Bonnefoy (* 1986 v Paříži) je synem chilského romanopisce a venezuelské diplomatky, vyrůstal ve Venezuele a v Portugalsku, žije ve Francii. Už za svá raná díla získával literární ocenění, stejně se vedlo všem jeho třem románům, které se navíc dostaly i do užších výběrů tzv. velkých cen: *Octaviova pout'* (Le voyage d'Octavio, 2015), *Černý cukr* (Sucre noir, 2017) i zatím poslední román *Dědictví* (Héritage, 2020), který se ocitl ve výběru Prix Goncourt, Prix Femina a Prix de l'Académie française a byl přeložen do desítky jazyků.

Dědictví

Přeložila Markéta Krušinová

Když otec Lonsonier opouští Francii, odváží si jedinou cennost – odnož vinné révy, kterou zachránil před zhoubnou fyloxérou, jež koncem 19. století ničila evropské vinice ve velkém a vyhněla z domovů tisíce lidí. Usadí se v Chile. Po celé století plně svárů a válek zažívá rod Lonsonierů – Lazar, milovnice ptáček Tereza, aviatička Margot, rebel Ilario Da –, rod vykořeněný a přesazený stejně jako jejich vinná réva, chvíle zářné i temné, vzlety plné nadějí i kruté pády. Lonsonierové jako tažná ptáci křížují Atlantik mezi svými dvěma zeměmi, občas je strhne vítr, někdy je uvězní oko uragánu, nakonec z něj však vždycky vyhlédnou do vysokého nebe, neustále hnáni vpřed tajuplnou rodinnou legendou.

Miguel Bonnefoy nevypráví jen fiktivní ságu rodu Lonsonierů, ale také příběh vlastní rodiny, příběh Francouzů, kteří navzdory vzdálenosti v čase i prostoru svůj původní domov vlastně nikdy neopustili. Přesně mířenými slovy, poetickým, magickým i syrovým jazykem vtahuje čtenáře do osudů výjimečných, svobodomyšlných a vášnivých mužů a žen, kteří na cestě za svými sny někdy klopýtají, ale nikdy z ní neuhýbají, ani když jim ji zkrží velké Dějiny.

Již vyšlo
Černý cukr

Skleněný hotel

Tip

Přeložila Markéta Musilová

Již vyšlo
Stanice 11

Emily St. John Mandelová

Emily St. John Mandelová se narodila roku 1979 na západním pobřeží Kanady. Vystudovala moderní tanec na torontské taneční akademii a poté žila krátce v Montréalu, než se přestěhovala do New Yorku. Za svůj čtvrtý román *Stanice 11* získala v r. 2015 Cenu Arthura C. Clarka za nejlepší sci-fi a dostala se do užšího výběru americké Národní knižní ceny a PEN/Faulknerovy ceny. I proto byl *Skleněný hotel* očekáván s dychtivou nedočkávností, a i když vyšel uprostřed koronavirové pandemie, vysloužil si hned po vydání záplavu nadšených recenzí.

Vincent pracuje jako barmanka v hotelu Caiette, pětihvězdičkovém úkrytu ze skla a dřeva na ostrově Vancouver, kam se dá dostat jedině na člunu. Ve chvíli, kdy jí majitel hotelu dá spolu se spropitným i svou vizitku, se její život otočí o sto osmdesát stupňů. Nebude to poprvé ani naposledy. A také nebude jediná. Ten den zasáhne do života i jejímu nevlastnímu bratru Paulovi (závislému často na drogách, ale vždycky na hudbě) nebo vysoce postavenému manažerovi lodní logistiky Leonovi. O třináct let později na jedné lodi jejich příběhy vyvrcholí. Ale možná je to jen další začátek. Protože časy, místa a děje tvoří síť, v níž se postavy setkávají. Ať jsou živé, nebo mrtvé.

Podle Amazonu jedna z nejlepších knih roku 2020.

Jhumpa Lahiri

Jhumpa Lahiri (*1967, Londýn) se narodila rodičům pocházejícím z Kalkaty, ale jako emigrantka druhé generace vyrůstala v USA. Vystudovala angličtinu, tvůrčí psaní a komparatistiku na Bostonské univerzitě, kde získala i doktorát v oboru renesančních studií. Od roku 2011 žije v Římě, své putování mezi angličtinou a bengálštinou rozšířila o italštinu, ze které překládá a v níž začala i sama psát. Debutovala roku 1999 sbírkou krátkých povídek *Tlumočnické nemoci* (Interpreter of Maladies, č. 2009), za kterou získala řadu ocenění včetně Pulitzerovy ceny. V roce 2003 vydala románovou prvotinu *Jmeno-vec* (The Namesake). Následovala další povídková sbírka *Nezvyklá země* (Unaccustomed Earth, č. 2008) a román *Nížina* (The Lowland, 2013). Italsky napsala esej *Jinými slovy* (In altre parole, 2015) a román *Kde zrovna jsem* (Dove mi trovo, 2018).

Úžasné, kontemplativní čtení... Lyrická próza, která čtenáře vybízí k tomu, aby se nad vyřčenými slovy pozastavili.

Real Simple, Best Books of 2021

Kde zrovna jsem

Přeložila Alice Flemrová

Impresionistické mikropovídky, kde není ani jedno slovo navíc, kde je všednost života povýšena na něco mimořádného a neobyčejného. Melancholická meditace, nikoliv však depresivní, nad samotou a osamělostí anonymní vypravěčky v nejmenovaném evropském městě. Psaní Lahiriové je i tentokrát chirurgicky přesné, elegantní, působí uklidňujícím dojmem, ačkoliv pod povrchem se skrývá hluboký neklid. Úspornou reflexivní prózou se znovu prolínají úvahy, v nichž se autorka zamýšlí nad svou vykořeněností. „Existuje nějaké místo, jímž jenom neprojdíme? Zmatená, ztracená, rozhozená, ulítlá, vykořeněná, vykojená, vyjevená, nesvá, rozrušená, švorc: v téhle rodině pojmů je mi dobře. Vida, domov, slova, která mě přivádějí na svět.“

Již vyšlo

Tlumočnické nemoci,
Nezvyklá země

Anglické nestvůry

Přeložil Ladislav Nagy

Idylické dětství pro desetiletého Maxe skončí okamžikem, kdy nastoupí do chlapeckého internátu. Namísto pohádkové svobody, jíž si užíval na dědově statku, se ocitá ve světě plném nepochopitelných pravidel, kde co chvíli hrozí nejrůznější tresty. Zároveň ale nachází oporu díky skupině spolužáků, již pevně drží při sobě. O řadu let později, když už Max i jeho kamarádi stojí na prahu dospělosti, vyjde najevo tajemství o tom, co se kdysi ve škole dělo, a znovu je připoutá k sobě řadou tíživých otázek. Kdo o čem věděl, a odkdy? A kdo bude trvat na tom, že je nutné zjednat spravedlivou nápravu, ať je to všechny stojí, co to stojí? V románu, který překlenuje několik desetiletí od 80. let 20. století, se rozvíjí příběh o poutech mezi muži – o těch tvořených náklonností a skutečnou péčí, ale i o těch zcela zničujících.

James Scudamore je někdo, s kým se odteď v anglickém románu musí počítat.

Hilary Mantelová

Tak dobré, až se vám tají dech.

Observer

Temná, něžná a znepokojivá kniha.

Guardian

James Scudamore

Britský prozaik James Scudamore (* 1976) vyrůstal v Japonsku, Brazílii a Spojeném království. Je autorem čtyř románů, v nichž kritika i čtenáři opakovaně vyzdvihují výrazný, nenásilně čtivý a zábavný styl a zároveň pozornost k různým bolavým místům soudobé společnosti. Za první *The Amnesia Clinic* (2007) získal vedle několika jiných Cenu Dylana Thomase a vysloužil si nadšenou pochvalu od Hilary Mantelové. V roce 2009 následovala *Heliopolis*, jež mu vynesla nominaci na Man Booker Prize. *Anglické nestvůry* (English Monsters, 2020) se dotýká dopadů fyzického a sexuálního zneužívání chlapců na anglické internátní škole, ale i osvobodivého účinku ryzího přátelství.

Lana Bastašić

Lana Bastašić se narodila v Záhřebu v roce 1986. Vystudovala anglickou literaturu a kulturologii. Vydala tři povídkové soubory, knížku pro děti a jednu básnickou sbírku. Je jednou ze zakladatelek projektu *3 + 3 sestry* na podporu spisovatelek z Balkánu. Její románová prvotina *Chyt' toho králíka* (2018) vyšla nejprve v Bělehradě a o rok později jako reprint v Sarajevu. Dostala se do úzkého výběru na prestižní srbskou cenu NIN a v roce 2020 získala Cenu Evropské unie za literaturu, překládá se to 19 jazyků.

foto © Rádmíla Vančoska

Dokáže nové setkání dvou dávných přítelkyň zacetit staré rány?

Chyt' toho králíka

Přeložil Jakub Novosad

Román rekonstruuje přátelství dvou bosenských žen, které byly od mala nerozlučné, než se mezi nimi všechno bolestně pokazilo. Už dvanáct let se neviděly, když Saře žijící nyní v Dublinu zavolá bývalá kamarádka Lejla s prosbou, aby ji z Mostaru odvezla do Vídně. Je tam prý její od války neznámý bratr Armin. Během dlouhé jízdy napříč Balkánem k sobě znovu hledají cestu. Návrat domů vyplaví dlouho potlačované vzpomínky na dětství a dospívání ve válkou poznamenané zemi. Sara se nečekaně propadne do krajiny, v níž se osobní vzpomínky a prožitky prolínají s poválečnou balkánskou realitou. Kniha, v níž se zrcadlí inspirace *Alenkou v říši divů*, ale i Conradovým *Srdcem temnoty*, působivě ukazuje, že i sdílená realita může být dvěma různými lidmi vnímána úplně jinak a co to pro mezilidské vztahy znamená.

Poslední bratr

Přeložila Jana Chartier

Devítiletý Rádž netuší, že je válka. Má jiné starosti – přišel o dva bratry, otec je tyran a opilec... Rádž se mu snaží klidit z očí a toulá se. Místní vězení ho přitahuje jako magnet. Co je to za tou vysokou zdí za podivné lidi? Co provedli, jsou nebezpeční? A pak se pohledem střetne s chlapcem, jako je on sám; mohl by být jeho bratrem, ale je tak jiný.

Černovlasý a snědý Rádž se narodil na Mauriciu, David je židovský chlapec z Prahy s andělskými blond lokny. K jejich osudovému setkání dojde na ostrově Mauricius, kam v roce 1940 připlula loď Atlantic se zhruba 1500 židovskými utečenci ze střední Evropy, z nichž několik stovek pocházelo z bývalého Československa. Britské úřady jim z politických a taktických důvodů nepovolily zůstat v Palestině, kam se po velkých útrapách málem dostali, ale zřídily pro ně internační tábor ve starém vězení na Mauriciu. Docházelo k násilí i bezpráví, na které by se rádo zapomnělo. Zapomenout se pokusil i Rádž, ale jako sedmdesátník k sobě vzpomínku na svého posledního bratra, na Davida, pustí zpět. Nathacha Appanah kouzelným jazykem připomíná krutou, téměř neznámou součást dějin naší západní civilizace, viděnou očima dítěte.

Nathacha Appanah

Nathacha Appanah (* 1973) je francouzsko-mauricijská spisovatelka, která se narodila v indické rodině od 19. století usazené na ostrově Mauricius. Na Mauriciu pracovala jako novinářka a už zde se začala věnovat literární tvorbě, pro kterou si vybrala francouzštinu (jejím rodným jazykem je kreolština). V roce 1998 se přestěhovala do Francie, kde studovala žurnalistiku. V roce 2003 jí vyšel první román *Les Rochers de Poudre d'Or* o indických přistěhovalcích, kteří byli v 19. století nájímáni jako pracovní síly na třtinová pole namísto otroků. Druhý román *Blue Bay Palace* vypráví o nemožné lásce mezi lidmi z rozdílných kast a sociálních vrstev. Cenami byl ověnčen román *Tropic de la violence* (2016), rozvíjející osudy pěti mladých lidí uvězněných ve vlastních životech na ostrově Mayotte. Její zatím poslední knihou je *Rien ne t'appartient* (2021). Novela *Poslední bratr* (*Le Dernier Frère*, 2007) získala tři literární ocenění udělovaná čtenáři a byla přeložena do 15 jazyků.

Shirley Jacksonová

Shirley Jacksonová (1916–1965) se narodila v San Francisku. V roce 1948 na sebe upozornila prvním románem *Cesta skrze zeď*, ale především povídkou *Loterie*, otištěnou v časopise *New Yorker*, který na ni dostal přes tři sta reakcí od čtenářů, často rozhořčených a pohoršených. Rok nato své mistrovství v oblasti krátké prózy potvrdila sbírkou *Loterie a jiné povídky*. Její nejslavnější román *Dům na kopci* vyšel až o deset let později (česky Argo 2016). Mezi její další romány patří mj. *Kat*, *Ptačí hnízdo* nebo *Sluneční hodiny*.

foto © Shirley Jackson Estate

Loterie a jiné povídky

Přeložil Miloš Urban

Shirley
Jacksonová
Loterie
a jiné
povídky

Od autorky
stavěného hororu
Dům na kopci.

Přeložil
Miloš Urban
Argo

Sbírka pětadvaceti naturalistických povídek o světě plném děsivých děr. Jak si povšimla Donna Tarttová, přední americká spisovatelka současnosti, titulní povídka je také hororová, ale v těch ostatních je hrozba více skrytá a ne zcela jednoznačná. Až má čtenář někdy zprvu pocit, jako by se postavám nic vážného nedělo – a potom mu dojde, jak strašný je jejich dosavadní život, nebo teprve bude v důsledku toho, co se jim právě přihodilo. Povídky jako *Elizabeth*, *Sedm druhů víceznačnosti*, *Květinová zahrada* nebo *Můj život s R. H. Macym* ukazují obyčejné lidi konfrontované s nezájmem, snobismem, rasismem nebo neschopností vybočit ze zajetých kolejí či se vymanit z vlastních nereálných fantazií. Často v nich zajiskří černý humor.

Již vyšlo
Dům na kopci

Malý dům

Přeložila Miriam Jelínková

Na jaře roku 1930 musela dvanáctiletá Taki jako většina chudých venkovských děvčat jít do služby. Nyní téměř devadesátiletá píše své vzpomínky na dobu strávenou v maloburžoazní domácnosti pana Hiraie v „malém domě“ na předměstí Tokia, od optimistických třicátých let do počátků války. Podrobně líčí předválečné zvyky, společenské vztahy, rovněž dosah historických událostí i rostoucího nacionalismu a devastaci po kapitulaci Japonska v roce 1945. Její nostalgický, občas naivní pohled je současně napadán jejím prasynovcem, který si v jejích vzpomínkách čte. Ten po její smrti vypátrá osud rodiny Hiraiů a s ním trpké tajemství své prarady.

Malý dům, vydaný v roce 2010, obdržel téhož roku prestižní cenu Naoki. Román byl přeložen do angličtiny, čínštiny, francouzštiny a korejštiny a v roce 2014 byl zfilmován.

Kjóko Nakadžimová

Kjóko Nakadžimová (* 1964, Tokio) pracovala po studiích jako redaktorka pro různé časopisy. Po jednoročním pobytu ve Spojených státech začala psát samostatně. Její humorné přepracování klasického románu Kataie Tajamy *Futon* se v roce 2003 setkalo s ohromným úspěchem a po vysokém ocenění *Malého domu* (Čiisai ouči) v roce 2010 následovaly ceny za řadu povídek a románů včetně *Když má žena byla šiitake* (Cuma ga šiitake datta koto, 2013), za historický román *Jednoroh!* (Katazuno!, 2014) a *Dlouhé loučení* (Nagai owakare, 2015), čerpající z let, během nichž autorka ošetřovala svého otce. Pravidelně přispívá do listu *Mainiči šimbun* esejemi na kulturní a politická témata a účastní se mezinárodních literárních a překladatelských setkání.

Michael Crummey

Michael Crummey píše memoáry, poezii, povídky i romány a získal za ně nejedno ocenění. Hlavním zdrojem inspirace jsou pro něj krásné, avšak drsné kraje Newfoundlandu a Labradoru, které důvěrně zná, což se ostatně odráží i na každé stránce jeho nejnovějšího románu *Neviňátka*.

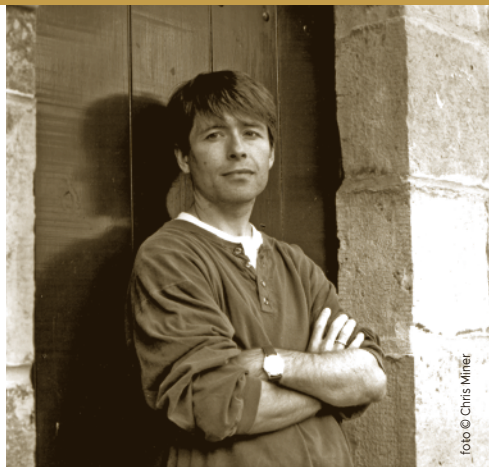

foto © Chris Miner

Představte si *Útěk do divočiny* s dětmi v hlavní roli, vyprávěný hlasem následovníka Williama Blakea s jazykovou vynalézavostí J. R. R. Tolkiena...

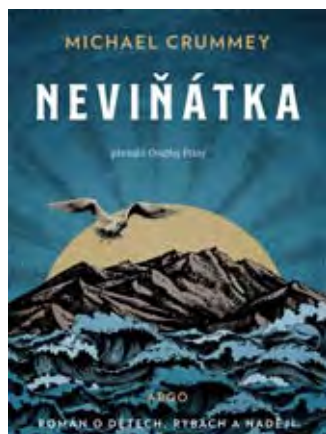
Hillary Kelly, Vulture

Tohle je výjimečný román s přesně vystiženými emocemi i barvitým líčením přírody, jenž zlehka zkoumá vztah mezi životem a příběhem.

Wall Street Journal

Neviňátka

Přeložil Ondřej Pilný

V odříznuté zátocě na východě Kanady zůstanou po smrti rodičů osiřelí sourozenci Ada a Evered. Jejich domovem je skalnaté pobřeží nemilosrdně ovládané oceánem, krátká období hojnosti se střídají s až smrtící bídou. Děti mají jen velmi mlhavé představy o světě za hranicemi jejich zátoky a k přežití jim slouží pouze vratká loďka a kusá životní ponaučení, která jim rodiče stihli před smrtí předat – „Čemu se nedá pomoci, to musí člověk vydržet“, „Každý živý tvor na zemi i v moři se dá zabít a sníst“ a podobně.

Životy sourozenců podléhají drsnému cyklu ročních období, děti bojují s chabými úlovky, ničivými bouřemi i krutými chorobami, přežívají však díky své odolnosti, vynalézavosti a soudržnosti. Na některé záhady života však tato neviňátka připravena nejsou.

Dcera sochaře, Fair play

Přeložily Nadě Bilincová a Jana Satrapa Holá

V tomto svazku se čtenáři setkají se dvěma autobiografickými prózami Tove Janssonové, slavné autorky muminků, určenými tentokrát nikoli dětem, ale dospělým. Perspektivou se jistě liší, vždyť *Dcera sochaře* popisuje dětství prožívané v kruhu rodinném, zatímco *Fair play* míří spíš k opačnému konci života a líčí dlouholetý vztah dvou žen. Hodně však mají i společného – umělecké prostředí v Helsinkách, okouzlení magickou severskou přírodou a mořem a také přátelství, laskavost a lásku. Nechte se pohlítit.

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové.

Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblíbenosti dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, jež čítá deset svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouze tři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezapřou autorčinu poetickou duši, víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

JP Koskinen

JP Koskinen se narodil roku 1968 v městě Kemijärvi v Laponsku. Na univerzitě vystudoval matematiku a tvůrčí psaní. Ve své tvorbě se věnuje historické próze, krimi i literatuře pro děti. Dvakrát byl nominován na nejvýznamnější finskou literární cenu Finlandia: v r. 2013 za román *Ystäväni Rasputin* (Můj přítel Rasputin) a v r. 2019 právě za *Ohnivé křídlo* (Tulisiipi). Ve svých historických románech zkoumá Koskinen přístupnou formou společenské a etické problémy, které nás zaměstnávají i dnes.

Tip

Ohnivé křídlo

Přeložil Michal Švec

Román *Ohnivé křídlo* je příběh snu o létání. Malý Kaarle, který vyrůstá v rodině finských imigrantů v Americe, chce být jako jeho „jmenovec“ Charles Lindbergh a létat v oblacích. Ve 30. letech za velké hospodářské krize se rodina přestěhuje do sovětské Karélie, „ráje dělníků“. A Kaarle, teď už pro změnu Gennadij, opravdu létat. Ale jen do té doby, než nešťastnou souhrou náhod skončí v gulagu. Po vypuknutí druhé světové války je však znovu užitečný – piloti hrají v sovětském boji proti Německu zásadní roli a z Gennadije je rázem hrdina. Ovšem zase ne na dlouho. Stalin selhání neodpouští, a tak se sestřelený „dezertér“ znovu ocitá v gulagu. Odtud jej znovu, už naposledy, vysvobodí jeho životní vášeň. Na poslední velkou cestu se Kaarle, Charles, Gennadij vydává do nekonečného kosmu.

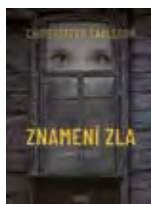
Zapal mi slunce

Přeložila Linda Kaprová

Již vyšlo

Znamení zla

Píše se rok 1986, zima se chýlí ke konci a do malé vesničky Marbäck v jižním Švédsku přiletí první konipas. Když však jindy tak radostnou předzvěst jara spatří policista Sven Jörgensson, ztuhne mu krev v žilách. Ví, že neštěstí na sebe nenechá dlouho čekat.

Tentýž večer se svět převrátí vzhůru nohama v celém Švédsku. V centru Stockholmu je cestou z kina zavražděn švédský premiér, země je paralyzovaná šokem, a uprostřed chaosu se musí Sven na vlastní pěst vydat do temnoty Nyarsasenské pahorkatiny po stopách vyšinutého vraha. Udělám to znovu, varoval ho hlas v telefonu. A Sven nepochybuje, že svou výhrůžku myslel vážně.

Kdo zasel hrůzu do kdysi tak bezpečného koutku švédského venkova? A kdo je spisovatel, který se o mnoho let později rozhodne příběh svěřit papíru? A proč nenechá přízraky minulosti raději spát?

Román o zločinu, pravdě, vině a odpovědnosti v časech, kdy se Švédsko během jediné noci proměnilo k nepoznání.

Christoffer Carlsson

Christoffer Carlsson (* 1986) se narodil a vyrostl na západním pobřeží Švédska. Získal doktorát z kriminologie na Stockholmské univerzitě a v roce 2012 se stal držitelem ceny Mladý kriminolog, udělované Evropskou kriminologickou společností. Je autorem několika kritikou oceňovaných románů a díky knize *Den osynliga mannen fran Salem* (Neviditelný muž ze Salemu, 2013) se ve 27 letech stal historicky nejmladším laureátem ceny Nejlepší švédská kriminálka roku Švédské akademie autorů krimi.

Elin Cullhedová

Elin Cullhedová debutovala v roce 2016 kriticky oceňovaným románem pro mládež *Gaudarna* (Boží). *Euforie*, fiktivní ztvárnění posledního roku života Sylvie Plathové, je pro dospělé a ve Švédsku vzbudila ohromný ohlas hned po vydání, román se musel do-tiskovat po pouhých dvou týdnech. Autorka se životem a dílem Sylvie Plathové začala intenzivně zabývat ve chvíli, kdy se ocitla v podobné situaci – měla několik dětí s manželem, který je také spisovatel, a obtížně hledala způsob, jak skloubit péči o rodinu s psaním. Nějak se jí to povedlo a výsledkem je skvělý román.

foto © Sofia Rumsås/Contrast

Augustova cena za beletrii 2021.

Euforie

Přeložila Irena Kunovská

Euforie je fiktivním záznamem posledního roku života Sylvie Plathové, končící dva měsíce před její smrtí. V první osobě vypráví o střetu intelektuálních potřeb s mateřskými povinnostmi, o lásce k dětem a životní potřebě psaní i o závislosti na manželovi, básníku Tedu Hughesovi, která ji ubíjí.

Sylvia, „uvězněná“ ve venkovském domě a ve svém stále cizejším těle nesoucím nový život, prožívá se zničující silou lásku i žárlivost, euforii i zoufalství a přitom postupuje krok za krokem po cestě, jejíž konec je všeobecně známý. V Euforii ho však ne-najdete. Je to román oslavující Sylvii živoucí, vášnivou a tvůrčí. Elin Cullhedová stvořila naprosto přesvědčivý literární hlas – výsledkem je strhující román, v němž se mnozí poznají a nikoho nenechá chladným.

Anglická kuchyně slečny Elizy

Přeložila Markéta Polochová

Anglie, 1837. Na trůn nastoupila královna Viktorie a Anglii zaplavila spousta nových, zajímavých ingrediencí od koření po exotické ovoce. Eliza Actonová však netouží trávit čas v kuchyni, ale chce se věnovat poezii. Nakladatel však její sbírku básní odmítá a navrhuje, aby napsala knihu o vaření. Elizin návrh pohorší a nehodlá se jím zabývat. Vzápětí je ale její otec nucen kvůli bankrotu opustit zemi a Eliza z existenčních důvodů na nabídku sepsat kuchařku kývne. Začne sběrem receptů z celého světa a pokouší se naučit vařit. Ke svému překvapení zjišťuje, že jí vaření nejen jde, ale že ji těší. K ruce si najme sedmnáctiletou Ann Kirbyovou a učí ji poezii, vaření a lásce. Mezi Elizou a Ann, která postupně rozplétá záhady Eliziny minulosti i milostného života, vzniká nečekané pouto a přátelství. Obě ženy společně napíší knihu plnou zajímavých postupů a seznamů ingrediencí, čímž naruší tradiční pojetí kuchařských knih a jednou provždy změní způsob psaní o vaření. Skutečný příběh anglické básníčky, která se stala nejznámější britskou autorkou kuchařské knihy, z níž dodnes čerpá celá řada šéfkuchařů.

Recepty na stránkách knihy přímo ožívají, román však mapuje také probíhající boj o ženská práva, přináší kreativitu, tichou radost z vaření a poezii chutí.

Sara Jade-Virtue, Simon & Schuster

Annabel Abbsová

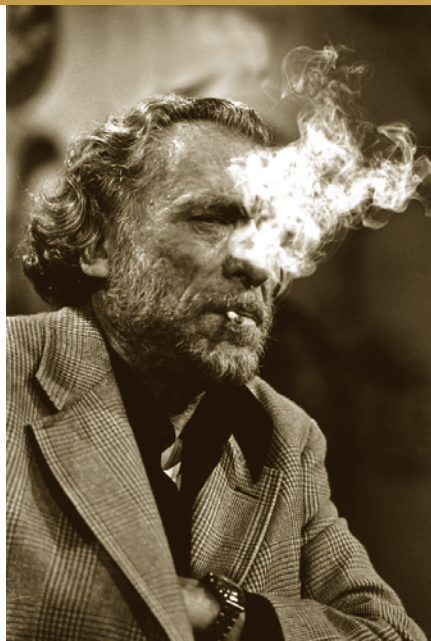
Annabel Abbsová vyrůstala ve Walesu a Sussexu, s přestávkami v Dorsetu, Bristolu a Herefordu. Vystudovala anglickou literaturu na University of East Anglia a magisterský obor marketing na University of Kingston. Po patnácti letech vedení poradenské firmy přerušila kariéru, aby mohla vychovávat své čtyři děti, a poté se vrátila ke své první lásce, literatuře.

Její debutový román *The Joyce Girl* získal v roce 2015 cenu Im-press Prize a další ceny a nominace. Povídky a publicistické články vycházejí v různých periodikách (*The Guardian*, *The Irish Times*, *Elle*, *The Author*, *The Daily Telegraph* ad.) Žije v Londýně a v Sussexu se svou rodinou.

Charles Bukowski

Americký básník a spisovatel. Ačkoliv o sobě šířil historiky o tom, že je nechtěným dítětem, nebyla to pravda. Jeho otec, sloužící v americké armádě, se zamiloval do švadleny Kathariny Fett, vzal si ji a po narození syna se celá rodina odstěhovala do Los Angeles, kde Bukowski strávil bezmála padesát let svého života. Nemluvil dobře anglicky a pro svůj německý původ byl často terčem posměchu ostatních dětí, trávil čas většinou o samotě. Celý život měl problémy s pocitu méněcennosti a posměchem ze strany vrstevníků, což na vysoké škole vyústilo ve zveřejňování fašistických a extremistických názorů. Necítil se v Americe dobře, považoval se za Němce, proto cítil potřebu udržovat sounáležitost se svými kořeny. Bukowského politika v podstatě vůbec nezajímala, ale rád dělal věci, které pohoršovaly a šokovaly ostatní. Charles Bukowski byl natolik plodným autorem, že dodnes neexistuje uspokojivá kompletní bibliografie jeho díla. Uvést většinu toho, co Bukowski napsal ve všech formátech, by vydalo na celou knihu. V Bukowského prozaických dílech často vystupuje postava jménem Henry Chinaski, hlavní spisovatelovo alter ego.

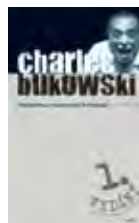
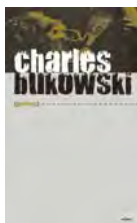
O pití

Přeložil Bob Hýsek

Ženské, kočky, psaní, hudba. A pití. Tohle všechno se vybaví každému čtenáři Charlese Bukowského; každému asi v jiném pořadí. Po tematických antologiích *O kočkách* a *O psaní* vychází nyní další soubor básní a prozaických úryvků, známých i méně známých, z velké části nově přeložených; a jednotlivým prvkem je alkohol, opilst, chlast. Pití jako životní náplň, berlička, záchranný pás, pramen inspirace i dobré nálady. Knihu konzumujte s rozumem, není vhodná pro řidiče a těhotné ženy.

Již vyšlo

mimo jiné: Nikomu nezvoní hrana,
O kočkách, Jelito

Poslední baronka

Přeložil Jiří Popiolek

Je krátce po válce a spišským Strážkám vládne revoluční národní výbor pod dohledem majora Rudé armády. Ovládá vše, až na místní baronku Margitu Czóbelovou. Mladý komunista Šlauko dostane za úkol ji jako „nájemník“ zámku hlídat a slídit. Baronka lest prokoukne, ale nechá Šlauka sedávat v ateliéru, kde místo krajin maluje portrét Lenina, aby se i ona zapojila do zavádění nových pořádků. Šlauko poslouchá její vzpomínky, pomalu propadá jejímu kouzlu i vlastní hanbě a coby vypravěč pak skládá obraz z osudů lidí známých i neznámých a z dějin kdysi bohaté Spiše propletených s dějinami Evropy. Margita Czóbelová (1891–1972) prožila život plný zvratů. Války, rozpad impérií, revoluce a totalitní režimy jí vzaly skoro všechno, hrdost a humor si ale vzít nenechala. Také se jí podařilo zachránit rodinné obrazy, písemnosti a zámeckou knihovnu. Vše (včetně díla svého strýce, malíře Ladislava Mednyánszského) odkázala Slovenské národní galerii. Silvester Lavrík na základě barončiných deníků a dalších dokumentů vykreslil barvitý portrét jedné podivuhodné ženy a malého kusu stejně podivuhodné země.

Již vyšlo

Nedělní šachy s Tisem

Slovenská Sidonie Nádherná!

Silvester Lavrík

Silvester Lavrík (* 1964) je uznávaný slovenský spisovatel, scenárista, dramatik a textař. Jako dramatik a režisér spolupracuje nejen se slovenskými, ale i s českými divadly, za své hry získal několik ocenění, kromě jiného Cenu Alfréda Radoka. Za svůj předchozí román *Nedělní šachy s Tisem* (2016, č. 2019) byl nominován na prestižní slovenskou literární cenu Anasoft Litera a na Cenu René, o níž hlasují studenti, a v roce 2018 získal Cenu Jána Johanidesa, která se uděluje jednou za dva roky. Kniha *Poslední baronka* (2019) cenu Anasoft Litera vyhrála. Žije a pracuje v Bratislavě a v Bánovcích nad Bebravou.

Ivana Gibová

Ivana Gibová (* 1985, Prešov) vystudovala slovenský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Prešovské univerzity. Debutovala sbírkou povídek *Usadenina* (Usazenina, 2013), která zvítězila v soutěži Debut 2011 a umístila se na prvním místě v anketě Debut roku. Novela *Bordeline* (2014) se stala předlohou pro stejnojmennou inscenaci divadla Stoka a pražského divadla Nekroteatro. V roce 2016 vydala knihu *Barbora, boch & katarzia* (č. *Barbora, buch & katarze*, 2018), která byla nominována na cenu Anasoft litera 2017; získala cenu René Anasoft litera gymnazistů a byla nominovaná na Cenu Jána Johanidesa. *Eklektik Bastard* (2020) je její nejnovější kniha.

foto © Atilia Šarudý

Extrémně vtipná kniha, čtivá, na nic si nehraje, a to je dobře, strašně mě baví tento jazyk a styl humoru. Bavila jsem se od začátku do konce!

Martinus.sk

***Eklektik Bastard* je zatím nejlepší kniha Ivany Gibové a jedna z nevtipnějších knih současné slovenské literatury.**

litcentrum.sk

Tip

Eklektik Bastard

Přeložila Lenka Brodecká

Sarkasticky laděné příběhy psané formou povídkového komiksu vycházejí ze života současných třicátníků žijících v Bratislavě. Společně, i když každý sám, prožívají internetovou dospělost, ačkoliv neměli internetové dětství.

Autorka bujaře píše a čtenář se bujaře směje – dokud nezjistí, že tu jde o důležité věci. A potom... potom se směje dál. V této knize není třeba nic brát vážně – ani sám život!

Eklektik Bastard s humorem vypráví o frustracích, seberealizaci, nadváze, stárnutí, práci v korporátech a single životě po třicítce.

Osvobozující kniha, ve které zdánlivě neplatí žádná pravidla. Míchají se v ní žánry, témata, vědomá povrchnost s intuitivní hloubkou. Jediným pravidlem je tu styl. Ano, je to kniha nepřehlédnutelného stylu – literárního i životního.

Devět křížů

Je víkend a rodina vyráží na výlet do zoo. Adam, Veronika a jejich dvě děti. Všichni by chtěli, aby byli taková správná, idylická rodinka. Ale takové existují jen v pohádkách. V autě panuje napětí, které se daří rozptýlit aspoň vyprávěním napínavého příběhu z dávné minulosti. Proč stojí u dálnice devět křížů? A je to všechno pravda? Co všechno? Všechno!

Některá místa jsou prostě prokletá!

Již vyšlo

Bílá paní

Roman Kulich

Roman Kulich (* 1980) je slovenským čtenářům dobře známý. Psaní se věnuje už od šestnácti let, a protože mu zřejmě rodinné podnikání v oboru gastronomie připadá příliš poklidné, popouští ve svých románech a povídkách uzdu fantazii a servíruje čtenářům pořádné porce napětí i strachu, často okořeněné špetkou tajemna. Na Slovensku mu kromě *Bílé paní* (Argo, 2020) vyšly romány *Požierač* (2014), *Dr. Weiss* (2015), *Prekliatie* (2016), *Krik nevinných* (2017) a *Pomsta* (2018).

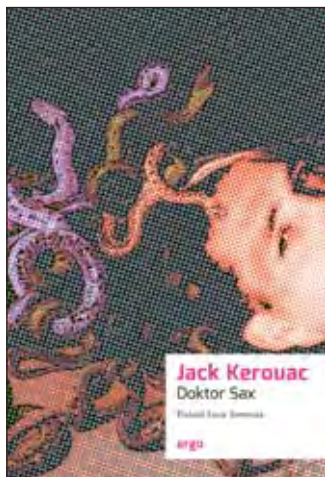
Jack Kerouac

Jack Kerouac (1922–1969) se narodil v massachusettském městě Lowell; po nedokončených studiích na newyorské Columbia University prošel řadou příležitostných zaměstnání, jeho jedinou skutečnou profesí však vždy bylo psaní. Po relativním neúspěchu prvotiny *Maloměsto, velkoměsto* (*The Town and the City*, 1950) trvalo dlouhých sedm let, než se mu podařilo vydat další román. Vydání prózy *Na cestě* (*On the Road*, 1957) však znamenalo doslova literární revoluci. Autorovo tzv. „spontánní psaní“ se etablovalo v americké i světové literatuře jako vlivný, obdivovaný i proklínaný styl a Kerouac sám se stal obletovanou spisovatelskou celebritou, mluvčím tzv. Beat Generation (kterýžto termín ostatně sám vymyslel) a jednou z nejžáivějších legend poválečné americké literatury.

Doktor Sax

Přeložila Lucie Simerová

Dílo Jacka Kerouaca lze rozdělit na romány „ze silnice“ a na romány popisující jeho dětství a dospívání v rodném Lowellu – a právě z druhé zmíněné skupiny pochází román *Doktor Sax*, jedno z autorových vrcholných, ale zároveň nejméně typických děl. Melancholické vzpomínání se tu zvláštním způsobem mísí s bizarním, fantaskním příběhem o doktoru Saxovi, který bojuje s Hadem, jenž chce pohltit svět. Vyprávění plně pečlivě zaznamenaných detailů z každodenního života, ve kterých vystupují Kerouacovi rodiče a dětští kamarádi, prostupují groteskní, snové pasáže plné upírů a vlkodlaků, které jako by parodovaly gotické romány nebo historiky z šestákových magazínů; líčení povodně, která zaplavila Lowell v autorově dětství, se střídají s líčením zla, které hrozí zaplavit svět.

Již vyšlo

Na cestě, Mag & Satori v Paříži, Osamělý poutník, Zjevení Orfea, Big Sur, Andělé zoufalství, Podzemníci, Tristessa, Kniha snů, Dharmoví tuláci, Na cestě – rukopisný svitek, Sám na vrcholu hory / Alone on a Mountaintop, Vize Codyho, Můj bratr oceán, Dobrá bloncka, Kniha haiku

Vize Gerarda

Přeložil Vít Penkala

První a nejdojemnější kapitola fiktivního Kerouacova životopisu, „Duluozy legendy“, kterou psal v podstatě celý život, protože látkou i palivem jeho psaní vždy byly vlastní, intenzivně prožívané zkušenosti.

Vize Gerarda jsou tím, co si Jack Kerouac – či jeho prozaické alter ego Duluozy – pamatuje o svém bratrovci Gerardovi; je to sled výjevů, vizí či vidění, detailů přetvořených v básnickou pravdu, střípků viděných očima dítěte, matných vzpomínek na milovanou, důvěrně blízkou, andělskou bytost, kterou odvedla z jeho života smrtelná choroba, když bylo Gerardovi devět let a Jackovi pouhé čtyři roky.

Knihu napsal Kerouac během dvou týdnů v roce 1956, ve stejném roce, kdy rozepsal *Anděly zoufalství* a dokončil *Tristessu*, a jako by v ní utíkal ke vzpomínkám na dětskou čistotu a nevinnost, na šťastná léta prožitá po boku milujícího a milovaného bratra, kterého vidí jako svého prvního učitele.

Duluozy marnost

Přeložila Hana Zahradníková

Jack Kerouac o svém díle často hovořil jako o souvislém celku tvořícím tzv. Duluozy legendu a právě Jack Duluozy, autorovo alter ego, stojí v tomto případě přímo v názvu knihy, takže není pochyb o tom, co, nebo lépe řečeno kdo, bude hlavním tématem.

Jack Duluozy své ženě, a tím pádem i čtenáři, vypráví, čím vším si musel projít v letech 1935–46. A že toho nebylo málo: před našima očima se odvíjí dobrodružný přerod ambiciózního maloměstského fotbalisty v intelektuála omámeného New Yorkem, stojíme po jeho boku na moři za druhé světové války i ve vězení při vyšetřování vraždy. To všechno má však jediné směřování – Kerouac, totiž Duluozy, je na nejlepší cestě k tomu, aby se stal kultovním autorem Beat Generation. Citlivější čtenáři možná uslyší jeho hlas, tak naléhavě je jeho překotně vyprávění, tak živý jeho jazyk. Možná se Duluozy občas chvástá, možná občas fruká, ale nikdy, nikdy není nudný.

Ben Lerner

Ben Lerner (* 1979) je americký prozaik, básník, esejista, kritik a vysokoškolský pedagog. Po studii na prestižní Brown University se začal naplno věnovat psaní; navzdory skutečnosti, že se kromě dramatu věnuje snad každému literárnímu žánru, se jeho dílo vyznačuje jedinečným, koherentním viděním světa a výrazným individuálním hlasem – a dostává se mu také nemalého čtenářského i kritického ocenění.

Topecká škola

Přeložila Olga Bártová

Topeka, Kansas. Rok 1997. Adam Gordon, student čtvrtého ročníku střední školy, se připravuje na celoamerické finále v debatní soutěži. Ta ovšem k jeho zklamání připomíná spíš jakýsi absurdní rituál, protože v ní už nejde ani tak o obsah a smysl, jako o množství argumentů vznášených rychlostí tří set slov za minutu s cílem převálcovat soupeře.

Adama zajímá řeč ve všech jejích extrémních podobách, je nadaný básník, věnuje se freestylovému rapu, ale pod tlakem okolí se snaží být typický chlapák, chodí do posilovny, pije, užívá drogy, rve se. Z napětí mezi těmito dvěma světy trpí migrénami a úzkostmi, z nichž se mu snaží pomoci rodiče, kteří působí v topeckém psychiatrickém institutu. Oba pak v knize vyprávějí po dvou kapitolách, v nichž předkládají svůj pohled na rodičovství a Adamovo dospívání. Další pohled vnášší mentálně handicapovaný ztracený kluk Darren s omezenými vyjadřovacími schopnostmi, tedy přesný opak Adama. A tato působivá polyfonie vyprávěcích hlasů se postupně skládá v nesmírně citlivou a zároveň čtivou anamnézu jednotlivých hrdinů i nelehké doby, v níž žijí.

Ben Lerner ve svém třetím románu svým vytříbeným stylem spojuje žhavou aktuálnost a literární nadčasovost a dokazuje, proč je považován za nejtalentovanějšího spisovatele své generace.

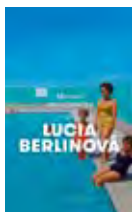
Večer v ráji

Přeložila Martina Knápková

Lucia Berlinová si získala čtenáře i kritiky po celém světě až dlouhých jedenáct let po své smrti: výbor z její povídkové tvorby nazvaný *Manuál pro uklízečky* vyšel ve větším nakladatelství až v roce 2015, zaznamenal ihned obrovský – a nečekaný – úspěch a byl následně přeložen do více než 30 jazyků. Soubor *Večer v ráji* přináší další porci toho, čím nám Berlinová učarovala – v povídkách inspirovaných vlastními osudy vypráví o neúprosnosti života, o životních prohrách a ztroskotáních, o obtížném hledání naděje tam, kde se žádná naděje neskýtá... I v těch nejtemnějších prožitcích ovšem autorka dovede najít krásu – a činí tak bez sentimentu a s ďábelským smyslem pro humor. Při čtení jejích krátkých, úderných, vražedně vycizelovaných próz chápeme, proč ji americká kritika řadí po bok Raymonda Carvera, Alice Munroové, či dokonce Antona Pavloviče Čechova a proč je Lucia Berlinová dnes za oceánem obecně vnímána jako jedna z nejzajímavějších amerických povídkářek 20. století.

Již vyšlo

Manuál pro uklízečky

Lucia Berlinová

Lucia Berlinová se narodila roku 1936 v aljašském Juneau. Její otec byl důlní inženýr, rodina proto cestovala mezi pracovními zakázkami v Idahu, Montaně, Arizoně a jihoamerickém Chile. Psát začala až ve středním věku, nejprve publikovala povídky v menších časopisech, poté vydala několik sbírek v nezávislých nakladatelstvích, první, *A Manual for Cleaning Ladies*, v roce 1977. Následně její díla vycházela v alternativním santaroském nakladatelství Black Sparrow Press. Měla čtyři syny, po rozpadu třetího manželství se živila nejrůznějšími nekvalifikovanými pracemi, pracovala jako recepční, spojovatelka či uklízečka. Dlouho také bojovala se závislostí na alkoholu. Zemřela roku 2004 v Marina del Rey v Kalifornii.

Kazuo Ishiguro

Kazuo Ishiguro se narodil roku 1954 v japonském městě Nagasaki. V šesti letech se s rodiči přestěhoval do Velké Británie, kde vystudoval anglickou literaturu a absolvoval známý kurs tvůrčího psaní na University of East Anglia. Literárně debutoval v roce 1981 časopisecky uveřejněnými povídkami. O rok později vyšel jeho první román *Vybledlá krajina s kopci*, příběh japonské vdovy žijící v Anglii. Přímou do poválečného Japonska pak Ishiguro zasadil svůj druhý román *Malíř pomíjivého světa*. Celosvětové proslulosti dosáhl knihou *Soumrak dne*, která se dočkala i úspěšného filmového zpracování. Do češtiny byly přeloženy i jeho další tři romány, *Když jsme byli sirotci*, *Neopouštěj mě* a *Pohřbený obr*, a povídková sbírka *Nokturna*. Za své dílo autor obdržel řadu významných ocenění, od Booker Prize či Whitbread Prize až po to nejprestižnější – Nobelovu cenu za literaturu.

Tip

Klára a Slunce

Přeložila Alena Dvořáková

Román je zповědí vyřazené robotky jménem Klára, nadané pokročilou umělou inteligencí i pozoruhodnými pozorovacími schopnostmi. Klářiným úkolem je starat se o dospívající dítě, které si ji v obchodě vybralo, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Klára ovšem coby výjimečný robot dostává výjimečný úkol – starat se o dítě vážně nemocné, na jehož nemoc není lék. V příběhu vyprávěném jazykem poznamenaným zvláštností v Klářině vnímání a vyjadřování skutečnosti potvrzuje Ishiguro opět své literární mistrovství. Díky rafinovanosti, s níž Ishiguro vtahuje čtenáře do Klářiny snahy pochopit, jak vlastně lidé fungují, přesahuje román meze pouhé společenské kritiky, satiry či alegorie. Podobně jako dřívější Ishigurova próza *Neopouštěj mě* patří sice i jeho nový román do žánru sci-fi, daleko víc však připomíná tu tragikomickou, tu melancholickou pohádku. Pohádku o lidském světě odkázaném na nelidské Slunce, v jehož proměnlivém světle se dospělí nejednou jeví dětinštější než děti a roboti lidštější než lidé.

Již vyšlo

Pohřbený obr, Malíř pomíjivého světa, Neopouštěj mě, Vybledlá krajina s kopci, Neutěšenci, Nokturna

Zimní recepty, kolektiv autorů

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Již vyšlo

Noc věrnosti
a ctnosti

Louise Glücková získala v roce 2020 Nobelovu cenu za literaturu mj. za „nezaměnitelný básnický hlas, který s prostou krásou zobecňuje individuální existenci“ – a tohle zdůvodnění poroty výtečně vystihuje i její novou básnickou sbírku: mluví se v ní o něčem, co právě zažívá lyrický mluvčí básně, ale zvláště, těžko pojmenovatelná naléhavost podání jako by z onoho zdánlivě prostého líčení dělala zážitek nadosobní, zážitek, který nás přesahuje, znamená něco podstatného, a my jej s autorkou sdílíme, aniž bychom přesně věděli, proč a jak. Právě v tom je Louise Glücková nejsilnější: její podivuhodně ztišené, intenzivní, dostředivé básně dokážou minuciózně vyjádřit onen napůl bdělý stav mezi snem a zkušeností, ony nezapomenutelné okamžiky prozření, které přijdou jednou dvakrát za život, i každodenní ubíjející banalitu, z níž zdá se neplyne vůbec nic, stejně jako vražednou rutinu milostných vztahů i nástrahy vztahů rodinných, všeprostupující pocit ztráty, vědomí smrtelnosti atd. Činí tak s elegancí, již se v americké poezii vyrovná málokdo: jistě Emily Dickinsonová, jistě T. S. Eliot, možná Elizabeth Bishopová, Robert Lowell či Richard Wilbur; tak či onak, její básnický hlas je vskutku „nezaměnitelný“.

Louise Glücková

Louise Glücková (* 1943) patří mezi nejvýznamnější současné americké básníky. V roce 1993 získala Pulitzerovu cenu za sbírku *Divoký kosatec* (jejíž český překlad vyšel roku 2007); je také držitelkou řady dalších prestižních ocenění, včetně Bollingenské ceny či Národní ceny literárních kritiků za poezii. V letech 2003–2004 vykonávala z pověření Knihovny Kongresu funkci tzv. „Poet Laureate“, tedy jakési „oficiální básníčky“ Spojených států. V roce 2020 jí byla udělena Nobelova cena za literaturu.

Francesco Petrarca

Francesco Petrarca (1304–1374) byl italský básník a prozaik. Svou milostnou lyrikou v toskánštině položil spolu s Dantem a Boccacciem základy italsky psané literatury. Z jeho latinských děl vyniká epos *Africa*, *Bucolicum Carmen* (*Pastýřská píseň*) a spisy historické a filozofické. Jeho korespondence s Karlem IV., Arnoštem z Pardubic a Janem ze Středy předjímá humanismus v Čechách. Do češtiny byla jeho díla překládána už na počátku 16. století (Řehoř Hrubý z Jelení, Konáč).

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Sonety ze Zpěvníku

Přeložil Miloslav Uličný, ilustrovala Vendula Císařovská

317 sonetů Franceska Petrarky je významnou součástí *Zpěvníku* (Il Canzoniere) italského básníka, ovlivněného tradicí provenšálských trubadúrů, od nichž převzal kult lásky k vysněné bytosti a záslužné služby dámě. Franceskova paní Laura žijící v Avignonu je vdaná a má děti, básník ji však adoruje a v množství variant zpracovává oboustranný vztah, který vyústí roku 1348 po vypuknutí moru v milenčinu smrti. Takto končí první část *Zpěvníku*: 227 sonetů a menší počet kancon, sestin, ballat a madrigalů). Druhá část *Zpěvníku*, nazvaná *Po smrti paní Laura*, obnáší kromě kancon, madrigalů aj. 90 sonetů. Zde již básník oplakává idol pozemské ženské krásy, ale zároveň šťastnou nebešanku, s níž se vídá ve snách.

Jsem jejich bůh

Pompézní román

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Již vyšlo

Láska v době
globálních
klimatických
změn

Jsem architekt se specializací na visuté a zavěšené mostové konstrukce, podílel jsem se jako inženýr-architekt na projektu největšího visutého a nejdelšího mostu světa. Žil jsem deset let v Norsku a Austrálii. Hraju v kapele na basu, jsem horolezec a procestoval jsem po konferencích celý svět. Ženy v mém okolí se do mě bezhlavě zamilovávaly. Miluju je. Svoje přátele z doby, než jsem odcestoval a než jsem se zase vrátil. Jsem jejich bůh. A vidím, jak jsou omezení, a proto hloupí, ale zároveň jsou krásní. Jenže ani jeden z nich nic z toho netuší. A netuší ani to, že to v nich vidím.

Abych v nich tohle všechno uviděl, musel jsem to uvidět nejdřív sám v sobě. A podařilo se mi to v Bergenu, ve městě, kde je pořád šero a tma, kde půl roku v kuse prší, kde o víkendů nejsou otevřené žádné obchody a kde na sebe všichni mluví jenom norský. Ve městě, kde jsou všude kolem hory, ale nelze po nich lézt. Ve městě, kde slova samota a opuštěnost dostávají zcela nový rozměr, protože přizpůsobit se místním lidem a jejich způsobu života je takřka nadlidský úkol...

**Dlouho očekávaný nový román
nositele ceny Magnesia Litera.**

Josef Pánek

Narodil se roku 1966. Studoval v Praze, žil v Norsku a Austrálii, nyní žije v ČR. Vydal sbírku povídek *Kopáč opálů* (2013). V roce 2019 za novelu *Láska v době globálních klimatických změn* obdržel nejvýznamnější českou literární cenu Magnesia Litera.

Zdena Salivarová

Zdena Salivarová (* 1933) je česká spisovatelka, překladatelka, nakladatelka, ale také zpěvačka a herečka, která měla ke knihám odmála velice blízko – jejím otcem byl pražský knihkupec a nakladatel Jaroslav Salivar. Ten po zkušenosti s komunistickým vězením opustil zemi a nenávist režimu poté pocítily jeho děti. Zdena zpívala ve Státním souboru písní a tanců (odtud vedou stopy k *Honzlové*) a vokální skupině Inkognito kvartet. Hrála v divadle a v několika filmech. Po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy se svým manželem (spisovatelem Josefem Škvoreckým) emigrovali do Kanady a v Torontu v roce 1971 založili legendární exilové nakladatelství '68 Publishers, v němž vyšlo přes 200 titulů českých, komunistickým režimem odmítnutých autorů. Zde v roce 1972 vyšla i *Honzlová*.

V roce 1968, ještě v Československu, jí vyšla kniha tří povídek *Pánská jízda*, po roce 1989 pak byly všechny její kratší prózy shrnuty do souboru *Nebe, peklo, ráj* a nakonec vyšel epistolární román *Hnějí země*. S manželem dohromady napsali detektivní hexalogii o „setkání, s vraždou“. Většinu své profesní energie ovšem po odchodu z Československa věnovala práci v '68 Publishers.

Kniha patří k tomu nejlepšímu, co v české literatuře druhé poloviny 20. století bylo napsáno.

Honzlová

Padesátá léta v Československu byla dobou děsivého komunistického teroru, který znejistil lidské vztahy tak, že mnohdy nebylo vůbec jasné, komu lze a komu nelze věřit. Tuto chorobně zanícenou atmosféru jedinečným způsobem zachytila Zdena Salivarová pohledem mladičky Jany Honzlové, kádrově nespolehlivé členky souboru lidových písní a tanců. Krátký časový úsek jednoho léta v sobě koncentruje směšně tragický příběh, okořeněný bizarními vzpomínkami a syrovou mlouvou. Kniha pro všechny, kdo chtějí poznat naši historii a dotknout se mentality zlomeného času.

Život po Kafkovi

Tip

Kdo vlastně byla Kafkova snoubenka Felice Bauerová, žena, kterou generace Kafkových fanoušků znají jen jako milovnici masitých pokrmů, těžkého nábytku a přesně nařízených hodin? Kdo se skrýval za vyrovnanou povahou a srdečným smíchem, o kterém existuje svědectví? A kam až v jejím životě dosáhl Kafkův stín? Literárním vědcům nikdy nestála za samostatné studium, o jejím životě po rozchodu s pražským spisovatelem se ví málo. Provdala se, měla dvě děti, emigrovala do Ameriky. Čtyřicet let opatrovala dopisy muže, který ji opustil. Autorka začala pátrat po Feliciných stopách v Americe v roce 2010, kdy dosud žil její syn. Ze setkání s ním a jeho rodinou vznikla kniha, která nakonec není jen o Felici, ale i o dalších lidech, kteří byli Kafkovi nějakým způsobem blízcí a jejichž osudy jsou spojené s předválečnou Evropou a jejichmi troskami: Greta Blochová, Ernst Weiss, Max Brod nebo Salomon Shocken. Ten poslední v knize říká: „Kdybychom jen tehdy věděli, co nám osud chystá, a jak je vzácné to, co prožíváme, více bychom si toho vážili. Co nám teď zbývá než lovit třísky z potopené lodi.“

Magdaléna Platzová

Magdaléna Platzová (* 1972) je autorkou románů *Návrat přítelkyně* (2004), *Aaronův skok* (2006), *Anarchista* (2013) a *Druhá strana Ticha* (2018), povídkových sbírek *Sůl, ovce a kameň* (2003) a *Recyklovaný muž* (2008). Napsala také knížku pro děti *Toník a jeskyně snů* (2010) a román pro mladé čtenáře *Máme holý ruce* (2019). Platzová vyrostla v Praze, studovala ve Spojených státech a v Anglii a získala magisterský titul z filozofie na pražské Karlově univerzitě. Působila jako herečka a překladatelka, později redaktorka a novinářka v Literárních novinách a v Respektu. V letech 2009 až 2012 žila v New Yorku, kde vyučovala kurz o Franzí Kafkovi na New York University. V současné době žije s manželem a třemi dětmi v Lyonu.

Jiří Stránský

Jiří Stránský (1931–2019), český spisovatel, scenárista, dramatik, překladatel, básník a skaut byl vychován v rodině se silným protikomunistickým a protifašistickým zaměřením. Studoval gymnázium, avšak v roce 1950 byl ze školy těsně před maturitou z politických důvodů vyloučen. V roce 1953 byl odsouzen na osm let za velezradu a propuštěn byl až na amnestii v roce 1960. Byl kopáčem, zedníkem, betonářem, filmařem i překladatelem. V roce 1973 byl opět odsouzen na tři a půl roku do vězení. Po roce 1989 začal znovu publikovat a stal se spisovatelem z povolání. Také pracoval jako vedoucí zahraničního oddělení Českého literárního fondu, řadu let byl prezidentem Českého centra Mezinárodního PEN klubu a předsedou Rady Národní knihovny. Byl také nositelem Medaile Za zásluhy, francouzského Řádu rytíře věd a umění, literární Ceny Egona Hostovského a nejvyššího skautského ocenění Řádu Stříbrného vlka.

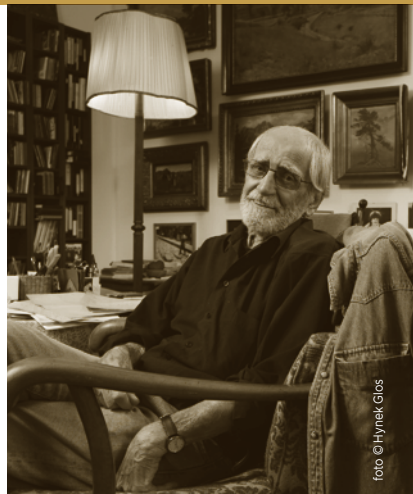

foto © Hlýmek Glas

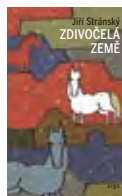
Aukce

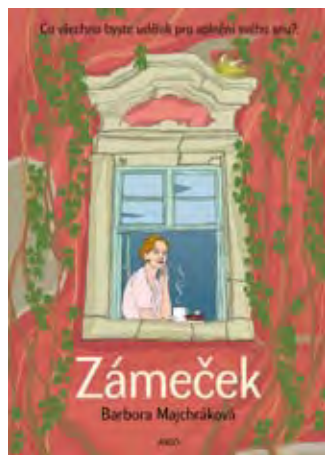
Román *Aukce* bezprostředně navazuje na *Zdivočelou zemi* a spolu s ní tvoří románovou sagu o životních osudech Antonína Maděry, jeho rodiny a přátel od roku 1947 až do začátku devadesátých let. Bývalý letec britského letectva hospodařící na malém statku v česko-německém pohraničí neunikl po únoru 1948 pozornosti policie a i jeho záhy sleduje StB. Maděra je zatčen a ve vykonstruovaném procesu odsouzen. Ale nejen Maděra je cílem perzekuce. Stejně tak i jeho rodina. Skvělý román, v němž se odrážejí autorovy osobní zkušenosti s brutalitou policejního vyšetřování a s nelidskými podmínkami politických lágrů, přináší svědectví o době, jež by neměla upadnout v zapomnění. Obě knihy byly předlohou k úspěšnému televiznímu seriálu České televize a Jiří Stránský k němu napsal scénář.

Již vyšlo

Šťěstí,
Šťěstí napodruhé,
Za plotem
Zdivočelá země

Zámeček

Co všechno uděláte pro splnění svého snu? Vzdáte se práce? Peněz? Bydlení? Slibně se rozvíjejícího vztahu s flaškou vína? Nebo byste toho zvládli mnohem víc?

Hrdinka udělala všechno z toho, a dokonce i mnohem víc. Pro svůj utopický sen vlastnit zámek. A v něm cukrárnu. Jako z červené knihovny! Až na to, že ten zámek má (na rozdíl od románových předloh) protékající střechu, nezdravě vyboulené stěny a chybí mu okna. Občas se v něm prohání meluzína a jeho věž vypadá, že každou chvíli spadne. Takže ke splnění vlastního snu vlastně zbývá jenom drobnost – bude třeba ho opravit! Kniha je vyprávěna z perspektivy tří postav, z nichž hlavní je Kateřina, která se po nevydařených manželstvích rozhodne od základů změnit svůj dosavadní život a splnit si svůj sen o vybudování cukrárny. Setkává se se svéráznou Blaženou, která sama sebe pasovala do role ochránkyně zámku, a jejím synovcem Tomášem, majitelem stavební firmy. Tyto tři naprosto rozdílné osobnosti se postupně spojí, aby chátrající zámeček zachránily.

Humoristická novela je určena pro ženy, aby zapoměly na běžné starosti, zasmály se, a možná je i čtení povzbudilo v plnění jejich snů.

Barbora Majchráková

Barbora Majchráková (* 1985) vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a v současné době pracuje jako právnička a manažerka kvality. Bydlí v malé vesničce v jižních Čechách a píše již od dětství. Její nejnovější rukopis nazvaný *Zámeček* pojednává o opravách malého polorozpadlého zámku, ale také o tom, že je třeba se nevzdávat, ač vše vypadá beznadějně.

Petr Placák

Petr Placák (* 1964, Praha), spisovatel, publicista a historik. Před listopadem 1989, kdy pracoval jako uklízeč, topič, čerpač nebo lesní dělník, publikoval řadu článků v samizdatových či exilových časopisech. V letech 1981–1986 hrál s undergroundovou kapelou The Plastic People of the Universe. Na jaře roku 1988 založil opoziční skupinu České děti, která proklamovala obnovu Českého království a organizovala protirežimní demonstrace. V 90. letech vystudoval historii na FF UK a působil v *Českém deníku* a v *Lidových novinách*. V současné době je šéfredaktorem kulturně-společenské revue *Babylon* a vědeckým pracovníkem Ústavu pro studium totalitních režimů.

Kromě řady článků a studií, publikovaných v politickém, kulturním a odborném tisku, dosud vydal několik knih, sbírku básní, soubor povídek a k vydání připravil memoáry svého otce Bedřicha Placáka *Paměti lékaře*.

Již vyšlo
Křesťanský zápas
o českou věc

Fízl

Kniha *Fízl* je něco mezi esejem, historiografickou prací a beletrií, přechází volně z jednoho žánru do druhého a zároveň je i překračuje. Práce sice vychází z materiálů, které produkovala komunistická tajná policie, nepracuje s nimi ale způsobem, jaký používá historiografie – není svázána nějakou metodologií, ale jsou v ní i postupy běžné v literatuře: hříčky, aluze, metafory, hyperboly, gradace, pointy..., čímž „popisovaná“ realita získává na plastičnosti. To je umocněno tím, že Placák nekomentuje cizí zkušenost, ale materiály StB se týkají jeho samotného a jeho přátel. I když *Fízla* zařadíme do literatury, je to zároveň zasvěcený vhled do toho, jak fungovala komunistická StB v době normalizace. Podle autora má kniha i didaktický účel: je to návod, jak se bránit jakémukoli vnějšímu nátlaku, ať už je jeho původcem stát, nebo cokoli jiného. Druhé, rozšířené vydání je mimo jiné doplněno o happyend – tedy vítězný polistopadový soud autora s „hrdiny“ jeho knihy, důstojníky tajné policie.

Bílý pramen

Ašsko. Kraj na samém západě republiky, kdysi blyštivý drahamkam bývalých Sudet, kde kvetl textilní průmysl a obchod. Městečka plná krámků, restaurací a kaváren. Příběh doby, kdy se vše začalo tříštit, začíná roce 1915 a končí odsunem. Politické pozadí však v této knize nehraje hlavní roli.

Protagonistkou je Hedvika. Dívka, která se odmalička potýká s jistým pocitem nedostatečnosti, s puzením, které ji některé věci nutí dělat, v jiných jí naopak zabraňuje. Vehementně se snaží od Wernersreuthu, dnešního Vernéřova, odpoutat, ačkoli je s ním z různých důvodů trvale svázána. Prožívání Hedviky je lhostejné i zaujaté, vzpurné i pokorné. Pocity odcizení i lásky, takové, jakou známe z milostných románů, ale podávané bez příkras.

Kniha *Bílý pramen* je autorčiným holdem městu Aši, po kterém dnes neštěkne ani pes. Pořád zde nacházíme pozůstatky minulosti. Rozpadlé zdi domů, sklepy, studny. Je to krajina tajemná, kde si daň za historický vývoj vybrala příroda. Přesto ho ve své fantazii autorka vidí jako město bohaté a krásné, s obrovským potenciálem. Proto o něm píše, proto zde žije.

Klára Teršová

Klára Teršová se narodila v roce 1989 v Aši. Vystudovala politologii na Univerzitě v Hradci Králové a ekonomii na České zemědělské univerzitě. Dva semestry absolvovala ve španělské Salamance a Granadě, jako stážistka působila v Bruselu. Po studiích pracovala ve státní správě a chtěla se stát diplomatkou v některé z hispánských zemí. Od útlého věku psala do školních novin a časopisů nebo pro sebe. Souhra okolností ji zavedla zpátky do Aše. Neutěšená situace města v pohraničí jí podnítila k založení neziskové organizace Smrciny, jejímž cílem je rozvoj tohoto rozporuplného, ale krásného místa. Současnost a minulost, zchátralost i překrásná příroda byly inspirací k dalšímu kroku: napsání knihy *Bílý pramen*. V současné době autorka vede svoji kavárnu ve Vernéřově u Aše. Píše blog o Ašsku, ale také o pečení. Blog najdete na: www.smrciny.cz/blog

Marek Technik

Marek Technik se narodil roku 1982 v Olomouci. V roce 1999 pochopil, že literatura nabízí nejkomplexnější způsob ztvárnění jakékoli lidské zkušenosti. V osobnostním MBTI testu mu vychází typ ENTP, s oblibou pročítá katalogy a vytváří seznamy, má rád zvířata a je vegetarián. Od roku 2010 se věnuje kritickému psaní o filmu a literatuře. Žije se svojí ženou v Praze. Román *Varování* je jeho literárním debutem.

foto © Lenora Lesegier

Varování

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Je to generační konflikt, typický problém dnešní rozdělené společnosti, nebo rozpor víry a racionality? Jarka Kohoutová a Karolína Mapalová, matka a dcera, obě přišly o manžela a obě jsou nuceny se vyrovnat se životem po smrti blízkého člověka. Inteligentní Karolína svět do důsledku racionalizuje, zároveň se však často nečekaně ocitá v zajatí vzteku a emocí. Citově založená Jarka by svou dceru ráda zachránila před intelektuálním nihilismem, neboť věci kolem nás nelze uchopit pouhým rozumem. Když se mezi ně nečekaně postaví jurodivá náboženská blogerka, zapůsobí jako katalyzátor při laboratorním pokusu a látky ve směsi začnou bouřlivě reagovat. Matka si myslí, že dcera ztrácí víru. Dcera si myslí, že matka ztrácí rozum. Každá bojuje o duši té druhé.

Šelma

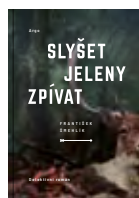

Ministr vnitra slovně napadne mladého novináře, který píše o jeho údajném propojení s podsvětím. Konflikt plný ostrých slov a výhružek zachytí kamery, což rozpoutá velkou mediální kauzu. O několik dní později je žurnalista spolu se svou partnerkou zavražděn v chatě nedaleko Šumperka. Podle řady indicií šlo o nájemnou vraždu, způsob zabít novinářovy přítelkyně však zároveň odkazuje na nevyřešenou sérii vražd ze Šumperka před sedmi lety. Vrchní vyšetřovatelka Laura Ara se spolu s kolegy (mezi nimiž je i Václav Cesta, kterého čtenáři znají z detektivního románu *Slyšet jeleny zpívat*) prodírá bahnem politické mafie, kmotrů a lobbistů s vazbami na zahraniční zločinecké gangy. Bylo skutečně vrahovým hlavním cílem umlčet nepohodlného novináře? Podají se olomoucké vyšetřovatelce zjistit, jakou roli v případě hraje Attila Krasniq, poskok mafiána Filipa Horkého? A může ji Krasniq dovést k sériovému vrahovi známému jako Porodník?

Detektivní román s prvky politického thrilleru tvoří několik navzájem provázaných dějových linek a je prvním dílem volné trilogie.

Již vyšlo

Slyšet jeleny zpívat

František Šmehlík

František Šmehlík (* 1995) pochází z Ostravy. Od dětství se věnuje sportu, především judu, v němž získal tři tituly mistra republiky, startoval na mistrovství Evropy, mistrovství světa i na evropské olympiádě mládeže. Žije se snoubenkou a synkem v Olomouci a pracuje jako trenér sportovního střediska pro žákovské kategorie. Vedle juda je jeho vášní literatura. Vystudoval bohemistiku na Univerzitě Palackého. V roce 2015 vydal soubor hororových povídek *Temné znamení*, v roce 2021 vyšel v nakladatelství Argo jeho první detektivní román *Slyšet jeleny zpívat*. V současnosti pracuje na volné trilogii s olomouckou vyšetřovatelkou Laurou Arou. Jeho detektivní romány se vyznačují smyslem pro propracovanou zápletku, psychologii jednotlivých postav a přesah k jiným literárním žánrům.

Jan Rupp

Jan Rupp (* 1975) se žánrově nejlépe cítí na pomezí fikce a reality, přičemž jeho postavy a příběhy mají hlubší psychologický rozměr. Svoji knížku tentokrát namísto ilustrací, o které požádal Lucii Anděrovou, dokreslil vlastními básněmi, o nichž jeho kamarád prohlásil, že jsou jako když „Krchovský tříská po hlavě Kafku železnou židlí“. Přesto se nepokládá ani za spisovatele, ani za básníka a prozaicky pracuje v manažerských pozicích v oblasti řízení lidských zdrojů. Za svoje psaní vděčí zesnulé Evě Slámové, díky níž v roce 2009 vydal v Argu svoji první knížku *Ostřinec*.

V břečťanu

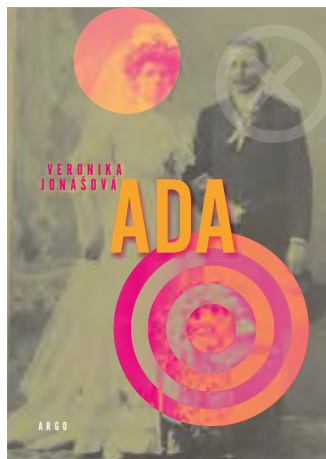

Život hlavního hrdiny se jednoho dne náhle změní poté, co pod kůlnou svého venkovského domku, který kdysi koupil v žalostném stavu od místního zedníka a podivína Pivoňky, najde vstup do podzemí a tím i do jiného světa. Nejprve jej využije jako útočiště před vnějším světem a drobnými hádkami s manželkou, později se vydá dál na průzkum chodeb a místností, kterých tu je bezpočet. Zpočátku se domnívá, že je na stopě zločinu, který kdysi spáchal a do podzemí ukryl právě Pivoňka, později objeví, že za dveřmi jsou ukryty i sny a touhy jeho ženy. V jednotlivých místnostech vidí obrazy, výjevy a úryvky cizích životů, zoufale se snaží je pochopit a přizpůsobit svůj vztah se ženou tomu, co se o ní dozví právě tady. Jeho snahy vyjít manželce vstříc a vyprojektovat skutečné štěstí ale ve skutečném životě narážejí a mísí se i s dalšími problémy, nastupující krizí středního věku a neschopností si porozumět. Nakonec tráví ve sklepech víc času než s rodinou a dozvídá se o Pivoňkovi, své ženě a vztahu možná víc, než si na začátku dokázal představit.

Již vyšlo
Ostřinec

Ada

Anastázie je mladá novinářka, momentálně ne zrovna šťastná. Opustil ji partner, v práci se ztrapnila. Potřebuje si udělat pořádek sama v sobě, a tak vyrazí na návštěvu za babičkou do Olomouce. Netuší, že se vydává na cestu do minulosti mnohem vzdálenější, než je její vlastní dětství. A zjišťuje, jak důležité je najít své kořeny, pokud chce pevně stát.

Román je inspirovaný osudem Hedy Müllerové, autorčiny německé praprababičky, jejíž rodina v květnu 1945 prošla děsivou zkušeností s nechvalně proslulým internačním táborem pro Němce v Nových Hodolanech, přezdívaným Hodolanské peklo. Zde bylo po válce za katastrofálních podmínek zavřeno několik tisíc Němců a nejméně 235 jich podle doložených úmrtních listů zemřelo. Příběh, jenž se postupně rozvíjí před užaslýma očima Anastázie, která o něčem takovém doposud neměla ani potuchy, je proložený autentickými dobovými dokumenty, vzpomínkami vysílených Němců z Olomoucka, zážitky lidí internovaných ve sběrných táborech a vzpomínkami autorčiny babičky. A je neoddělitelnou součástí našich dějin, kterou si musíme připomínat.

Veronika Jonášová

Veronika Jonášová (* 1982) je novinářka. Vystudovala žurnalistiku a mediální studia na Karlově univerzitě v Praze a na Institutu politologických studií Sciences Po v Paříži. Začínala jako reportérka *Lidových novin*, poté přešla do zpravodajství České televize, kde pracovala deset let jako reportérka a moderátorka, následně moderovala zprávy a rozhovory na Seznamu. Nyní je na volné noze, píše pro česká média a natáčí dokumenty pro Českou televizi. Je autorkou dokumentů *S mámou v base* a *Máma z basy*, natočila několik 13. komnat a nyní pracuje na dokumentárním cyklu *Šest smyslů Berlína*. Od roku 2019 žije podruhé v Berlíně. O tomto městě napsala knížky *Příběh Berlín* a *Zed' mezi námi*.

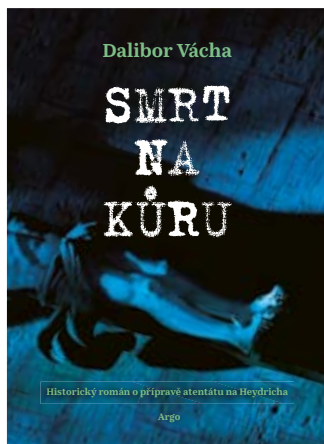
Dalibor Vácha

Dalibor Vácha (* 1980) vystudoval Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích, nejdříve učitelství angličtiny a dějepisu a pak doktorský obor České dějiny. Jeho hlavním beletristickým zájmem jsou velké války dvacátého století a osudy Českoslováků v nich, jako historik se zabývá dějinami československých legií v Rusku a nezapomíná ani na literární fantastiku, na které vyrostl.

Historický román mapující přípravu atentátu na Heydricha.

Smrt na kůru

Likvidace R. Heydricha bývá považována za jeden z nejodvážnějších činů nejen v kontextu československého odboje, ale celé druhé světové války. Román ukazuje přípravu k likvidaci nacistického smrtihlava, peklo, které se rozpoutalo po jejím provedení, nebo apokalyptickou závěrečnou bitvu v kostele v pražské Resslově ulici. Současně však nezapomíná na klaustrofobickou atmosféru vyvolanou německými represemi a na nezměrné hrdinství všech těch, kteří parašutistům pomáhali a ve své většině za to zaplatili vlastními životy i životy svých rodin. Ústřední postavou je nadporučík Adolf Opálka, odvážný chlap, velitel československých parašutistů, který dosud stál ve stínu hrdinů Kubiše s Gabčíkem či zrádce Karla Čurdy.

Již vyšlo

Za svobodu,
M+ B+ M – (Mašín, Balabán,
Morávek)

Rozpůlený dům

K románové kronice ze Sudet inspirovala autorku vlastní rozpůlená rodina: po roce 1945 byla část jejich příbuzných odsunuta a část zůstala.

Horáčková se ve své čtvrté knize vrací do malebné česko-německé vesnice první poloviny 20. století a z odposlouchaných historek, vzpomínek i archivních záznamů splétá velký „fámílienromán“. Mezi její předky patřili pytláci a pašeráci, svobodomyšlné ženy i úspěšní kšeftmani s textilem. Je to příběh o tajných láskách, změnách identit, útěcích, křivdách a žabomyších válkách, které nakonec stály životy.

Češi a Němci tu žijí ve smíšených manželstvích, ale taky se handrkují o to, kdo komu zamordoval psa, kdo dřív vystaví novou školu a k jaké národnosti se kdo přihlásí ve sčítání lidu. Z jedné strany je přitom diriguje Jednota severočeská a z druhé Deutscher Kulturverband.

Rozpůlený dům vznikl více než čtyři roky a autorka v něm střídá perspektivy, mužské a ženské hlasy, fantazii s citacemi. Při rešerších se dozvěděla víc, než by jí bylo milé: mimo jiné i to, že jeden z jejích předků se stal arizátorem židovské fabriky a přítelem Reinharda Heydricha.

Již vyšlo

Vladimíra Čerepková, 7x ve vedlejší úloze, Neotevřené dopisy

Alice Horáčková

Alice Horáčková (* 1980) se narodila v Praze a vystudovala Fakultu sociálních věd UK. Prodávala německé autory v pražském knihkupectví, pro deník *Mladá fronta Dnes* psala literární rozhovory a recenze, v Akademii věd popularizovala vědecké objevy a zásadní rok prožila v Berlíně.

Její první kniha *Vladimíra Čerepková* (2014), životopis beatnické básnířky, byla nominována na Cenu Josefa Škvoreckého a cenu Magnesia Litera pro objev roku. V druhé knize *7x ve vedlejší úloze* (2016) zpovídala Ivana M. Havla, Helenu Landovskou, Janu Navrátilovou a další sourozence výjimečných lidí. Následovala románová zpověď *Neotevřené dopisy* (2018), inspirovaná skutečným příběhem Aleny T., vdovy po známém výtvarníkovi.

Ilaria Tuti

Ilaria Tuti (* 1976) žije na italském hornatém severu, ve Furlánsku. Jako malá chtěla být fotografka, ale vystudovala ekonomii. Miluje moře, ale žije v horách. Jejím velkým vzorem je italský mistr hororů a thrillerů Donato Carrisi, který se o ní vyjádřil jako o zářivém a nevídaném talentu. Trilogii s policejní komisařkou Teresou Battagliovou zahájila psychologickým thrillerem *Květy nad peklem* (2019), jenž získal cenu za nejlepší italský debut roku 2018. Temný příběh z italských Alp rozvedla v následující *Spící nymfě* (2021) a završila v *Dceři popela* (2022). Detektivní trilogie se v Itálii drží na žebříčcích bestsellerů a těší se velkému úspěchu v zahraničí i u nás.

Teresa Battagliová je jedním z nejzajímavějších detektivů posledních let: nedokonalá, ale srdečná žena, které není cizí sarkasmus, ale její tým je jí plně oddaný.

M. W. Craven, spisovatel

Tuti se podařilo v Terese Battagliové vytvořit vskutku unikátní postavu. Od samého počátku jsem fandila tomu, jak mistrovsky vede vyšetřování děsivých vražd odehrávajících se v působivé alpské atmosféře.

Sarah Wardová, spisovatelka

Dcera popela

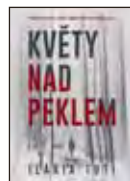
Přeložila Helena Lergertporer

Komisařka Battagliová cítí, že se její důvěrně známý svět nezadržitelně hroutl. Z hromádky popela ale také může povstat život v nové podobě. Jde opravdu o její poslední případ? Se svým týmem se pouští do nebezpečného pátrání, další srážky se syrovou realitou, která je ještě komplikovanější, protože se tentokrát dotýká jí samotné. Příběh se odvíjí ve dvou časových rovinách: přítomnosti a Teresině temné minulosti. Konečně se dozvídáme, co utvářelo její svéráznou a neopakovatelnou osobnost.

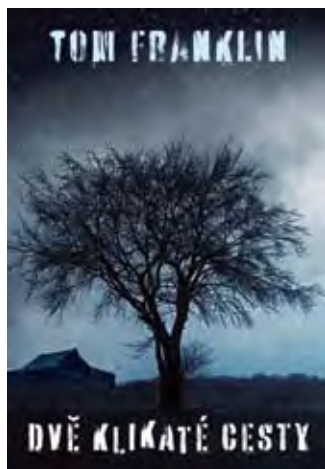
Již vyšlo

Spící nymfa,
Květy nad peklem

Dvě klikaté cesty

Přeložil David Petřů

Siles „32“ Jones je městský policista v mississippském městečku Chabot, motorizovaný strážník „pro všechno“. Sní o tom, že jednou bude šerifem, ale ve službě má odkroucené teprve dva roky. Městečkem hýbe případ zmizelé studentky, a Siles má proto oči na stopkách. Jednoho dne na rutinní patrole zahlédne nad nedalekým lesem kroužit hejno supů. V předtuše nejhoršího se tam vydá a nalezne v močálu mrtvolu. Ale není to pohřešovaná dívka; je to muž, lokální postavička s kontakty na dealery drog. V téže době si někdo přijde pro místního „úchyláka“, který před dávnými lety svezl do kina jednu dívku a pak se vrátil bez ní – tělo se tenkrát nenašlo a on od té doby měl špatnou pověst. Teď ho, s novým zmizením mladé ženy, někdo přijel zabít.

Tom Franklin

Tom Franklin (* 1963) je americký romanopisec a povídkář, který se prosadil především promícháním kriminálního žánru s existenciálními tématy „autorů amerického jihu“. Román *Dvě klikaté cesty* byl oceněn cenou Zlatá dýka a nominován na cenu Edgar, ovšem není to pouhý kriminální román. Autor v něm dostal pověsti barda amerického jihu, tak jak ho známe z povídkové sbírky *Pytláci*. Jeho syrové psaní bývá přirovnáváno k tvorbě Cormacka McCarthyho nebo Raymonda Carvera.

Žije v Oxfordu ve státě Mississippi a učí na tamní univerzitě. Jeho ženou je básnířka Beth Ann Fennellyová.

Maria Adolfssonová

Maria Adolfssonová (* 1958) se narodila a vyrostla ve Stockholmu, ale velkou část dětství strávila na Stockholmském souostroví. Pustá krajina se zakrslými borovicemi, zvukem mlhových sirén a okolním mořem ji silně ovlivnila, což ostatně čtenář série *Doggerland* už ví nebo záhy odhalí.

foto © Caroline Andersson

Mezi ďáblem a mořem

Doggerland 3

Přeložila Lucie Olešová

Pro všechny milovníky detektivek, kteří hledají něco opravdu originálního.

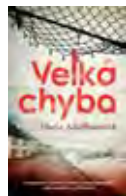

Světově proslavená zpěvačka Luna se po desetileté kariéře pauze vrací na rodný Doggerland, aby tam natočila nové album, a odstartovala tak svůj comeback. Její krása i talent jsou bez debat a na závěrečném večírku v nahrávacím studiu jí všichni leží u nohou. Tedy až na jednu poněkud navrčenou detektivní inspektorku, která si najednou připadá strašně stará a unavená.

Na druhý den ráno má Luna dorazit do studia kvůli posledním úpravám nahrávky, ale neobjeví se a v domě, kde bydlela, na ostrově Frísel, se následně najdou známky zápasu. Mezitím dojde k brutálnímu napadení jiné ženy – mohou spolu tyto dvě události souviset? Inspektorka Karen Eikenová Hornbyová se poněkud neochotně ujímá vyšetřování, v němž je zmizení slavné zpěvačky prioritou. Venku je krásné jaro, ale Karen musí čelit obtížným novinářům a činit zásadní rozhodnutí, která mohou někoho stát život.

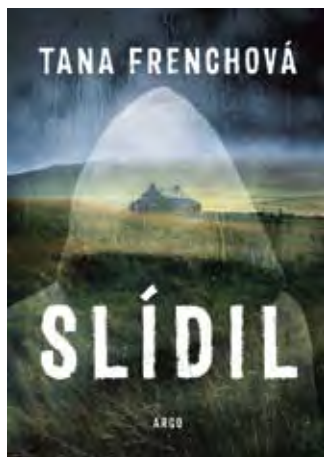
Již vyšlo

Velká chyba. Doggerland 1,
Přichází bouře. Doggerland 2

Slídl

Přeložila Jitka Jeníková

Bývalý detektiv Cal Hooper je k smrti unavený a útěk z rušného Chicaga do odlehle vesničky na západě Irsku mu připadá jako dokonalý nápad. Koupí si polorozpadlý dům, plánuje jeho rekonstrukci a procházky po nekonečně zelených kopcích. Pro změnu povede klidný život.

Jenomže pak ho jeden z místních kluků požádá o pomoc. Jeho bratr zmizel a celé vesnici, včetně policie, je to zřejmě úplně fuk. Calovy policejní instinkty se probudí k životu a nedají mu pokoj. S tím místem je totiž něco špatné a on zkrátka musí zjistit co, i kdyby to znamenalo, že na nějaký odpočinek může zapomenout.

Již vyšlo

Podoba, V lesích, Na Věrnosti, Ztracený přístav, Místo pro tajnosti, Vetřelec, Temná zahrada

Nová Tana Frenchová je vždy důvodem k radosti... Přečtěte si ji jednou kvůli zápletce a pak znovu kvůli jejímu krásnému a chytrému stylu.

The New York Times

Nenápadně gradující vyprávění o zmařených snech o útěku je možná to nejlepší, co Frenchová zatím napsala... Je to svého druhu mistrovské dílo.

The Washington Post

Tana Frenchová

Tana Frenchová (* 1973) vyrůstala v Irsku, Itálii, USA a Malawi. Vyučovala herectví na dublinské Trinity College a pracuje v divadle, filmu a dabingu. Patří mezi uznávané autory detektivního žánru a všechny její knihy jsou kritikou i čtenáři přijímány velmi příznivě. Za román *V lesích* získala v roce 2008 cenu Edgara Allana Poea za nejlepší prvotinu. V dalších letech vyšly knihy *Podoba* a *Na Věrnosti*. Kniha *Ztracený přístav* získala v Irsku ocenění za nejlepší detektivní román roku 2012. *Místo pro tajnosti* bylo zařazeno do užšího výběru ceny Anthony Award za nejlepší román. Románem *Vetřelec* uzavřela sérii z prostředí dublinského oddělení vražd.

O dva roky později vydala první samostatný román *Temná zahrada*. Tana Frenchová žije s rodinou v Dublinu.

Alexandr Topčjan

Alexandr Topčjan se narodil v září 1939 v Jerevanu, od osmdesátých let žil ve Francii, ale zemřel v září 2021 opět v hlavníím městě Arménie. Vystudoval arménskou státní univerzitu, pracoval v různých redakcích, byl šéfdramaturgem studia Armenfilm a expertem parlamentu pro média. Za román *I po smrti* obdržel cenu prezidenta. Přeložil sedmdesát děl francouzských autorů. Román *Osmanská banka* vyšel v Arménii v roce 2008, byl přeložen do rumunštiny a francouzštiny a chystají se překlady do dalších jazyků.

Osmanská banka

Přeložil Milan Dvořák

Ústřední událostí románu je obsazení konstantinopolské Osmanské banky, které provedla 26. srpna 1896 skupina arménských revolucionářů, aby upozornila svět na masakrování arménského obyvatelstva v Osmanské říši. V ději se proplétají osudy socialisticky a anarchisticky naladěných vzbouřenců, švýcarského dobrodruha a bankovního lupiče, jenž s nimi sympatizuje, potrhleho, senilnějícího a surově bezohledného sultána a představitelů evropských mocností, které se snaží využít dění ve prospěch vlastních záměrů.

Vývrat

Přeložila Jana Chmura Svatošová

Olof Hagström projíždí krajem svého dětství, idylickou krajinou modrých hor a řek na severu Švédska. Z náhlého popudu se zastaví v rodném městečku, poprvé po dvaceti letech. V rodném domě, kde nebyl od té doby, co jej ve čtrnácti letech odsoudili za těžký zločin a zavřeli do výchovného zařízení. Od setkání s otcem si moc neslibuje, ale dopadne to ještě hůř, než si představoval: najde jej v koupelně mrtvého.

Vyšetřování se ujímá policistka Eira Sjödinová, která se do rodného Adalenu také vrátila teprve nedávno, aby pečovala o matku, u které se začala rozvíjet demence. Olofův mladický zločin si dobře pamatuje, i když byla tenkrát ještě malá. Zavraždil Olof otce? Eira začne rozplétat nitky zločinu, brzy se však ukáže, že možná ne jednoho.

Příběh inspirovaný skutečnými případy a policejními postupy řeší otázky vyšetřovacích metod, viny a paměti, především jde však o mistrovsky napsanou napínavou detektivku.

Nejlepší švédská kriminálka roku 2020

Tove Alsterdal

Tove Alsterdal (* 1960, Malmö) je jednou z nejznámějších švédských spisovatelek thrillerů. Napsala pět kritikou oceňovaných knih a získala literární ceny ve Švédsku a Francii. Na podzim roku 2020 byla její poslední kniha *Vývrat* vyhlášena nejlepším švédským kriminálním románem roku.

Antonia Hodgsonová

Antonia Hodgsonová se narodila roku 1971 ve středoanglickém Derby. Na Univerzitě města Leedsu vystudovala anglickou literaturu a stala se nakladatelskou redaktorkou. Svůj dlouholetý zájem o historii, konkrétně o georgiánské období, zúročila právě ve své prvotině *Ďábel v Marshalsea*. Protože byla v nakladatelské branži známou šéfredaktorkou, nabídla rukopis anonymně. Román vyšel roku 2014 a měl okamžitý úspěch. Vysloužil si i ocenění Historical Dagger Award. Se stejným hrdinou Thomasem Hawkinsem, který se nestal knězem, ale jedním z prvních opravdových detektivů, napsala ještě tři pokračování.

foto © Charlie Hopkinson

Ďábel v Marshalsea

Přeložil Martin Urban

Historicky věrná detektivka z Anglie 18. století, odehrávající se v londýnské věznici pro dlužníky, o níž psal Charles Dickens a sám tam se zavřeným otcem pobýval, ale která měla před reformou pověst místa, kam se člověk snadno dostane, ale ven už třeba nikdy.

Píše se rok 1727 a Thomas Hawkins, mladý karbaník, floutek a pijan se chystá splatit dluh, aby nemusel do vězení Marshalsea. Podaří se mu sice vyhrát peníze, ale je přepaden a okraden – a tak do obávané trestnice nakonec musí. Teprve tady poprvé v životě zalituje, že se nedal na dráhu duchovního, jak si přál jeho otec. V Marshalsea platí jiná pravidla než vysoké zdi, a absolutním pánem je tu správce. Kdo má nějaké peníze od příbuzných, může si koupit suchou postel a dobré jídlo. Kdo je nemá, dostane se do odděleného křídla pro chudáky, prolezlého krysami a úplavící a postiženého vysokou úmrtností.

Jako kdyby toho nebylo dost, je zavražděn kapitán Roberts, jeden z prominentních vězňů, a Thomas, aby se dostal ven, musí chytit jeho vraha.

Historiky z Rozmaru

Přeložil Milan Žáček

Další výprava do světa *Řek Londýna*, tentokrát ve sbírce povídek!

Ben Aaronovitch svůj fantastický svět dosud představoval v románech, novelách a komiksových příbězích. Už léta však mimo tento hlavní proud píše kratší i delší povídky, v nichž rozvíjí dílčí nápady, popisuje dosud opomíjené osudy, vypráví anekdoty, které doplňují mozaiku jedné z nejpodmanivějších sérií současnosti. S Peterem Grantem, Abigail, agentkou Reynoldsovou, Nightingalem i Tobiasem Winterem z německé obdoby londýnského Rozmaru se zde vydáme zjistit, co skrývá dálniční čerpací stanice uprostřed noci, kdo stále bloumá mezi regály populárního londýnského knihkupectví, co přesně se stalo s řekou Lugg... Každý tento střípek je doplněný autorovým úvodem a pro snadnější orientaci se u něj udává, ve které fázi série se odehrává.

S předmluvou Charlainé Harrisové.

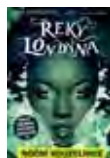
Již vyšlo

Řeky Londýna,
Měsíc nad Soho,
Šepot podzemí,
Prokleté domovy,
Záludné léto,
Strom viselců,
Nejodlehlejší stanice,
Zvony Londýna,
Stín nad Trevírem,
Falešná hodnota

Z komiksových řad již vyšlo

Řeky Londýna
– Čarojízda,
– Noční kouzelnice

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého *Pána času*. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks*, *Transit*, *The Also People* a *So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem.

James Tiptree, Jr.

Alice Sheldonová (1915–1987), spisovatelka publikující pod mužským pseudonymem James Tiptree, Jr., patří nejen k nejvýznamnějším, ale také k nejkontroverznějším tvářím fantastické literatury. Za druhé světové války vstoupila do armádního letectva a ve službě pro letecké zpravodajství dosáhla na ženu v té době výjimečně vysoké hodnosti majora. Nabyté zkušenosti využila během své poválečné práce pro CIA, následně získala doktorát z experimentální psychologie. Veškeré své vědomosti a znalosti využívala během své spisovatelské dráhy, mužský pseudonym si přitom zvolila v rámci utajení před vládou, pro kterou pracovala, a zároveň tím chtěla poukázat na sexismus převládající nejen mezi autory a redaktory vědecko-fantastické literatury dvacátého století.

Za své kratší práce získala řadu literárních ocenění včetně těch ve fantastickém žánru nejvyšších, cen Hugo a Nebula. Jejími jedinými romány jsou *Up the Walls of the World* (1978) a *Brightness Falls from the Air* (1985). V roce 2012 byla posmrtně uvedena do Síně slávy žánru science fiction.

Žena, kterou muži neviděli

Přeložili Viktor Janiš a Richard Podaný

V českém překladu je Alice Sheldonová v současnosti stále relativně neznámá, přičemž hned několik jejích nejvýznamnějších, literárními cenami ověřených prací vychází ve sbírce *Žena, kterou muži neviděli* česky vůbec poprvé. Těchto osmnáct ponurých vizí tvoří vrchol její nepřilíh obsáhlé povídkové tvorby. Dotýká se v nich lidského vnímání a poznání, metafyziky či sexuality a předznamenává svět, v němž je lidstvo odsouzeno k nevyhnutelnému pádu. Jde o knihu, která je nepatrným vyrovnáním dluhu vůči jedné z nejzajímavějších představitelk fantastického žánru a současně i vůči vrcholné světové science fiction.

Echo

Tip

Přeložila Veronika Horáčková

Echo Thomase Olde Heuvelta je mrazivý thriller o posedlosti a nezdolné síle přírody.

Nicka Greverse a jeho lezeckého partáka Augustina přitahuje Maudit, odlehlá hora ve švýcarských Alpách. Informace o ní jsou skoupé a v jejím okolí vládne neobvyklý klid. Když horolezci vstoupí do přílehlého údolí, zmocní se jich zlověstný pocit, že nejsou sami. Nedlouho poté je Augustin mrtev a Nick se probere z kómatu zmrzačený, s obličejem omotaným obvazy. Čeká ho náročná rekonvalescence, brzy si však uvědomí, že trauma vyvolané nešťastnou událostí není to jediné, co ho pronásleduje. Něco se v něm probudilo...

Již vyšlo
HEX

Thomas Olde Heuvelt překonává románem *Echo* sám sebe. Strhující kniha, která vás už od první děsivé napínavé scény zcela pohltí.

Thomas Olde Heuvelt

Holandský spisovatel Thomas Olde Heuvelt se narodil 16. dubna 1983 v Nijmegenu. Doposud vydal sedm románů a řadu povídek, které byly přeloženy do angličtiny, italštiny, francouzštiny, čínštiny či japonštiny. V roce 2015 získal za anglicky publikovanou povídku *The Day the World Turned Upside Down* cenu Hugo a ve Spojených státech se tak stalo vůbec poprvé, kdy jedno z neprestížnějších ocenění v rámci fantastického žánru získala překladová práce. Za česky vydanou povídku *Tušoznalci z Dójs Saket*, přeloženou do angličtiny pod názvem *The Ink Readers of Doi Saket*, byl o rok dříve nominován na Huga i Světovou cenu fantasy. V roce 2016 se prosadil na americkém knižním trhu s hororovým románem *HEX*, jenž byl pro překlad do angličtiny zčásti upraven.

Vilma Kadlečková

Česká spisovatelka sci-fi a fantasy. Vlastním jménem Vilma Klímová, absolvovala střední ekonomickou školu a obor vědecké informace a knihovnictví na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. Studium zahradní architektury na MZLU Brno z rodinných důvodů nedokončila. Po letech strávených v Brně a kratším pobytu v Anglii žije v Praze. Počátkem 90. let spolupracovala na vzniku hry Dračí doupě, při založení klubu Hexaedr a v nakladatelství Altar. Poté nastoupila jako redaktorka do nakladatelství Harlequin. Od narození dětí pracuje z domova jako překladatelka.

foto © Richard Klíčník

Mycelium VII

Zakázané směry

Lodě míří k Zakázaným směrům. Staroslavná Tlix, planeta argenitu a Akkütlix, nadále zůstává skrytá za obzorem, ale Lucas vidí obrovskou příležitost; a psychotronika mu dává možnost bleskově jí využít. Právě on je první. Nachází si cesty. V jeho rukou se sbíhají nitky staletých plánů.

A mezitím psychotronika přetváří Zemi. Noví Vítači z Eilu následují svého proroka a čekají na příchod mesiáše; ale kdo přesně má být tou božskou figurou? Kdo využije Hvězdovládu a přizpůsobí si svět podle svého? Naplňují se intriky velekněží, vynořují se staré psychoaktivní předměty, objevuje se nečekaná hrozba z vesmíru – a Lucas, který stojí v centru toho všeho, hledá způsob, jak tyto síly využít pro sebe. A zároveň je tu ovšem Aš-šád: jeho učitel, přítel, konkurent a protivník. I ten má svá vlastní tajemství související s fomalhiwským Sgenem.

Jedno je ale jisté.

Lucasovi překáží v cestě.

Mycelium VIII

Program apokalypsy

Ve chvíli vrcholící Hvězdovlády se rozhoduje o budoucí podobě světa. Psychotronický program běží. Končí starý věk... a pro Zemi, která má ve svém civilizačním plánu apokalypsu, to nemusí být nic příjemného. Sgenové, Lodě a lidé bojují o to, aby svět naformátovali podle svého vkusu. A Lucas si také nárokuje svůj podíl. Přináší – a požaduje – oběti. V tuhle chvíli může získat všechno. A taky může všechno ztratit. Aš-šád může být jeho nejlepším spojencem v boji se Sgenem, nebo se stát jeho nejhorším nepřítelem. Prsty Chaosu se kdykoliv mohou natáhnout ze tmy. V osudí plném bílých míčků je jeden černý, který znamená smrt.

Může to být vítězství.

Nebo zkáza.

Nebo naděje.

Již vyšlo

Mycelium I – Jantarové oči

Mycelium II – Led pod kůží

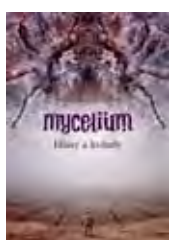
Mycelium III – Pád do temnot

Mycelium IV – Vidění

Mycelium V – Hlasy a hvězdy

Mycelium VI – Vrstva ticha

O snovačce a Přemyslovi

Juraj Červenák

Juraj Červenák (* 1974) pochází z obce Vyhne, ale už od dětství žije v nedaleké Banské Štiavnici. První kniha mu vyšla v roce 1993, od té doby publikoval více než dvacet románů v žánru historické fantasy, převážně z dob starých Slovanů (série Černokněžník, Bohatýr, Bivoj) a protitureckých válek (cyklus Dobrodružství kapitána Báthoryho), ale i román z doby bronzové *Sekera z bronzu, rouno ze zlata*. Získal mnoho žánrových ocenění a jeho knihy pravidelně vycházejí v češtině a polštině, publikoval ale i v ruštině či angličtině. Od roku 2005 je spisovatelem na plný úvazek. Kromě beletrie sporadicky píše filmovou publicistiku, rozhlasové hry a filmové nebo komiksově scénáře. V autorově tvorbě je zřetelný postupný odklon od fantastiky k čistě historickým příběhům.

Bohatýr I

Nové přepracované vydání

Ocelové žezlo

Přeložil Robert Pilch

První díl velkolepé historické fantasy z dob Kyjevského knížectví, kdy na pozadí vojenských výprav knížete Svjatoslava vznikla legenda o udatných bohatýrech.

Odlehlou vesnici na území kmene Muromců přepadnou lovci otroků. Unikne jim jen Ilja, místní mrdák. Díky setkání se třemi tajemnými poutníky však mladík zlomí kletbu a zázračně se vyléčí. Plný nepředstavitelné síly vyrazí na cestu za pomstou a osvobození svých soukmenovců. Stopa ho vede do povodí Volhy – Itlyu, kde o moc soupeří bulharský chán a obávaní mágové z Dračí věže. Stejným směrem v tu chvíli postupuje vojsko knížete Svjatoslava. V žilách mladého vládce koluje dobovačná krev vikinských předků. Osudy mladého bojovníka a ctižádostivého vojevůdce se zanedlouho protnou. Ilja, zvaný Muromec, se připojí k elitní družině knížecích bohatýrů a zúčastní se největší válečné výpravy, jakou tyto končiny zažily.

Pro hrst dukátů

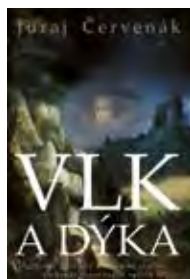
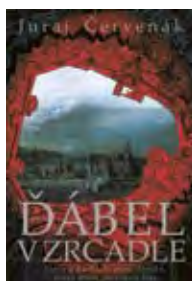
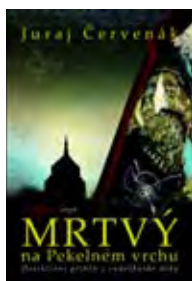
Přeložil Robert Pilch

Kapitán Stein a notář Barbarič vyšetřují zločin v kremnické mincovně.

Žhavé léto roku 1601. V kremnické mincovně, kde z drahých kovů vytěžených v uherských hornických městech razí nejlepší dukáty, toлары a groše v celé říši, došlo k vážnému incidentu – z pokladnice zamčené na tři zámky zmizela razidla. Nevysvětlitelný zločin si žádá zkušeného vyšetřovatele, a proto komorský hrabě vyšle do zlatého města notáře Barbariče. Schemnitský vyšetřovatel doufá v rychlé vyřešení záhady, jenže ke krádeži želez přibude loupež mincí ze zásilky strážené proslulými stříbrnými jezdci a vzápětí i první vražda. Navíc Barbariče vyhledají kapitán Stein a seržant Jaroš – jejich přítomnost celý případ ještě více zkomplikuje.

Již vyšlo

Krev prvorozených,
Ohnivě znamení,
Mrtvý na Pekelném vrchu,
Dábel v zrcadle,
Vlk a dýka,
Les přízraků,
Anděl v podsvětí

Gardner Dozois (ed.)

Bezesporu nejúspěšnější žánrový editor posledních čtyřiceti let, což potvrzuje patnáct cen Hugo a neuvěřitelných čtyřicet cen Locus za jeho práci, ať už jako redaktora předního vědecko-fantastického magazínu *Asimov's SF*, sestavovatele historicky nejúspěšnější řady povídkových ročenek či jako editora značného množství úspěšných antologií, z nichž mnoho vyšlo také v překladu do českého jazyka.

Kniha magie

Přeložil kolektiv překladatelů

V nové antologii navazující na úspěšnou *Knihu mečů* přichází slavný editor Gardner Dozois s příběhy plnými magie, protože za každého Froda je tu Gandalf... a spolu s ním i Saruman. Za každou Dorotku je tu Glinda... a vedle ní také Zlá čarodějka ze Západu. A kdo by byl Harry Potter bez Albusa Brumbála... či Severuse Snapea? Kouzelníci a čarodějové jsou plní moudrosti, nadaní takřka božskými silami, přesto stále zůstávají pouhými lidmi, a tak mohou dojít nejen slávy, ale i prokletí a zkázy. *Kniha magie* představuje dosud nikdy nevydané příběhy hvězdné sestavy moderních mistrů žánru, z nichž mnozí se vracejí do svých nejoblíbenějších světů. Čekají na vás příběhy od George R. R. Martina, K. J. Parkerové, Scotta Lynche, Gartha Nixe, Elizabeth Bearové, Tima Powerse, Megan Lindholmové, Johna Crowleyho a dalších. V příbězích plných čar a kouzel navštívíme světy, v nichž vládne magie, světy nepředstavitelně vzdálené... ale i ty, které jsou blíže, než si myslíme.

Již vyšlo
Kniha mečů

Apokalypsa Z:

Hněv spravedlivých

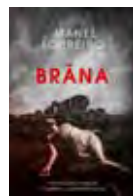
Přeložila Iveta Gonzálezová

Nadešel konec civilizace. Pryč jsou internet, televize i mobilní telefony. Zůstalo jen málo z toho, co by člověku připomínalo, že je stále lidským tvorem. Nastala apokalypsa. Zbývá už jen jediný cíl: PŘEŽÍT. V nitru Evropy opanované nemrtvými se skrývá něco, co má blíž ke konečnému zatracení než k vytožené spáse. Mladý španělský právník, žena, kterou miluje, a jeho bojem zocelený přítel se po záchraně před jistou smrtí na moři ocitají v pevnosti nenávisti. Ve Spojených státech zpustošených zombie nákazou nabízí útočiště pouze Gulfport v Mississippi... ovšem za cenu naprosté podřízenosti fašistickému diktátorovi a jeho brutálním vymahačům. Jejich hrůzovláda však nemusí mít dlouhého trvání...

Již vyšlo

Apokalypsa Z: Začátek konce, Apokalypsa Z: Temné dny, Brána

Manel Loureiro

Manel Loureiro se narodil v roce 1975 ve španělské Pontevedře. Vystudoval práva na univerzitě v Santiagu de Compostela a už během studií začal pracovat pro televizi, nejprve jako moderátor různých pořadů, posléze jako scenárista. Debutový román *Apokalypsa Z: Začátek konce* publikoval nejdříve na internetu, kde zaznamenal okamžitý úspěch. Knižní vydání se stalo bestsellerem nejen ve Španělsku, ale i v dalších zemích. Poutavý příběh o zombie apokalypse autor následně rozvinul v románech *Apokalypsa Z: Temné dny* a *Apokalypsa Z: Hněv spravedlivých*. Následující romány *Poslední pasažér*, *Co vidí jen ona* a *Pod dvacet* jsou samostatnými příběhy, spadajícími do hororového žánru. Jeho prozatím posledním románem je psychologický thriller *Brána*. Autor dnes žije v rodné Pontevedře a plně se věnuje spisovatelskému řemeslu.

Robert Holdstock

Anglický autor fantastiky, celým jménem Robert Paul Holdstock (1948–2009). Dětství prožil mezi hustými lesy kentského vnitrozemí a mokřady Romney Marsh, v krajinách, které se mu navždy zapsaly do podvědomí. V roce 1971 dokončil studium lékařské zoologie, ovšem oboru se věnoval pouhé tři roky. Psaní, se kterým začal už při studiu, postupně zvítězilo, a v roce 1976 se tak stal spisovatelem na plný úvazek.

Avilion

Přeložil Petr Kotrle

Děj románu *Avilion* začíná tam, kde skončil příběh knihy *Les mytág*. Steven Huxley a mytágo Guiwenneth žijí v Ryhopském lese, v ruinách římské vesnice z doby železné. Guiwenneth se zde cítí dobře a Steven už se dávno vzdal všech myšlenek na to, že by se měl vrátit do svého vlastního světa. Chovají zvířata, sklízí její úrodu. Mají spolu dvě děti, napůl lidi a napůl mytágo. Jack je jako jeho otec, bystrý chlapec, který touží dozvědět se všechno o světě; Yssobel je spíš po matce. Jenže idyla nemůže vydržet dlouho.

Závěrečný román cyklu o prapůvodním lese plném oživlých mýtů završuje osudy rodiny Huxleyových v příběhu plném bolesti a ztrát.

Již vyšlo

Les mytág, Lavondyss, Hloubení, Les kostí, Brána ze slonoviny, brána z rohu

Hardware

Přeložil Aleš Drobek

Zemi ovládají orbitální mocnosti a její znesvářené národy mohou jen bezmocně přihlížet, jak jsou drancovány zbytky jejího bohatství. Ve špinavých neony osvětlených ulicích se lidská spodina živí, jak se jen dá, aby si vydělala na vytouženou letenku z gravitační studny. Avšak kdyby se zločinecké i povstalecké podsvětí spojilo, rovnováha moci by se mohla nečekaně vychýlit. Vypukla by válka, v níž by se střetla augmentovaná komanda na zemi, piloti deltaplánů vysoko ve vzduchu a geniální hackeři v nervovém rozhraní.

Román *Hardware* je jedním z vrcholných děl kyberpunku a jako takový mimo jiné posloužil i jako prvotní inspirace ke vzniku RPG hry *Cyberpunk* a následně tak i k počítačové hře *Cyberpunk 2077*.

Strhující dílo, jež svým významem náleží ke zlatému fondu žánru science fiction.

Walter Jon Williams

Americký spisovatel Walter Jon Williams se prosadil právě románem *Hardware* (1986), s nímž se připojil k tehdy probíhajícímu kyberpunkovému hnutí, k němuž se později vrátil ve volném pokračování *Voice of the Whirlwind* (1987). Ve stejném období napsal také úvodní svazky zábavných space oper *The Crown Jewels* (1987), *House of Shards* (1988) a *Rock of Ages* (1995) s galaktickým lupičem Drakem Majjstralem. V následující dekádě zaujal například katastrofickým thrillerem *The Rift* (1999) či románovou dvojicí *Metropolitan* (1995) a *City on Fire* (1997), v níž skupina vesmírných vzbouřenců využívá nově objeveného zdroje energie, plazmy. V dosud pětidílné sérii space oper *The Praxis* (2002), *The Sundering* (2003), *Conventions of War* (2005), *The Accidental War* (2018) a *Fleet Elements* (2020) popisuje chaos a válku v galaktickém impériu, jemuž dosud despoticky vládl jeden z nespočtu mimozemských druhů. V o mnoho lehčím tónu se pak nesou dobrodružství nerovně vážného šlechtice z fantasy trilogie *Quillifer* (2017), *Quillifer the Knight* (2019) a *Lord Quillifer* (2022).

Evan Winter

Málokterý spisovatel má tak zajímavý původ jako kanadský autor Evan Winter, jenž se narodil v Londýně rodičům jihoamerického původu a vyrůstal v Zambii poblíž oblasti, kterou obývá národ jeho dávných předků, Xhosů. Odmala miloval fantasy příběhy a po narození syna si uvědomil, že není mnoho fantasy románů s hrdiny černé pleti, a tak se do jednoho pustil. Jeho debutový román *The Rage of Dragons* (2017, česky *Hněv draků*) vydal nejprve vlastním nákladem, následný úspěch mu však brzy přinesl smlouvu s nakladatelstvím Orbit na celkem čtyři tituly, z nich první byl ve velkém nákladu vydaný debutový román, na který navazuje v románech *The Fires of Vengeance* (2020) a *The Lord of Demons* (dosud nepublikováno).

Úvodní svazek krvavé, originální a především strhující fantasy série, kterou mnozí označují za „nejlepší fantasy posledních let“.

Nemilosrdná epická fantasy na pomezí *Hry o trůny* a *Gladiátora* vypráví o světě zmítaném věčnou válkou a o mladíkovi, který se stane jedinou nadějí svého lidu na přežití.

Hněv draků

Přeložil Milan Pohl

Národ Omehijců bojuje už bezmála dvě stě let ve válce, kterou nemůže vyhrát. Ti, kdo mají štěstí, se rodí s mimořádným nadáním: jedna žena ze dvou tisíc má schopnost přivolávat draky. Jeden muž ze sta se dokáže magicky proměnit ve větší, silnější, rychlejší stroj na zabíjení. Všichni ostatní jsou podřadní, postradatelní pěšáci, jimž je souzeno pouze bojovat a umírat.

Mladý Tau, muž bez zvláštních schopností, si to uvědomuje, má ale plán, jak přežít: nechá se zmrazčit, předčasně odejde z vojska a usadí se, aby se oženil, pořídil si děti a domov. Jenže k tomu nedostane příležitost. Jeho blízcí jsou brutálně zavražděni a jeho zármutek se rychle mění v hněv. Upne se pouze k myšlence na pomstu a svůj život zasvěť nemyslitelnému cíli. Stane se nejlepším bojovníkem, jaký kdy žil, mužem ochotným zas a znovu zemřít...

Sabat

Přeložila Ester Žantovská

Představte si svět, kde doopravdy existuje magie. Kde matky předávají své schopnosti dcerám. Schopnosti, které nikomu neškodí.

A potom si představte v křesle amerického prezidenta populistického demagoga, který se rozhodne, že je třeba všechny čarodějnice zavřít – bude to bezpečnější pro ně i pro jejich okolí. Stvoří tak svět, v němž být ženou znamená mít nakročeno k tomu být zločincem.

Zatímco po celém světě dochází k zatýkání čarodějnic, jistá mladá žena v sobě objeví schopnosti, o jakých se jí ani nezdálo. Jsou nebezpečné, a ona se tím pádem ocitá na prvním místě žebříčku nejhledanějších čarodějnic světa.

Ale ona se jen tak nevzdá a to samé platí i pro ženy kolem ní. Hon na čarodějnice se změní v bitvu kdo s koho.

Přesvědčivý prorocký příběh z alternativního světa, který se v mnohém hrozivě podobá tomu našemu.

Angela Clarke

Inspirativní, silný příběh. Čtivý, mrazivý thriller.

Paula Daly

Lizzie Fry

Lizzie Fry je pseudonym mezinárodně uznávané autorky, redaktorky scénářů a producentky Lucy V. Hay. Spolupracuje s předními filmovými společnostmi a je členkou výboru londýnského festivalu scenáristů. Žije v Devonu na jihozápadním pobřeží Anglie.

Robert Ervin Howard

Americký spisovatel (1906–1936), jenž se i přes svůj nepříliš dlouhý život stal jedním z nevlivnějších autorů fantastického žánru. Pro pulpové časopisy dvacátých a třicátých let minulého století napsal množství zpravidla krátkých povídek rozmanitých žánrů – westernů, historických příběhů, boxerských a námořnických historek a v neposlední řadě také fantasy. Díky Howardovým příběhům o hrdinech bojujících mečem proti magii vznikl dokonce zcela nový subžánr. Ať už to byl král Kull, piktský válečník Bran Mak Morn, puritánský dobrodruh Solomon Kane, či mnozí další, všichni mají společnou divokou povahu a nezlomnou vůli přežít. Nejslavnějším mezi nimi je nesporně Conan, mytický barbar z dávných věků, jenž se po nečekané smrti svého stvořitele stal v následujících desetiletích hrdinou mnoha povídek a románů řady dalších spisovatelů a dodnes populární komiksovou, herní i filmovou postavou, kterou znají příznivci barvitých dobrodružství po celém světě.

Dobrodruh Conan

Přeložil Roman Tilcer

Kniha *Dobrodruh Conan* představuje slavného válečníka stvořeného divokou fantazií texaského spisovatele Roberta E. Howarda v barbarově nejdivočejší podobě během jeho dobrodružné cesty plné krvavých bojů, troufalých činů a lásky nespočtu žen. Conan zde pátrá po podivuhodně broušených drahokamech, brání hranice Aquilonie proti pomstychtivým piktským kmenům, objevuje pirátský poklad, bojuje proti nemilosrdným lidojedům a zaplétá se do krvavé občanské války v rozlehlých síních zapomenutého města.

Sbírka obsahuje povídky *Služebníci Bit-Jakinovi*, *Za Černou řekou*, *Černý cizinec*, *Zambulští lidožrouti* a *Rudé hřeby* v novém překladu Romana Tilcera s přihlédnutím k původním Howardovým textům. V dodatcích mimo jiné naleznete v českém překladu dosud nepublikované pracovní verze autorem nedokončené povídky *Vlci za hranicí*, posmrtně vydané povídky *Černý cizinec* a proslulé novely *Rudé hřeby*.

Conan z Cimmerie IV

Přeložil Richard Podaný

Francouzské komiksově adaptace jednotlivých povídek R. E. Howarda s barbarami Conanem v hlavní roli jsou skutečným hitem, který boduje u fanoušků heroické fantasy jak v zemi galského kohouta, tak u nás. Ocitáme se v dávných dobách v dávných říších, kdy hrdinství mělo ještě svůj půvab. Ve čtvrtém svazku najdete povídku *Darebáci v domě* a román *Hodina draka*.

Již vyšlo

Conan z Cimmerie I

Conan z Cimmerie II

Conan z Cimmerie III

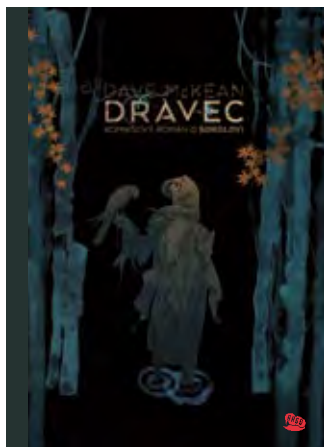
Dave McKean

Výtvarník a spisovatel Dave McKean (*Sandman*, *Černá orchidej*, *Vraždy a housle*) je nositelem mnoha ocenění, například World Fantasy Award, Harveyho ceny, Ceny Britské asociace science fiction a dalších. Žije v Isle of Oxney v anglickém Kentu se svou manželkou a manažerkou Clare. Patří k vizuálně nejvýraznějším výtvarníkům současného světového komiksu a jeho tvorba ovlivnila celou řadu dalších autorů.

Dravec

Přeložil Richard Podaný

Komiksový román, který spíše připomíná ohňostroj vizuální imaginace. *Dravec* přeskakuje mezi dvěma světy a dvěma podivnými osudy: zatímco Sokol se toulá po podivné staré krajině a loví netvory pro toho, kdo zaplatí nejvíc, Arthur, autor nadpřirozených příběhů žijící ve Walesu devatenáctého století, oplakává ztrátu manželky a zkouší magické rituály v marné naději, že ji znovu uvidí. Oba existují kdesi v šeru mezi pravdou a lží, životem a smrtí, realitou a fantazií.

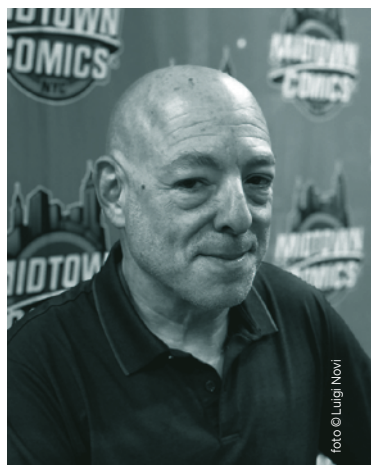
Alias

Přeložil Richard Klíčnick

Legendární komiks Briana M. Bendise, kvůli kterému v nakladatelství Marvel založili řadu MAX pro příběhy poněkud drsnějšího ražení. Svým pojetím jde o možná nejdospělejší marvelovský komiks, jenž se dost vymyká běžné produkci nakladatelství. Tak zejména Jessica Jonesová sice má superschopnosti, ale radši je nepoužívá, a představa, že by se ještě někdy oblékla do kostýmu, ji děsí. K tomu má celkem problémy s alkoholem a její obvyklý slovník by Captain America rozhodně neschvaloval. Scénář patří k těm nejlepším, jaké kdy Bendis napsal, a není proto divu, že se Jessica dočkala i vlastního seriálu na Netflixu. *Alias* vychází v jediné knize, která bude velikostí odpovídat marvelovské ediční řadě Omnibus. Připravujeme také speciální sběratelskou edici s plátěným hřbetem a variantní obálkou.

Brian Michael Bendis

Brian Michael Bendis (* 1967) patří k nejzajímavějším a nejtipnějším scenáristům amerického komiksového mainstreamu. Nejzářivější tvůrčí období zažíval na přelomu tisíciletí a jedním z jeho vrcholů je právě komiksová řada *Alias*. Do stejného období se ale řadí také jeho komiksová série *Powers* či autorské noirové komiksy ze světa *Jinx*, které i sám kreslil. V Česku jeho dílo známe zejména díky jeho *Daredevilovi* (který se odehrává ve stejném časovém období jako *Alias*) a velké komiksově události nakladatelství Marvel *Občanská válka*, v níž proti sobě stojí Iron Man a Captain America. Je také tvůrcem ultimátního vesmíru Marvelu, v němž se klasické příběhy odehrávají jinak, než jsou fanoušci zvyklí. Za svoje scénáře mj. získal pětkrát Eisnerovu cenu.

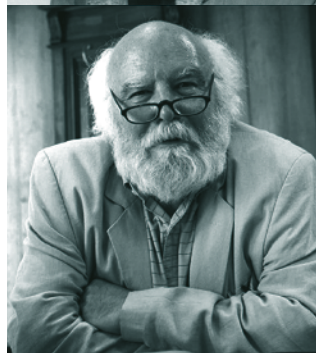

Alberto Breccia

Alberto Breccia (1919–1993) byl uruguayský kreslíř komiksů. Mezi jeho nejslavnější díla patří alba *Sherlock Time*, *Ernie Pike*, *Mort Cinder* nebo *Život Che Guevary*. V Lovecraftových hororech objevil ideální prostor pro své experimenty s kresbou a formální strukturou komiksu. Jeho komiksové verze těchto povídek začaly vycházet v italských, argentinských a posléze i španělských časopisech v sedmdesátých letech. Breccia spolupracoval s argentinským spisovatelem Norbertem Buscagliou, jenž se v mnoha případech ujal adaptace textů do Brecciových komiksů, a později se dokonce oženil s jeho dcerou. Díky své neortodoxní kresbě, která výrazně zaujme právě ve spojení s Lovecraftovými tajemnými příběhy, je Alberto Breccia považován za ikonu nejen uruguayského, ale i světového komiksu.

Juan Sasturain

Juan Sasturain (* 1945) je argentinský novinář, moderátor, humorista a scenárista. Vystudoval literaturu, spolupracoval s prestižními argentinskými novinami jako *Clarín*, *La Opinión* a *Página/12*. Působil jako šéfredaktor časopisů *Humor* a *Superhumor*. Roku 1981 se seznámil s kreslířem Albertem Brecciou a vytvořili společně komiks *Perramus*, vysoce ceněný v Argentině i v zahraničí (získal mj. cenu Amnesty International). Od r. 1984 řídí komiksový časopis *Fierro*, v deníku *Página/12* vede sportovní rubriku, do níž pravidelně přispívá texty o fotbalu. Moderoval televizní pořad *Ver para Leer* (Vidět a přečíst) o knihách a spisovatelích, které by on či jeho hlavní hosté doporučili. Také uváděl televizní pořad *Continuará* (Pokračování příště) o dějinách argentinského komiksu a *Disparos en la biblioteca* (Výstřely v knihovně) o argentinské detektivce. V lednu 2020 byl jmenován ředitelem Národní knihovny Mariana Morena.

Perramus

Přeložila Anežka Charvátová

Grafický román legendárního jihoamerického kreslíře Alberta Breccia a scenáristy Juana Sasturaina. Hlavní hrdina na samém počátku příběhu ztratí paměť, a tak přijme jméno ze štítku na uniformě, do které se náhodou obleče. A to je jen začátek a první z absurdních situací, jimž je během svého putování nestabilní Jižní Amerikou vystaven. Celý příběh vznikl ještě v době argentinské vojenské diktatury, a je tak cenným svědectvím doby – ovšem dovedeným do naprosté absurdnosti. Existenciální příběh s revolučním poselstvím patří k tomu nejlepšímu, co v jihoamerickém komiksu v minulém století vzniklo.

Slečna Baudelairová

Přeložil Michal Zahálka

I dvě stě let po svém narození zůstává Charles Baudelaire jedním z nejčtenějších a nejobdivovanějších básníků. V Yslairově komiksu se ovšem na jeho život díváme optikou Jeanne Duvalové, té, kterou miloval i nenáviděl nejvíc. O Jeanne ve skutečnosti nevíme prakticky nic: neznáme její pravé jméno, nevíme, kdy se narodila ani kdy zemřela, nemáme žádný z jejích dopisů. Zůstalo jen pár svědectví, několik portrétů od samotného Baudelaira a samozřejmě básně, k nimž ho inspirovala. Přesto se díky Yslairovi dovedeme vcítit do této vzývané a opovrhované ženy, „černé Venuše“, jež musela čelit misogynii i rasismu své doby. Před očima nám tu ve fascinujících kresbách a s množstvím pečlivě rešeršovaných detailů vyvstává nejen tragický milostný příběh Jeanne a Charlese, nýbrž také okolnosti vzniku *Kvěťů zla* a bohémské a umělecké, ale i revoluční prostředí Paříže kolem poloviny 19. století.

Yslaire

Yslaire (* 1957, vlastním jménem Bernard Hislairé) je belgický autor komiksů. Narodil se v Bruselu, kde také vyrůstal, a to v intelektuálním prostředí: jeho otec byl novinářem, matka diplomatkou. Komiksově tvorbě se věnuje už od mládí, vystudoval ji na bruselské škole Institut Saint-Luc. Jako autor si líbuje v hledání nového rukopisu pro každý další projekt, přičemž často zároveň variuje i své umělecké jméno (Hislairé, iSlairé, Yslaire, Sylairé, ...). Proslavil se komiksovým seriálem *Bidouille et Violette* o dobrodružstvích a lásce dvou školáků, který vycházel ve slavném časopise Spirou od roku 1978. Jeho bohatá tvorba zahrnuje nejen komiksy, ale i divadlo a film. Na komiksu *Nebe nad Louvrem* (2009) spolupracoval s proslulým spisovatelem Jeanem-Claudem Carrière, později společně s Laurencem Erlichem vytvořil *Úropu* (2012), vizi Evropy v roce 2032. Celkem se jeho komiksových alb prodalo víc než milion a půl výtisků, přeložena byla do desítky jazyků. Je důstojníkem francouzského Řádu umění a literatury a od roku 2017 předsedou komiksově Akademie Victora Rossela.

Leïla Slimani

Leïla Slimani (* 1981) se narodila a vyrůstala v marockém Rabatu v zámožné rodině, otec pracoval jako bankéř a matka byla jednou z prvních lékařek v Maroku. Vystudovala Institut politologických studií v Paříži, od roku 2008 pracovala v týdeníku *Jeune Afrique*, kde svými články pokrývala oblast severní Afriky. V současnosti se naplno věnuje psaní. Její první román *V lidožroutově zahradě* vzbudil velkou odezvu u literárních kritiků, někteří o něm psali jako o „šokující verzi Paní Bovaryové naší doby“. Kniha vyvolala ohlas i mezi marockými čtenářkami, které začaly spisovatelku oslovovat se svými osobními intimními příběhy, jež daly vzniknout knize *Sex a lži* shrnující každodenní marockou realitu přetvářky v oblasti sexuality. Podle této knihy vznikl i úspěšný grafický román. Za svůj druhý román *Něžná píseň* získala prestižní Goncourtovu cenu. Jejím zatím posledním prozaickým počinem je první díl volné trilogie *Země těch druhých – Válka, válka, válka*, v němž Slimani zpracovává osudy své vlastní marocko-francouzské rodiny.

Clément Oubrerie

Clément Oubrerie (* 1966) je zkušený autor dlouhé řady kreslených alb pro děti, komiksů a grafických románů. Vystudoval na pařížské škole grafiky a designu ESAG, poté studoval v USA, kde mu vyšly jeho první dětské knihy. Od roku 2007 se věnuje i filmové animaci. Jeho práce knižní i filmové získávají ocenění na různých oborových festivalech. Zaslouženou pozornost přitáhla například jeho komiksová adaptace slavné *Zazi v metru* Raymonda Queneaua nebo čtyřdílná série *Pablo* (se scénářem Julie Birmantové) mapující život slavného malíře Picassa a osobností, které na něj měly zásadní vliv.

Ruční práce

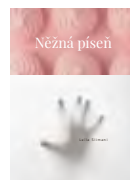
Přeložila Katarína Horňáčková

Strhující životopis téměř zapomenuté hrdinky, již byla doktorka Suzanne Noëlová známá jako „madame Noël“, feministka usilující o volební právo žen a průkopnice rekonstrukční chirurgie. Nárok na studium medicíny si musela vyvzdorovat, protože dívkám na počátku 20. století automaticky nepříslušelo právo studovat. Během první světové války operovala spolu s profesorem Hippolytem Morestinem mnoho vojáků zraněných granáty. Oba vyvinuli převratné chirurgické postupy a mnoha pacientům se znetvořeným obličejem tak pomohli získat zpět sebevědomí a důstojnost. Její osobní život byl ovšem velice pohnutý, poznamenaný ztrátami v období epidemie španělské chřipky i během světových válek. Bojovala nejen s mužským šovinismem, ale i se zarputilými feministkami, které ji obviňovaly, že estetická chirurgie příliš vychází vstříc mužskému pohledu na svět. Nikdy se však nevzdala cesty, po které se rozhodla vydat, a zejména mnoha ženám pomohla, když razila tezi, že každá žena má mít nejen právo volební, ale i právo vybrat si svůj osud a se svým tělem si dělat, co chce.

Již vyšlo

Něžná píseň,
V lidožroutové zahradě,
Sex a lži,
Země těch druhých

Jacques Tardi

Francouzský autor komiksů a knižních ilustrací se narodil v roce 1946 ve Valence. Jeho díla vyšla v řadě jazyků a získala mu proslulost i mimo samotný svět komiksu. Česky zatím známe jeho *Neobyčejná dobrodružství Adély Blanc-Sec* a jednu z jeho adaptací Maletových detektivek s Nestorem Burmou, ale nejproslulejší je svými díly popisujícími hrůzy první světové války. Mezi těmi je patrně nejvýraznější právě album *To byla zákopová válka* z roku 1993. Mezi lety 2012 a 2018 pak publikoval tři svazky vzpomínek svého otce, pro změnu z druhé světové války: *Já, René Tardi, válečný zajatec ve Stalagu II-B*.

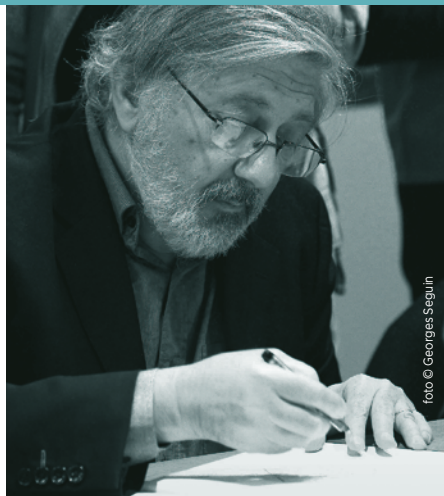

foto © Georges Seguin

To byla zákopová válka

Přeložil Richard Podaný

Patrně nejslavnější dílo jednoho z nejlepších francouzských komiksových tvůrců je ve světě komiksu tím, čím je první světové válce (i válce obecně) *Na západní frontě klid* nebo Barbussův *Oheň*. Jacques Tardi, kterému o „Velké válce“ v raném dětství vyprávěli prarodiče, o ní napsal a nakreslil řadu děl, ve kterých ale na rozdíl od románů využívá toho, že se může víc opřít o obrazovou stránku. Tady nečekejte žádné hlavní hrdiny, kompozici, jednotu místa a děje, zápletky, nic podobného: zato syrovou chuť strachu, smrti a bezmoci, jakou se v podobné naléhavosti podařilo ze zákopů první světové války do našeho světa přenést málokomu.

Muminek omnibus 1 a 2

Sebrané mumíní stripy Tove Janssonové už sice v Argu jednou vycházely, ale jejich první tři části jsou již delší dobu beznadějně rozebnané. Vyšli jsme proto vstříc častým dotazům čtenářů a připravujeme všech doposud vydaných pět svazků v jediné olbřímí knize. To ale zdaleka není všechno – připravujeme také druhý, stejně objemný svazek, v němž český čtenář nalezne druhou polovinu stripů, které v češtině nebyly doposud vydány.

Již vyšlo

Knížka o muminkovi, mimle a malé Mie,
Muminek 1–5,
Muminek a noční dobrodružství,
Muminek a narozeniny,
Muminek a sníh
Kdo utěší Drobka?

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. První kresby uveřejnila v patnácti letech v časopise *Garm*. Postavička muminka se poprvé objevila v ilustracích na stránkách *Garmu* v roce 1940 a v roce 1945 vyšla první samostatná kniha o muminech. Právě mumini vydobyli Janssonové světový věhlas. Za své dílo obdržela bezpočet cen a vyznamenání, mj. cenu Hanse Christiana Andersena v roce 1966, v roce 1972 cenu Švédské akademie a roku 1992 Literární cenu Selmy Lagerlöfové.

David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes čtyřicet pět milionů.

David Walliams je úkaz: děti jeho knihy milují, z každé se stane okamžitě bestseller.

Operace Banány

Přeložila Veronika Volhejnová

Píše se rok 1940. Bitva o Británii vrcholí. Německá Luftwaffe se snaží zničit britské Královské letectvo a získat vzdušnou převahu nad Lamanšským průlivem. Pokud se to nacistům podaří, dobytí Británie pro ně už bude hračka.

Jedenáctiletý Erik tráví každou volnou chvíli v londýnské zoo. Je to jediné místo, kde se cítí šťastný. A jedno ze zvířat mu obzvláště přirostlo k srdci: gorila Gertruda. Jenže každodenní bombardování města znamená velké ohrožení pro lidi i zvířata. Erik se proto rozhodne milovanou Gertrudu zachránit. Naštěstí má skvělého pomocníka – strýčka Sida, který v zoo pracuje jako chovatel. Podaří se jim ukrýt na mořském pobřeží. Jejich pocit bezpečí ale vezme za své, když odhalí supertajný plán nacistů...

David Walliams, autor veleúspěšné *Babičky drsňačky*, napsal akční, bondovsky laděný příběh z druhé světové války, v němž však není nouze ani o humor.

Již vyšlo

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útek, Nejhorší děti na světě, Pan Smradoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz

Katherine Rundellová

Britská spisovatelka Katherine Rundellová (* 1987) vyrůstala v Zimbabwe, Bruselu a Londýně. Absolvovala univerzitu v Oxfordu, doktorát získala prací o renesančním básníkovi Johnu Donnovi. Nyní se věnuje spisovatelské dráze a přednáší anglickou literaturu na All Souls College v Oxfordu. Její knihy získaly mnoho cen, mimo jiné Waterstones Children's Book Prize, Blue Peter Book Award, Boston Globe-Horn Book Award, italskou cenu Premio Andersen a francouzskou Le Prix Sorcieres. V češtině vyšly její knihy *Střechy Paříže*, *Dál do džungle* a *Dobrodruh*, který byl vyznamenán cenou Costa Children's Book Award 2017 a byl v užší nominaci na CILIP Carnegie Medal.

Báječně nerozumné dobrodružství

Přeložila Barbora Punge Puchalská

Hlavní hrdinka Vita připlouvá se svou maminkou do New Yorku, kde žije její čerstvě vdovělý dědeček. Starý pán ovšem nepřišel jen o milovanou manželku, ale také o rodinné sídlo zvané Hudsonský hrad. Lstí jej o něj připravil realitní magnát Victor Sorrotore. Když Vita vidí, jak obě ztráty podlomily dědečkovu zdraví i ducha, přísahá bezcitnému mafiánovi pomstu. Vymyslí plán, jak „hrad“ získat zpět. Spojí se s jednou newyorskou kapsářkou a dvěma chlapci od cirkusu a vrhne se do hodně nerozumného dobrodružství – vždyť nepřítel, který stojí proti čtveřici dětí odhodlaných napravit křivdu, je nesmírně mocný. Navíc New York dvacátých let minulého století skrývá mnohá tajemství.

Knihla plná překvapivých zvratů, nefalšovaných cirkusových zvířat a krkolomné akrobacie slibuje dokonalý čtenářský zážitek.

Již vyšlo
Dobrodruh

Sibiřské haiku

Tip

Přeložila Věra Kociánová, ilustrovala Lina Itagakiová

Spisovatelka Jurga Vilėová vylíčila v knize skutečný osud svého otce. Spolu s ilustrátorkou Linou Itagakiovou tak odkrývá jedno z nejtemnějších období evropských dějin, sovětskou krutovládu, a vyzdvihuje lidskou odvahu a nezdolnost. Podobné bolestné rodinné příběhy o útrapách ve vyhnanství nosí v srdci většina Litevců.

Kniha získala řadu cen v Litvě, mj. se stala nejlepší dětskou knihou roku 2018, i v zahraničí. Byla přeložena do angličtiny, francouzštiny, němčiny, italštiny a dalších jazyků.

Jurga Vilėová

Jurga Vilėová (* 1977, Vilnius) je litevská spisovatelka, překladatelka a filmová dramaturgyně. Vystudovala francouzštinu na vilniuské univerzitě a filmovou vědu a obor audiovizuální média na pařížské Sorbonně. Žije ve Vilniusu, podílí se na různých kulturních projektech, překládá z francouzštiny, španělštiny a angličtiny a píše knihy.

Lina Itagakiová

Lina Itagakiová (* 1979) je litevská ilustrátorka a komiksová autorka. Vystudovala mezinárodní obchod v Tokiu. Po návratu do vlasti pracovala pro japonskou společnost vyvíjející videohry. To ji přitáhlo k výtvarnému umění, a tak se přihlásila na vilniuskou Akademii umění, kde v roce 2014 absolvovala v oboru grafiky a knižtiskařství.

William Joyce

William Joyce je americký spisovatel, filmař a ilustrátor. Napsal přes padesát knih pro děti, mnohé z nich také ilustroval. Autoricky se podílel na animovaných filmech *Toy Story: Příběh hraček* (1995), *Život brouka* (1998) a *Roboti* (2005). Podle Joyceovy série knih *The Guardians of Childhood* a jeho krátkého autorského snímku *Man in the Moon* natočilo slavné studio DreamWorks v roce 2012 celovečerní počítačem animovaný 3D film *Legendární parta*. Joyce rovněž spolurežiroval krátký animovaný film *The Fantastic Flying Books of Mr. Morris Lessmore* (2011), za který získal Oscara.

Netflix podle knižní předlohy připravuje čtyřdílný rodinný seriál, který kombinuje hraný a animovaný film.

Olíkovo dobrodružné putování

Přeložila Viola Somogyi

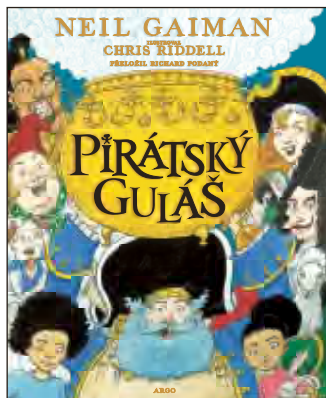
Dobrodružný příběh o převeliké odvaze a síle přátelství zavede čtenáře do tajuplné říše obývané nejoblíbenějšími dětskými hračkami. Platí v ní zákony staré jako dětství samo. A jen tam se naplňuje kouzlo, kterým se z obyčejné hračky stává hračka dítětem nejmilovanější. Jenže v hračkové říši žijí i padouši, a nejobávanější z nich je šaškovský král Zozo. On a jeho kumpán Kruřas přísahali, že ukradnou všechny nejoblíbenější hračky a budou je věznit, dokud nezapomenou na dítě, kterému kdysi patřily.

Když unesou i Vilíkovu nejoblíbenější hračku Olíka, chlapec se rozhodne, že ho ze Zozova podzemního brlohu ve starém luna-parku vysvobodí. Nejprve ale musí přejít park i les a vydat se do noci... Brzy pozná, že nejužasnější dobrodružství někdy čekají hned za rohem...

Text doprovázejí půvabné celobarevné ilustrace.

Pirátský guláš

Přeložil Richard Podaný, ilustroval Chris Riddell

Pan John McRumm je lodní kuchař, pirát... a ta nejzvláštnější slečna na hlídání, jakou jste kdy viděli. Jednomu chlapci a jeho sestře se obyčejný večer změní ve změl neobyčejných příhod, když jim rodiče místo slečny na hlídání přivedou piráta s hákem místo ruky a s ním i celou drsnou lodní posádku! Piráti samozřejmě mají sourozence nejen pohlídat, ale taky jim něco uvařit... Mimochodem, o burtguláši jste už asi slyšeli, ale co takový PIRÁT GULÁŠ?!

V tomto pozoruhodně praštěném a roztomile rýmovaném příběhu od jednoho z nejlepších moderních autorů fantasy létají pirátské lodě nad městem, baští se jen mírně prošlé koblihy a guláš se vaří z ingrediencí... no, řekněme nečekaných. Vytáhněte kotvu, rozviňte plachtu a vydejte se s námi za dobrodružstvím! Skvěle ilustroval Chris Riddell, ilustrátor a spisovatel, který za svou tvorbu získal už pěknou řádku ocenění, mj. i slavnou Kate Greenaway Medal či Costa Book Award.

Pro dospělé již vyšlo

Severská mytologie,
Postřehy z poslední řady,
Oceán na konci cesty,
Nepropadejte panice!

Neil Gaiman

Neil Gaiman je britský spisovatel. Gaimanova rodina, byť to byli rodilí Britové, má polsko-židovské kořeny. Pradědeček Neila Gaimana emigroval z Antverp a jeho dědeček se konečně usadil ve městě Portsmouth. Gaimanovi rodiče inklinovali k scientologii, sám Gaiman ovšem toto přesvědčení nevyznává. Prý uměl číst už ve čtyřech letech a byl vášnivým čtenářem. Původním povoláním je žurnalista, stal se ale spisovatelem na plný úvazek. Slávu si získal scénáři ke komiksům *Sandman*. Většinu jeho díla je možno zařadit pod žánr urban fantasy, což je fantasy odehrávající se na pozadí skutečného světa, často města. Čtenáři hodnotí jeho knihy a příběhy jako originální, čtivé a velmi osobité.

Jeff VanderMeer

Americký spisovatel a editor Jeff VanderMeer (* 1968) proslul temnými výjevy z krutého a nelibostného města Ambry, kam vedle kratších příběhů shrnutých ve sbírce *Město svatých a šílených* zavítal rovněž v románech *Shriek* a *Finch*. Podobně nekonvenční zůstal i při tvorbě metropole z románu *Veniss Underground*. Vedle dlouhé řady povídek se často ve spolupráci se svou manželkou, známou editorkou Ann VanderMeerovou, věnuje sestavování rozmanitých antologií. Svého dosud největšího úspěchu však dosáhl románovou trilogií pro dospělé z tajuplné Oblasti X, tvořenou romány *Autorita*, *Adaptace* a *Anihilace*. Komerčně úspěšná série se dočkala ceny Nebula a zajímavého filmového zpracování.

foto © Dite Valente

Prapodivné potíže

I. Kuňkadlení, II. Stín Sviště

Přeložila Dominika Křestánová

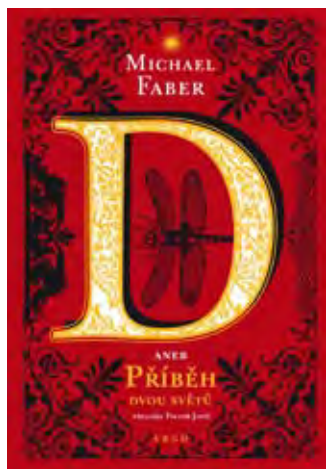
Pro dospělé již vyšlo

Borne, Finch, Autorita, Adaptace, Anihilace

Čerstvě osiřelý šestnáctiletý mladík zdědí panské sídlo po svém podivínském dědečkovi. Spolu s domem však musí přijmout i povinnost, že pořídí soupis nepřeberných kuriózních sbírek, jež jeho předek nashromáždil v rozlehlých sklepeních. Jonathan si přizve na pomoc dva spolužáky a srdnatě se pustí do díla. Záhy však zjistí, že šlo jen o záminku, jež ho má dovést k jeho pravému poslání – a tím není nic menšího než ochránit náš svět před vpádem černé magie. Ta se totiž zhoubně šíří alternativním univerzem, do nějž vedou jedny ze dveří ukrytých v podzemí. Ve světě jménem Aurora je všechno vzhůru nohama, historické události i postavy se v něm bláznivě pomíchaly, tamější Evropu drancuje okultistický diktátor Aleister Crowley a jeho moc stále sílí. Španělsko a Itálie leží v troskách, Paříž je dobytá a posledními ostrůvky odporu zůstávají Anglie a Praha...

D aneb příběh dvou světů

Přeložil Viktor Janiš

Již vyšlo

Někdy prostě přší,
Stodevěteadvadesát schodů,
Neskonalá, Jablko,
Kvítek karmínový a bílý,
Evangelium ohně

Dhikilo se narodila v zemi, která formálně neexistuje, ale snaží se cítit jako doma v Cawber-on-Sands, městečku na pobřeží Anglie. Své rodiče viděla naposledy jako úplně malé dítě a to není jediné, čím se odlišuje od svých spolužáků ve škole. Vše zvládá až do dne, kdy z jazyka zmizí písmeno D. Prostě se vytratí z každého slova, které ho předtím obsahovalo – akorát si toho všimne jedině Dhikilo. Jeen by si myslel, že ztráta jenoho malého písmena nebue v každenním životě představovat takový rozíl. Jenže ono to élá potíže, až je nakonec situace opravy ocela zoufalá.

Naštěstí se Dhikilo dá dohromady se záhadným profesorem a společně se vypraví písmeno D zachránit. Dokáže diktátorovi Gampovi zabránit ve zničení celého jazyka? A povede se jí odhalit, kdo je a kam vlastně patří?

D je mnohem víc než oslava 150. výročí smrti Charlese Dickense. Umožňuje mladým čtenářům pochopit politiku 21. století i změny ve společnosti, je to inspirující příběh o dívce, která se nenechá zdeptat temnými silami, a zbrusu nové dobrodružství v tradici Narnie. D je Faberův první román pro teenagery.

Michel Faber

Michel Faber se narodil v nizozemském Haagu roku 1960. Když mu bylo sedm, jeho rodina emigrovala do Austrálie. Na Melbournejské univerzitě vystudoval mimo jiné jazykové obory i anglickou literaturu, pak ale vystřídal několik zaměstnání včetně zdravotního bratra a roku 1993 emigroval s druhou manželkou do Skotska; proto si jeho národnost nárokuje jak Austrálie, tak právě Skotsko. Od dospívání si psal pro sebe povídky a už tehdy chystal i větší románový projekt, který ho proslavil mnohem později, zato po celém světě: *Kvítek karmínový a bílý* (Argo 2014). V roce 2021 Argo vydalo jeho prvotinu, sbírku povídek *Někdy prostě přší*.

nakladatelství argo

**Populárně-
-naučná
a odborná
literatura**

100–121

Jordan B. Peterson

Jordan B. Peterson (*1962) je kanadský klinický psycholog a profesor psychologie na univerzitě v Torontu. Mezi jeho hlavní zájmy patří psychologie osobnosti, role náboženství a ideologie a posilování osobnosti. Získal značnou proslulost svým vystupováním proti některým projevům politické korektnosti v kanadském akademickém prostředí, je odpůrcem řady trendů, které panují v moderním západním světě – politickou korektností počínaje přes feminismus až po varování před klimatickou změnou. I díky této pozornosti se jeho kniha *12 pravidel pro život* stala bestsellerem v celém anglicky mluvícím světě a je překládána do dalších a dalších jazyků.

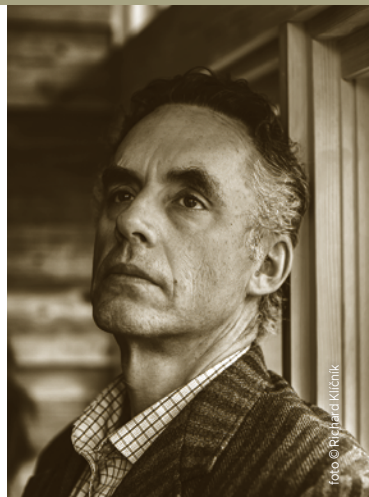

foto © Richard Klíčník

Mapy smyslu

Přeložil Jindřich Veselý

Lidé různých kultur i dob si vyprávějí mýty a příběhy. Čím to je, že tato vyprávění mají tak podobnou strukturu? Co to vypovídá o lidské mysli, morálce i o světě vůbec? Jordan Peterson ve své první knize (1999) zkoumá spojitost mezi tím, co nám moderní neuropsychologie říká o mozku, a tím, co je obsaženo v rituálech, mýtech a náboženských příbězích. *Mapy smyslu* jsou prací, která spojuje neuropsychologii, kognitivní vědu a freudovský i jungovský přístup k mytologii a vyprávění, a buduje mnohovrstevnatou teorii, která moudrost a smysl obsažené v mýtech zprostředkuje kritické mysli moderního člověka.

Již vyšlo

12 pravidel pro život,
Řád není všechno

Einstein v Čechách

Přeložil Jiří Kasl

Na jaře 1911 se Albert Einstein s manželkou a dvěma syny přestěhoval do Prahy, kde působil jako profesor teoretické fyziky na německé univerzitě. Proti původním očekáváním zůstal v Praze jen šestnáct měsíců, a toto období tedy jeho životopisci obvykle považují za nedůležitou epizodu. Michael Gordin důkladně zkoumá setkání velkého vědce s městem s tisíciletou historií; jeho kniha není jen záznamem jednoho období vědecké kariéry, ale i portrétem doby a města.

Michael D. Gordin

Michael D. Gordin (* 1974) je americký historik vědy a slavista. Absolvoval Harvardovu univerzitu, je profesorem na Princetonské univerzitě. Publikoval řadu knih a prací z historie vědy, zaměřených na východoevropský prostor – psal o Mendělejevovi, Lysenkovi a vědě v období studené války. Kniha o pražském pobytu Alberta Einsteina je jeho nejnovější prací.

Ernst Gombrich

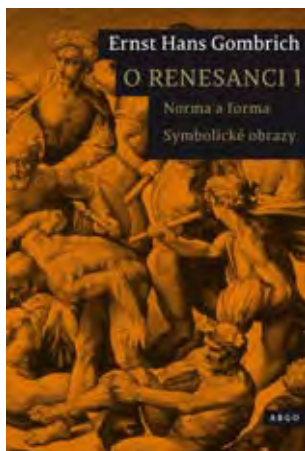
Ernst Hans Gombrich (1909–2001), jeden z nejlivnějších kunsthistoriků 20. století, se narodil ve Vídni, v roce 1936 emigroval do Británie, kde působil na řadě univerzit. Otázkám dějin výtvarného umění věnoval řadu knih, zejména *Příběh umění*, dost možná nejprodávanější přehled vývoje umění od nejstarších dob do 20. století, ale také opakovaně vydávané soubory *Umění a iluze*, *Smysl pro řád* nebo studie *O renesanci*.

O renesanci 1

Přeložil Martin Pokorný

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

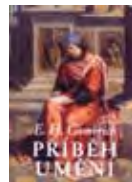
První svazek souboru *O renesanci* spojuje dvě klasické knihy esejů o renesančním umění. V první z nich, pojmenované *Norma a forma*, je shromážděno jedenáct studií věnovaných zásadním otázkám stylu, vkusu, patronace, pracovních metod a teorií umění, které autor vykládá se svou příznačnou erudicí a srozumitelností. Druhou část knihy zaujímá soubor *Symbolické obrazy*, v němž se autor věnuje stěžejnímu tématu symbolického zobrazování. Knihu otevírá badatelský úvod o „Cílech a omezeních ikonologie“, po kterém následují podrobné studie o Botticellim, Mantegnovi, Raffaelovi, Poussinovi a dalších. Svazek uzavírá rozsáhlé pojednání o filozofických přístupech k symbolice, které ukazuje, že myšlenky, které zaměstnávaly renesanční filozofy, jsou živé dodnes.

Již vyšlo

Stručné dějiny světa,
Umění a iluze,
Příběh umění,
Smysl pro řád

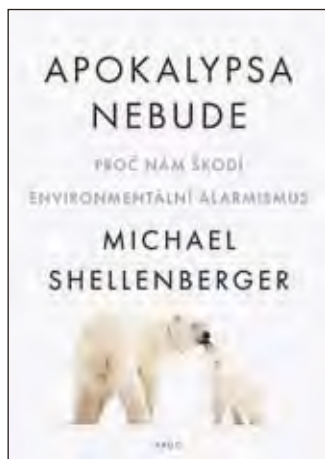
Připravujeme

O renesanci 2

Apokalypsa nebude

Přeložil David Petrů

Změna klimatu je skutečná, ale neznamená konec světa. Do konce to není ani ten největší současný problém životního prostředí.

Přestože řadě témat se média věnují už desítky let, mnozí z nás stále neznají základní fakta. Emise oxidu uhličitého dosáhly vrcholu už před více než deseti lety a od té doby klesají. Úmrtí následkem extrémního počasí, dokonce i v rozvojových zemích, klesla za posledních čtyřicet let o osmdesát procent. Co se doopravdy skrývá za tímto vzestupem apokalyptického environmentalismu? Jsou to silné finanční zájmy. Je to touha po postavení a moci. Ale především je to nutkání určité skupiny údajných ateistů nalézt duchovní naplnění. Takový spirituální impuls může být přirozený a zdravý. Jenže pokud toto nové náboženství hlásá strach bez lásky a vinu bez vykoupení, nedokáže uspokojit naše nejhlubší psychologické a existenciální potřeby.

Michael Shellenberger

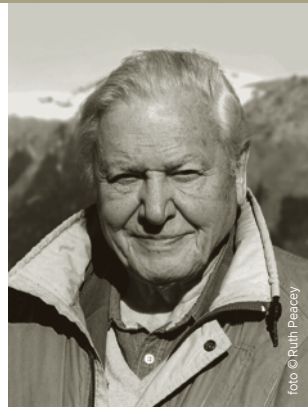
Michael Shellenberger bojuje už celá desetiletí za zelenější planetu. Pomáhal zachránit poslední nechráněné sekvojové lesy na světě. Je spoluautorem předchůdce amerického politického programu New Green Deal. A vedl úspěšné hnutí vědců a aktivistů za zachování provozu jaderných elektráren, které zabránilo nárůstu emisí.

V roce 2019 se však začaly ozývat hlasy, že „zemrou miliardy lidí“, jež přispívají k rostoucí nervozitě, která se nyní šíří i mezi mladistvými, a Shellenberger, coby celoživotní aktivista za zlepšení životního prostředí, uznávaný odborník na energetiku a otec dospívající dcery, došel k závěru, že je třeba jasně oddělit vědu od fikce.

David Attenborough

David Attenborough (* 1926) je světoznámý přírodovědec a dokumentarista, který svými pořady o přírodě ovlivnil hned několik generací. V současnosti se jako jeden z nevyznamnějších propagátorů přírody zasazuje o razantnější ochranu divočiny, jejíž prudký úbytek při svých nesčetných cestách po celé planetě od padesátých let dodnes sledoval. Mezi neslavnější pořady, které napsal a natočil pro britskou televizi, patří *Život na zemi*, *Živá planeta* či *Zázraky přírody*. V roce 1993 připravil průkopnický seriál o Antarktidě.

Attenborough vypráví o dobrodružstvích, která zažil před šedesáti lety, s typicky britským humorem...

The New York Times

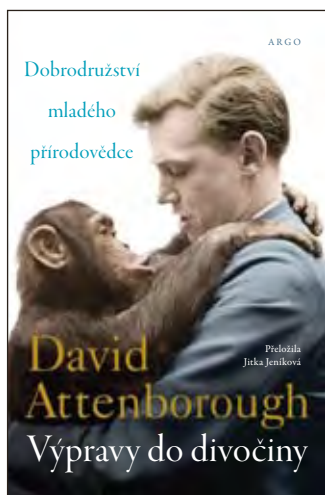
Úžasný pedagog a úžasný přírodovědec.

Barack Obama

Výpravy do divočiny

Dobrodružství mladého přírodovědce

Přeložila Jitka Jeníková

David Attenborough vypráví příběh začátku své kariéry přírodovědce, dokumentaristy a popularizátora. V roce 1954 se mu naskytla životní příležitost cestovat po světě, hledat vzácná, stěží polapitelná zvířata pro Londýnskou zoologickou zahradu a zároveň celou expedici natáčet pro pořad BBC. Mladý Attenborough a jeho tým se museli během cest za mravenečnickými velikými v Guyaně, varany komodskými v Indonésii či pásovcí v Paraguayi vypořádat se zrádným terénem a nevypočitatelným počasím, ale i s agresivními dikobrazy, divokými prasaty či dravými rybami. Sir Attenborough píše s typickým humorem a šarmem. Jeho kniha nepřináší jen vzpomínky na dobrodružné setkávání s divočinou, je zároveň příběhem muže, který nám ukázal krásu divoké přírody, ale čím dál naléhavěji upozorňuje i na to, že rychle mizí a jak je důležité ji chránit.

Skutečný Hawking

Přeložili Jan Klíma a Pavel Stránský

Ve své knize autor zkoumá, jak došlo k tomu, že Stephen Hawking je považován za jednoho z největších géniů lidstva. Hawking sice strávil svou vědeckou dráhu řešením hlubokých fyzikálních problémů, jeho proslulost však nespočívá na vědě. Byl totiž i mistrem sebepropagace – pořádal večírky pro cestovatele časem, prohlašoval se za řešitele problémů, které nevyřešil, vlichocoval se miliardářům. Byl sice upoután na invalidní vozík a odkázán na péči oddaných příznivců, přesto si však dokázal lidi kolem sebe podmanit a využít pro své cíle.

Skutečný Hawking je kontroverzní odhalení i vynikající biografie současné. Odkrývá skutečnou osobu skrytou pod nánosem výmyslů. Je to příběh muže, jehož genialitě ve vědě se plně vyrovnala jeho schopnost budovat mýtus o sobě samém.

Nelichotivá, ale výtečná biografie jednoho z gigantů fyziky 20. století.

Kirkus Reviews

Již vyšlo

Nula. Životopis jedné nebezpečné myšlenky

Charles Seife

Charles Seife (* 1972) je historik vědy a novinář; profesor na New York University. Vystudoval matematiku na Princetonu a Yale. Byl příspěvatelem mnoha významných periodik (*Science*, *New Scientist*, *The Economist*, *Scientific American*, *The Washington Post*, *The New York Times* aj.) Vydal řadu knih, např. *Alpha & Omega: The Search for the Beginning and End of the Universe* (Alfa a omega, pátrání po počátku a konci vesmíru, 2003); *Decoding the Universe: How the New Science of Information is Explaining Everything in the Cosmos, From Our Brains to Black Holes* (Dešifrování vesmíru: Jak to, že nová věda o informacích vysvětluje vše, co ve vesmíru je, od našich mozků až po černé díry, 2005) nebo *Virtual Unreality: Just Because the Internet Told You So, How Do You Know It's True?* (Virtuální nerealita: Jak víte, že co vám tvrdí na internetu, je pravda? 2014).

Milan Kocourek

Novinář, rodák z Liberce (* 1946) maturoval na stavební průmyslovce a po studiu na VŠE v Praze odjel do skotského Dundee, kde promoval na magistra (Master of Arts). Po krátké kariéře odborného asistenta na univerzitách v Essexu a Birminghamu působil čtvrt století v české redakci BBC v Londýně. Je spolupracovník Radiožurnálu a České televize. Jeho spisovatelskou prvotinou jsou *Dějiny Sokola Londýn a začátky české obce v Anglii* (1990), později následovaly *Britské obrázky* (2009) a *Upálení Pavla z Kravař v St. Andrews L. P. 1433* (2019). Je také autorem monografie o londýnském Velehradu (1994). Patnáct let byl předsedou britské skupiny Společnosti pro vědu a umění (SVU) v Londýně, která vydala řadu knih s populárně vědeckou tematikou jako *Česko-slovenská Británie* (2006) nebo *Z Londýna opět něco, co nevíte* (2016). Z angličtiny přeložil titul *Čechoslovákista Rudolf Medek*, napsaný jeho dcerou Káťou. Většinu života strávil ve Spojeném království, je českým a britským občanem.

Britské obrázky po brexitu

Kniha je volným pokračováním *Britských obrázků* a autor v ní opět představuje britskou společnost a text doplňuje fotografiemi.

Brexit považuje za největší pochybení Spojeného království od druhé světové války, ale jako liberální demokrat naprosto respektuje výsledek rozhodnutí britských voličů. Nicméně ukazuje, že skotští voliči měli jiný názor než Angličané. Rozebírá vyhlídky Spojeného království v pobrexitovém kontextu a zvláštní pozornost věnuje Skotsku a Severnímu Irsku. Britskou monarchii považuje za garanta historické kontinuity.

Nabízí procházku po několika historických pamětihodnostech Londýna a zastavuje se v Chartwellu, venkovském sídle válečného ministerského předsedy Winstona Churchilla. Nutně se neshoduje s kritiky premiéra Borise Johnsona, jehož životopis Winstona Churchilla považuje za vynikající. Johnsona vidí jako nejschopnějšího britského politika vedle skotské první ministryně Nicolý Sturgeonové. Jednou z kapitol je pak úvaha o věčnosti pojímaná z křesťanského hlediska.

Jeremyho farma nejen zvířat

Přeložil Martin Urban

Vítejte na Clarksonově farmě. Už když se Jeremy proháněl po světě v drahých autech při natáče- ní pořadu *Top Gear*, toužil jezdit traktorem a vyorávat své vlastní brambory. Jenomže musel řídit všechna ta různá ferrari a porsche, takže na farmaření nebyl čas. Pak však přišla covidová pande- mie, a tak koupil farmu v Oxfordshiru a pořídil si největší traktor na trhu. A začal se činit. Naučil se nejen pěstovat obilí a zeleninu, ale i chovat hospodářská zvířata a včely. Přestože je největším (na výšku) farmářem v Anglii, nebyly tyto začátky lehké. O svém ročním dobrodružství na farmě napsal sérii vtipných novinových sloupků, které najdete v této knize.

Již vyšlo

Léta s Top Gear, Fakt chci tak moc?,
Necháte mě domluvit?

Jeremy Clarkson

Jeremy Clarkson se narodil roku 1960 v Doncasteru v hrabství Yorkshire do rodiny učitelky a obchodního cestujícího. Jako středoškolský student byl vyloučen ze soukromé školy v Reptonu za požívání alkoholu, kouření a nevhodné chování. Jeho prvním zaměstnáním bylo prodávat pro otcovu firmu plyšové figurky medvídka Paddingtona. Poté začal psát pro různé anglické listy, nejdříve lokální a pak i celostátní. Časem se vyprofiloval jako odborník na automobily. Začal psát pro prestižní časopis *Top Gear* a od roku 1988 se stal světoznámým moderátorem stejnojmenného pořadu televize BBC, kde zůstal do roku 2015. Později začal s Amazonem spolupracovat na show *The Grand Tour*. Žije na své farmě Diddy Squat a postupně se stává farmářem.

Andri Snær Magnason

Andri Snær Magnason (* 1973) je jeden z nejvýraznějších Islandců dnešní doby a populární spisovatel, který má zkušenost s nejrůznějšími žánry – píše romány, povídky i dětské knížky. Vystudoval islandskou literaturu a celý život se angažuje v boji proti klimatickým změnám. V roce 2006 inicioval akci, která měla upozornit na světelný smog: v hlavním městě Islandu zhasla na půl hodiny všechna světla. V roce 2016 se jako horký kandidát zúčastnil prezidentských voleb. Ve své knize *Vysněná země* se zabýval problematikou ničení islandské přírody. Za svou tvorbu obdržel bezpočet cen domácích i zahraničních. Jeho knihy byly přeloženy do více než třiceti jazyků.

O času a vodě

Přeložila Marta Bartošková

ilustrační obrázek

Výzvě na sepsání „knihy o klimatické krizi“ se Magnason nejdřív bránil: „Není něco takového spíš záležitostí vědců?“ Ale nakonec jej přesvědčili. Všechny vědecké poznatky totiž máme k dispozici, ale nedokážeme si je vyložit, nedokážeme si doopravdy představit, co z nich vyplývá. Andri Snær Magnason dokázal v knize *O času a vodě* zkombinovat prastaré mýty, vlastní rodinnou historii a vědecká fakta do přesvědčivého, znepokojivého obrazu: náš svět, tak jak ho známe, mizí, a chceme-li, aby se i naše děti mohly šťastně sejit u rodinného stolu se svými vnoučaty, každý z nás musí proměnit slova v činy.

Již vyšlo
Truhla času

Lidstvo

Dějiny naděje

Přeložila Veronika Horáčková

Na přesvědčení, že člověk je od přirozenosti sobecký a nedůvěryhodný, se vzácně shodnou všichni, zastánci levice i pravice, psychologové i ekonomové, myslitelé dnešní i ti dávno mrtví. Tento pesimistický pohled na lidstvo nejpozději od dob Hobbese prosákl do západního uvažování, v souladu s ním budujeme naše veřejné instituce a politické i ekonomické systémy. Co když je ale toto přesvědčení mylné nebo minimálně přežitě? Je rozumné, aby právě očekávání toho nejhoršího mělo rozhodující dopad na naše jednání i na volbu našich politických představitelů? Autor postupně zkoumá manipulace slavných studií a předsudky vnášené do historických událostí, až už jde o stanfordský vězeňský experiment, nebo o skutečný příběh z knihy *Pán much*, a přináší povzbudivou zprávu. Že to je naopak laskavost a spolupráce, která se reálně všude projevila jako evolučně nejuspěšnější strategie. Možná je načase, aby se lidstvo přiklonilo k optimističtějšímu pohledu na sebe sama.

Tohle je Sapiens roku 2020.

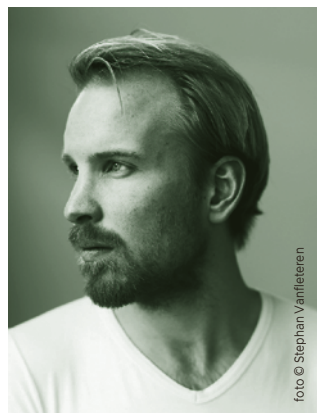
The Guardian

Kniha mě donutila podívat se na podstatu lidskosti novým pohledem.

Yuval Noah Harari, autor bestselleru Sapiens

Rutger Bregman

Rutger Bregman (* 1988) je nizozemský historik, novinář a autor pěti knih, které se brzy po vydání staly mezinárodními bestsellery. Před akademickou dráhou dal přednost novinářské práci, publikoval například v *The Washington Post*, *The Guardian*, BBC a především v online magazínu *De Correspondent*, za což byl dvakrát nominován na European Press Prize. Pravidelně poskytuje rozhovory, pořádá přednášky na online debatních platformách pro širokou veřejnost, jeho předchozí kniha *Utopie pro realisty* byla přeložena do 40 jazyků.

Shoshana Zuboff

Shoshana Zuboff (* 1951) je sociální psycholožka a emeritní profesorka působící na Harvard Business School. Ve svých výzkumech sleduje proměny psychologie individua v souvislosti s příchodem digitální revoluce a vývojovými fázemi kapitalismu. Je autorkou tří knih, z nichž každá zachycovala začátek nové epochy společnosti integrující technologie do svého každodenního života. V knize *In the Age of the Smart Machine: The Future of Work and Power* (1988) předvídá, jak počítačová technologie ovlivní moderní trh práce. Na přelomu milénia vydala spolu s Jamesem Maxminem knihu *The Support Economy: Why Corporations Are Failing Individuals and the Next Episode of Capitalism* (2002), která anticipuje příchod digitálních produktů a služeb střížených na míru jednotlivcům. Poslední kniha *Věk sledovacího kapitalismu* (*The Age of Surveillance Capitalism: The Fight for a Human Future at the New Frontier of Power*) je jejím vrcholným dílem a stala se mezinárodním bestsellerem.

Věk sledovacího kapitalismu

Přeložila Sylva Ficová

V období klasického kapitalismu firmy nacházely inovativní způsoby, jak ze zdrojů vyrobit produkt, který lze následně přinést na trh a tam ho prodat. S nastolením obchodního modelu největších technologických společností dneška však přichází zásadní změna: zdrojovým materiálem se stává samotná lidská zkušenost, která je jednostranně získávána a měněna na data, posléze zpracovávána pokročilou inteligencí známou jako machine learning a přetavena v nový typ produktu (předpovídané chování) a následně obchodována na novém typu trhu (trh s budoucím chováním). Co s našimi společnostmi udělá toto odevzdání kontroly nad naším chováním do rukou firem, o nichž nevíme téměř nic, zatímco ony o nás téměř vše? A zbývá nám ještě nějaké sebeobrané mechanismy?

Nic než kapitalismus

Budoucnost systému, který vládne světu

Přeložil Jiří Pilucha

Poprvé v lidských dějinách celé planetě dominuje jeden ekonomický systém. Kapitalismus triumfoval, protože se ukázal životaschopnější a adaptabilnější než systémy jiné. Přinesl lidem blahobyt a uspokojil jejich touhu po nezávislosti. Ale vyžádal si za to vysokou morální cenu, naučil nás považovat materiální úspěch za konečný cíl našeho jednání. Kapitalismus sám o sobě nenabízí záruku stability. Na Západě je k prasknutí napínán nerovností a nadbytkem. V Číně dobývá srdce milionů obyvatel a na první pohled se zdá, že funguje efektivněji než na Západě. Je však mnohem náchylnější ke korupci a při zpomalení růstu může vyvolávat ničivé sociální nepokoje. Prorocký předpovídající jednu jedinou nevyhnutelnou budoucnost lidstva jsou liché. Kapitalismus je systémem plným rizik, ale je systémem lidským: bude nám sloužit tím lépe, čím jasněji si budeme vědomi svých rozhodnutí.

Branko Milanović

Branko Milanović (* 1953) je předním ekonomem a bývalým místopředsedou Světové banky. Působí jako profesor ekonomie na City University of New York. Jeho kniha *Global Inequality* se stala mezinárodním bestsellerem a jednou z nejuznávanějších knih na téma ekonomické nerovnosti.

Toby Ord

Toby Ord (* 1979) je filozofem na oxfordské univerzitě, byl poradcem Světové zdravotnické organizace, Světové banky, Výboru pro zpravodajské služby USA a kanceláře britského premiéra. Pomáhal vytvořit hnutí efektivního altruismu a je spoluzakladatelem organizace Giving What We Can, která sdružuje lidi dávající po celý život deset procent svého příjmu na účinnou charitu.

Nad propastí

Existenční riziko a budoucnost lidstva

Přeložila Anna Štádlerová

Pokud vše půjde dobře, historie lidstva se ocitá teprve na svém počátku. Náš druh přežije miliardy let, což je dost času na to, aby skoncoval s nemocemi, chudobou a nespravedlností a rozkvetl do podoby, kterou si dnes ještě neumíme představit. Tato budoucnost je však nyní ohrožena. Kniha je založena na mnohaletém výzkumu, který se opírá o nejmodernější vědu a modeluje globální rizika, jimž jako lidstvo čelíme, od klimatické změny přes nekontrolovatelné šíření patogenů až po vývoj umělé inteligence. Autor tato rizika pojímá jako součást velkého příběhu lidstva a je přesvědčen, že vytvářet nejpravděpodobnější scénáře průběhu hrozících katastrof i toho, jak tato rizika minimalizovat, je největším morálním úkolem současnosti.

Miloslav Moucha

OBRAZY – GRAFIKY – OBJEKTY

Miloslav Moucha je světově uznávaný malíř, grafik a spisovatel. V této publikaci najdete jeho cestu od začátků v Litvínově přes emigraci do Paříže v roce 1968 a návrat do Čech po sametové revoluci až po nedávné lockdowny. Zároveň s tím mapuje cestu jeho tvorby, otázky, jimiž se jako umělec zabýval, a jeho inspirace: filozofii, geometrii a Bibli.

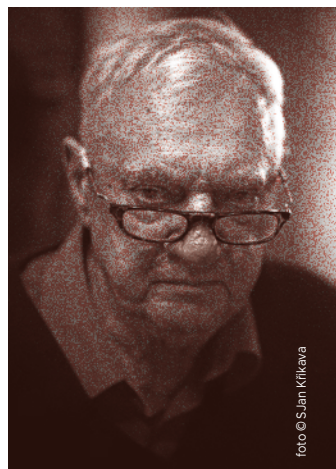
Ta kniha je koncipovaná jako příběh: příběh o tom, jak se dělá určité dílo. Chtěl jsem, aby to čtenáře (a diváky) nějak obohatilo, aby to nebyl prodejní katalog – je to zkrátka obraz cesty, jakéhosi procesu tvorby.

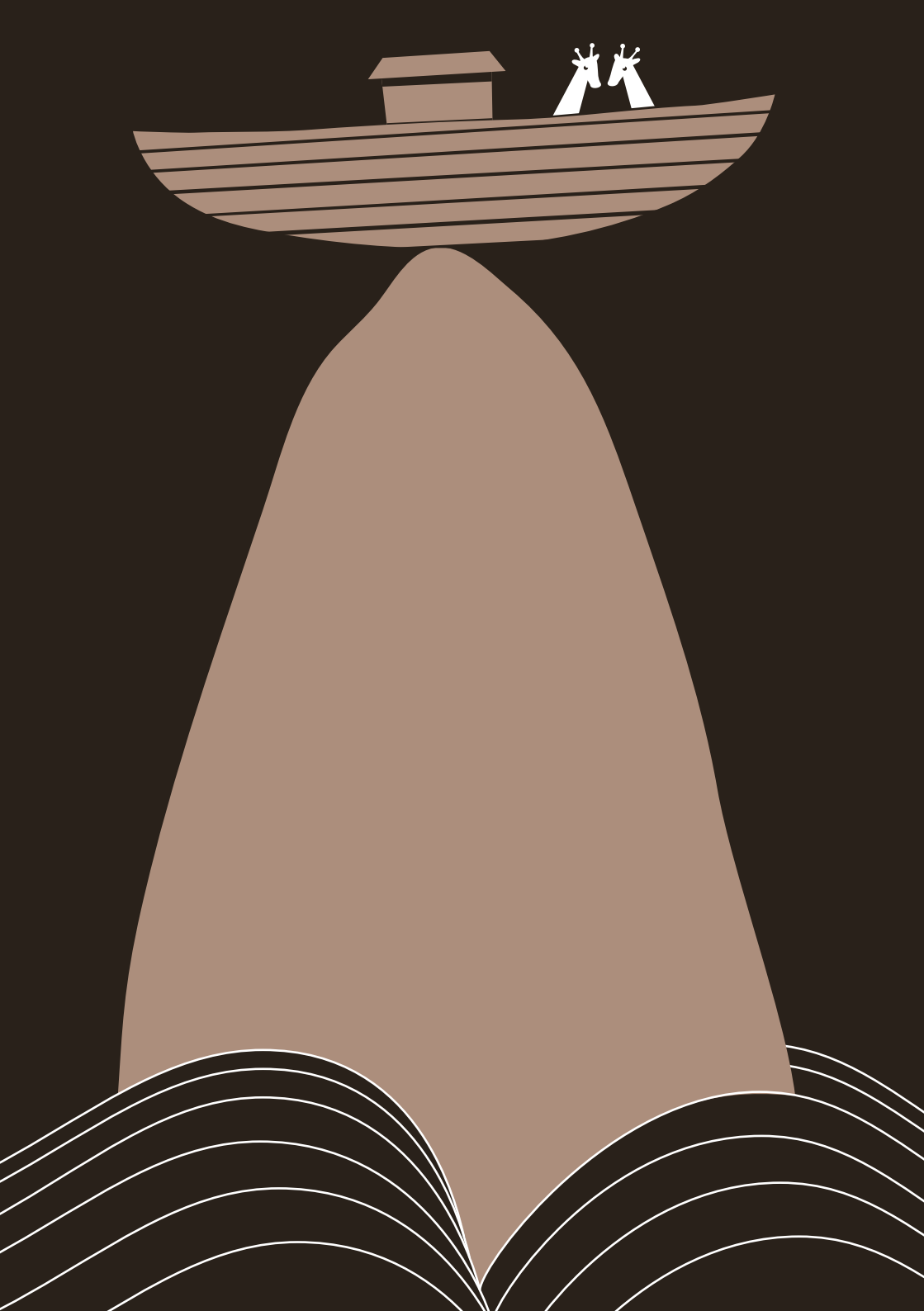
Miloslav Moucha

Miloslav Moucha

Miloslav Moucha, grafik, malíř, spisovatel, se narodil 25. 3. 1942 v Litvínově. V roce 1969 odešel do emigrace, žije střídavě v Paříži a Praze. Ve výtvarné oblasti je samoukem, ale díky svému talentu působil jako profesor na L'École des Beaux-Arts v Besançonu. Uspořádal na tři desítky samostatných výstav a je zastoupen ve sbírkách významných světových galerií včetně Centre Georges Pompidou a Národní galerie v Praze. Jeho tvorba má převážně meditativní charakter.

V autobiografické knize *Životaběh* (1999) Moucha popsal své experimenty: akce-rituály, jednoduché instalace „pozlacených, modrých či přírodních kamenů, provázků napuštěných grafitem, obalených v čistých pigmentech“, které však současně parafrázoval v kresbě a malbě. Od avantgardy a konceptualismu se během 70. let trvale vrátil k malbě. Od začátku 90. let se opět vrací do Čech, začal zde vystavovat a postupně nacházet své místo na české umělecké scéně.

nakladatelství argo

Historická literatura

116–121

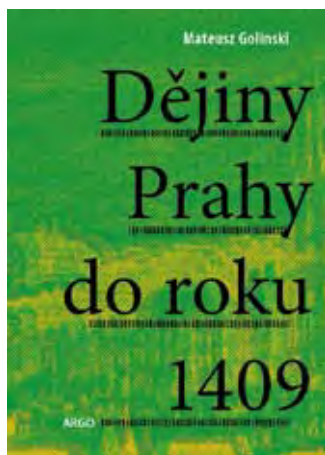
Mateusz Goliński

Mateusz Goliński (* 1960) je polský historik středověku, který působí na univerzitě ve Vratislavi. Ve svém bádání se specializuje na dějiny pozdně středověkých měst v českém, polském a slezském prostředí. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří monografie *Wokół socjotopografii późnośredniowiecznej Świdnicy* (2000–2004); *Wrocławskie spisy zastawów, długów i mienia żydowskiego z 1453 roku. Studium z historii kredytu i kultury materialnej* (2006); *Przy wrocławskim rynku. Rekonstrukcja dziejów własności posesji* (2011–2015).

Dějiny Prahy

Do roku 1409

Přeložila Marcela Bramborová

Dějiny pražského souměstí představují moderně pojatou syntézu urbánních dějin, jež čtenáře uvádí do základních problémů historie středověké Prahy. Autor přehledně líčí politické, právní, správní a sociální aspekty historie pomyslné hlavy Českého království od raného středověku do vydání Dekretu kutnohorského. Předěl vidí právě v roce 1409, neboť Dekret kutnohorský považuje za zlom jak z náboženského, tak z politického i ekonomického hlediska. Nejrozsáhlejší část knihy je věnována době od poloviny 13. století, kdy se formuje staroměstská městská obec a kdy postupně vznikají nové samosprávné sídelní jednotky (Malá Strana, Nové Město pražské). V přehledném výkladu se Golińskému velmi dobře podařilo postihnout všechna specifika pražského vývoje, jež rezidenci českých králů odlišují od jiných středověkých velkoměst (nejasné počátky staroměstského práva, absence městského majetku za hradbami, rezidenční charakter města a od dob Jana Lucemburského symbolické zdůrazňování výjimečnosti a výlučnosti Prahy).

Řád v rozmanitosti

Dějiny federalismu v habsburské monarchii od doby předbřeznové do roku 1918

Přeložili Zuzana a Václav Soukupovi

Autorka si v knize vytkla za cíl prozkoumat nedostatečně zpracovanou problematiku federalizace habsburské monarchie. Za katalyzátor federalizačních snah považuje revoluční události, politické krize a ekonomické i hospodářské změny v podobě nerovnoměrné modernizace a industrializace. Samotnou myšlenku federalizace spojuje se snahami o nalezení funkčního modelu habsburského státu a spravedlivějšího uspořádání mnohonárodnostní monarchie. Česká otázka v podobě trialismu se tak v jejím pohledu jeví jako pouze jedna z mnoha otázek habsburské monarchie. Problematika federalizace nejsilněji rezonovala v nacionalistickém a později v socialistickém politickém prostředí, avšak nebyla cizí ani liberálům či konzervativcům. V protikladu vůči zažitě představě o neúspěchu federalizace autorka ukazuje, že na rovině víceúrovňové správy sedmnácti rakouských zemí se přece jen vyvinul systém, který je možné označit za federativní. Boří tak zažitou představu, v níž je federalizace tradičně spojována až se snahami o nové uspořádání monarchie císařem Karlem na konci první světové války.

Jana Osterkamp

Jana Osterkamp (*1977) je německá právnička a historička působící v mnichovském Collegiu Carolinu. Zároveň přednáší moderní evropské dějiny na Ludwig-Maximilians-Universität v Mnichově. Specializuje se na historii habsburské monarchie a střední Evropy 19. a 20. století. Je autorkou monografie *Verfassungsgerichtsbarkeit in der Tschechoslowakei (1920–1939)*. *Verfassungs-idee – Demokratieverständnis – Nationalitätenproblem* (2009) a editorkou celé řady kolektivních děl: *Kirche und Sozialismus in Osteuropa* (2006); *Sozialistische Staatlichkeit* (2012); *Exploring Loyalty* (2017).

Eduard Mühle

Eduard Mühle (* 1957) je německý historik, který přednáší středověké dějiny střední a středovýchodní Evropy na univerzitě v Münsteru. V letech 1995–2005 byl ředitelem Herderova institutu v Marburku a v letech 2008–2013 ředitelem Německého historického ústavu ve Varšavě. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří monografie *Die städtischen Handelszentren der nordwestlichen Rus. Anfänge und frühe Entwicklung altrussischer Städte* (1991); *Für Volk und Deutschen Osten. Der Historiker Hermann Aubin und die deutsche Ostforschung* (2005); *Breslau. Geschichte einer europäischen Metropole* (2015).

Dějiny Slovanů ve středověku

Přeložil Aleš Valenta

Kniha představuje jedinečný pokus o syntetický výklad dějin Slovanů v dlouhé časové perspektivě od 6. do 15. století. Zpracovává téma, jemuž německá historiografie věnuje pozornost přinejmenším dvě staleti. Přesto jde o knihu inovativní. Autor ve svém výkladu vychází nejen z dobových písemných pramenů, ale velká část jeho interpretací je založena rovněž na poznatcích archeologických, jež v posledních desetiletích změnila zažitá představy. Mühle ve svém výkladu volí dvojí přístup: na jedné straně se věnuje reálným společenským strukturám Slovanů, počínaje raně slovanskými skupinami obyvatelstva přes první slovanské státní útvary 10.–12. století až po mocensky stabilizovaná království pozdního středověku; na straně druhé na středověké Slováky nahlíží očima jejich sousedů. Nikoli tedy pouze slovanské pojmání sebe sama, ale stejně tak i pojmání Slovanů prizmatem sousedů (arabských, byzantských i latinských autorů), kteří si byli vědomi vzájemných kulturních odlišností. Kniha Eduarda Mühleho ale není omezena pouze na samotné dějiny Slovanů mezi 6.–15. stoletím. Její druhou dimenzi představuje zkoumání Slovanů jako kulturního konstruktů, jako nástroje politiky od středověku do 21. století.

Thomas Ebendorfer Diarium sive Tractatus cum Boemis (1433–1436)

Přeložily Zuzana Lukšová a Soňa Žákovská

Deník vídeňského teologa Thomase Ebendorfera (1388–1464) představuje jedinečný historický pramen pro poznání procesu vzniku basilejských kompaktát. Deník je o to cennější, že Thomas Ebendorfer byl přímým účastníkem jednání vyslanců basilejského koncilu se zástupci husitských Čech a Moravy. Ve svém textu detailně popsal průběh debat jak v Praze, tak v Basileji, Řezně, Brně a Bělehradu od července 1433 až po samotné vyhlášení kompaktát v Jihlavě. Svůj text doplnil o opisy 62 písemností, které při těchto jednáních vznikaly, z nichž nemalá část není známa z jiných zdrojů než právě z jeho deníku.

Petr z Vaux de Cernay Historie Albigenských

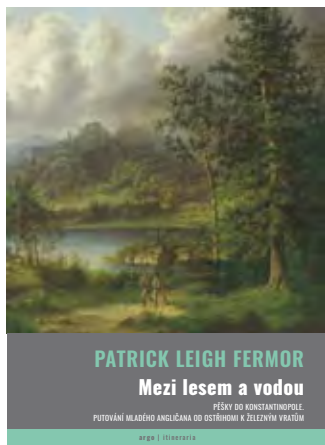
Přeložila Jana Zachová

Historie Albigenských představuje základní pramen ke křížové výpravě proti katarům v jižní Francii a pro události s ní související v letech 1203–1218. Její autor, Petr, cisterciácký mnich z kláštera Vaux-de-Cernay Abbey, byl přímým svědkem řady z popisovaných dějů, které líčí z ortodoxně katolického hlediska. Přesto jeho kronika přináší mnoho cenných zpráv o víře albigenských katarů a jejich teologických základech.

Patrick Leigh Fermor

Mezi lesy a vodou

Přeložila Daniela Orlando

Již vyšlo
Čas darů

Patrick Leigh Fermor (1915–2011) byl neohrožený cestovatel a hrdinný voják, mnohými považovaný za jednoho z největších cestopisců 20. století. Po bouřlivých školních letech následovaných pěší túrou napříč Evropou do Konstantinopole, která začíná *Časem darů* (anglicky 1977, česky 2018) a pokračuje v knihách *Mezi lesy a vodou* (anglicky 1986) a *The Broken Road* (vydáno posmrtně v roce 2013), se jeho život a cesty soustředily na Balkán a řecké ostrovy. Jeho knihy *Máni* (1958) a *Rúmeli* (1966) jsou důkazem hlubokého zájmu o jazyky a odlehlé lokality. Za 2. světové války vstoupil do irské gardy, stal se styčným důstojníkem v Albánii a bojoval v Řecku i na Krétě. Byl držitelem Řádu za vynikající službu a Řádu britského impéria. Leigh Fermor prožil část života v Řecku – v domě uprostřed olivového háje na poloostrově Máni, který navrhl spolu s manželkou Joan, – a část v anglickém hrabství Worcestershire. V roce 2004 byl za služby prokázané literatuře a britsko-řeckým vztahům povýšen do rytířského stavu.

Coby osmnáctiletý mladík se Patrick Leigh Fermor vydal v prosinci 1933 na pěší pouť Evropou, kterou zakončil příchodem do Istanbulu na počátku roku 1935. Poté, co prošel Nizozemskem, Německem a dorazil do Vídně se zastávkou v Praze, se vydal dále slovanskými oblastmi, po proudu Dunaje do Maďarska, Sedmíhradska, Rumunska a na Balkán. Z kapesného jedné libry týdně hodlal Fermor žít „jako tulák, poutník nebo kočovný učenec“ a přespávat v chudobincích, kláštrech a stodolách. V druhém díle svého cestopisu, právem pokládaného za jeden ze skvostů novodobé anglické prózy, Fermor opět prokázal nejen pronikavý postřeh a zvědavost, ale i nesporné literární nadání – bohatým a poetickým jazykem podává obraz již zaniklého světa, líčí dějiny a kulturu střední i východní Evropy, přináší fascinující portréty národů.

Odorik z Pordenone

O neznámých věcech čili Popis východních krajů

Přeložil Jiří Špaček

Sředověký misionář, františkánský mnich Odoricus Boemus de Portu Naonis, česky častěji označovaný Odorik z Pordenone, v českých překladech díla tradičně také Oldřich, Čech z Furlánska či Čech z Pordenone (1271/1286–1331), je autorem díla, jehož název se obvykle překládá jako *Popis východních krajů světa*. Autor v něm barvitě a důkladně popisuje své misijní cesty do Persie a Číny, včetně Tibetu, v letech 1316–1330, oblastí, jež byly v té době součástí mongolské říše. Text sepsaný (podle Odorikova diktátu) v dialektu byl záhy přeložen do latiny pod názvem *Odorichus de rebus incognitis*. Odorikův cestopis se brzy dočkal překladu do mnoha evropských jazyků a těšil se po staletí velké oblibě. Nové české vydání v moderním překladu vychází z edice Lucia Monaca a Giulia Cesara Testy (1986) podle prvního tištěného vydání z roku 1513.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ida Pfeifferová

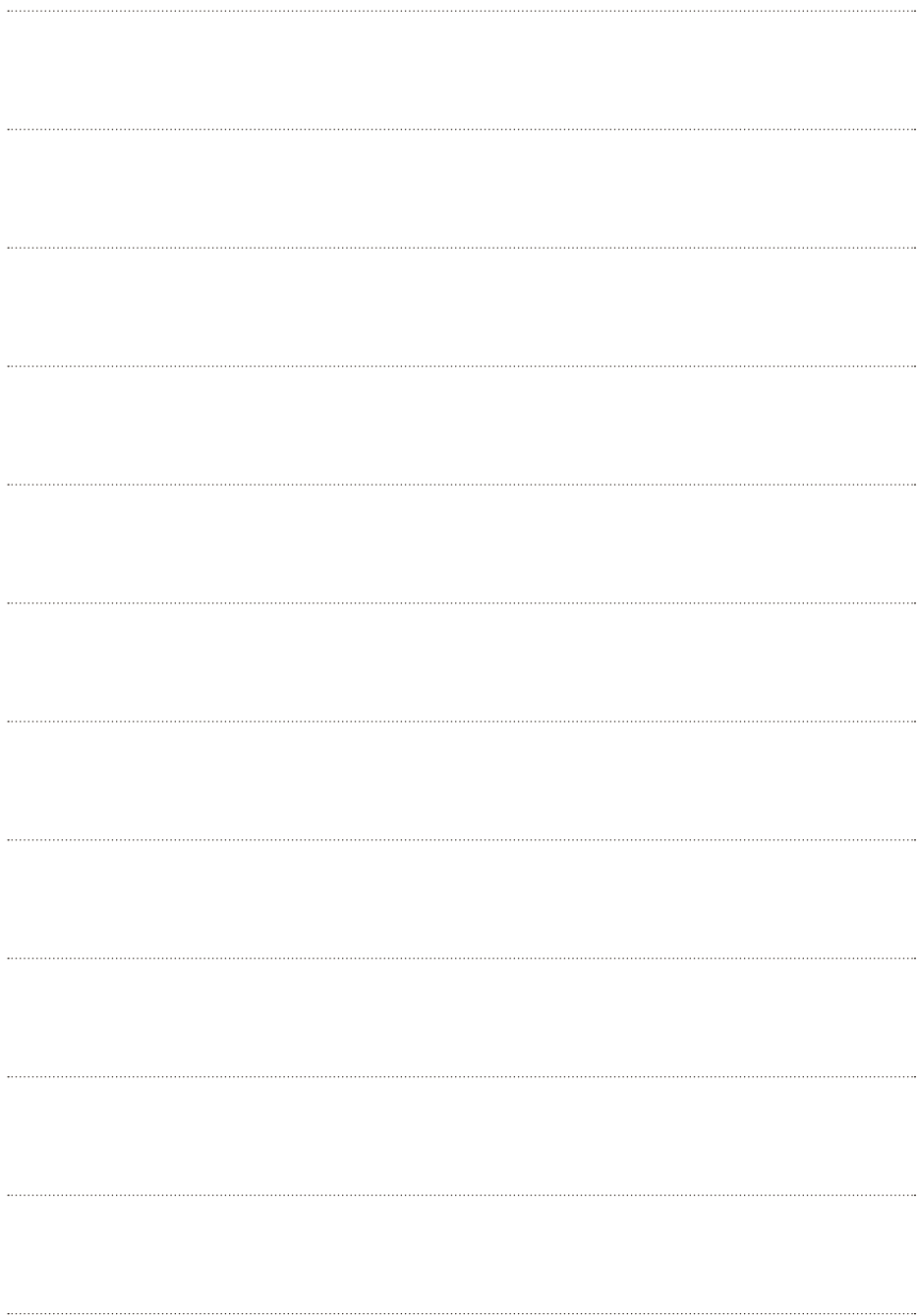
Cesta do Svaté země a Egypta

Přeložila Veronika Faktorová

Knihou představí výjimečnou rakouskou cestovatelku Idu Lauru Pfeifferovou, která v průběhu 40.–50. let 19. století podnikla několik cest, včetně dvou výprav kolem světa. Během nich navštívila řadu blízkých i vzdálených míst: Palestinu, Egypt, Island, Skandinávii, Chile, Brazílii, Indii, Čínu, Tahiti aj. Své cestovní zážitky a poznatky zveřejnila v několika cestopisech, které si získaly značnou čtenářskou odezvu. Pfeifferová, zvláště od vydání *Ženy na cestě kolem světa* (*Eine Frauenfahrt um die Welt*, 1850), patřila k nejpopulárnějším cestopiscům své doby. Cestopis vyšel česky už v roce 1846 zásluhou J. E. Š. Křečka. Komentovaná edice Veroniky Faktorové si klade za cíl přiblížit dílo a osobnost jedné z prvních moderních cestovatelek i zohlednit místo, které obrozenecký překlad tohoto textu zaujímá v kontextu české literatury.

Aaronovitch Ben	67	Gibová Ivana	38
Abbová Annabel	35	Glücková Louise	45
Adolfssonová Maria	62	Goliński Mateusz	116
Alsterdal Tove	65	Gombrich Ernst	102
Appanah Nathacha	27	Gordin Michael D.	101
Attenborough David	104	Guenassia Jean-Michel	8
Atwoodová Margaret	21	Hannahová Kristin	20
Bastašić Lana	26	Hodgsonová Antonia	66
Bendis Brian Michael	83	Holdstock Robert	76
Berlinová Lucia	43	Horáčková Alice	59
Bonnefoy Miguel	22	Howard Robert Erwin	80
Breccia Alberto	84	Chamberlainová Mary	14
Bregman Rutger	109	Ishiguro Kazuo	44
Bukowski Charles	36	Itagakiová Lina	93
Carlsson Christoffer	33	Jacksonová Shirley	28
Clarkson Jeremy	107	Jakš David	13
Crummey Michael	30	Janssonová Tove	31, 89
Cullhedová Elin	34	Jonášová Veronika	57
Červenák Juraj	72	Joyce William	94
Diop David	7	Kadlečková Vilma	70
Dozois Gardner	74	Kerouac Jack	40
Ebendorfer Thomas	119	Kocourek Milan	106
Faber Michel	97	Koskinen JP	32
Fermor Patrick Leigh	120	Kulich Roman	39
Franklin Tom	61	Lahiri Jhumpa	24
Frenchová Tana	63	Lavrík Silvester	37
Fry Lizzie	79	Lerner Ben	42
Gaiman Neil	95	Loureiro Manel	75

Magnason Andri Snær	108	Sasturain Juan	84
Majchráková Barbora	51	Scudamore James	25
Mantelová Hilary	6	Seife Charles	105
Marcinów Mira	15	Shellenberger Michael	103
Masonová Meg	18	Slimani Leïla	86
McKean Dave	82	St. John Mandelová Emily	23
Milanović Branko	111	Stránský Jiří	50
Morante Elsa	16	Šmehlík František	55
Moucha Miloslav	113	Tardi Jacques	88
Mühle Eduard	118	Technik Marek	54
Mytting Lars	17	Teršová Klára	53
Nakadžimová Kjóko	29	Tiptree Jr. James	68
Novák Jan	10	Topčjan Alexandr	64
O'Farrellová Maggie	9	Tuti Ilaria	60
Olde Heuvelt Thomas	69	Urban Miloš	12
Ord Toby	112	Vácha Dalibor	58
Osterkamp Jana	117	VanderMeer Jeff	96
Oubrierie Clément	86	Viléová Jurga	93
Pánek Josef	47	Walliams David	90
Peterson Jordan B.	100	Williams Walter Jon	77
Petrarca Francesco	46	Winter Evan	78
Pfeifferová Ida	121	Yslaire	81
Placák Petr	52	z Pordenone Odorik	121
Platzová Magdaléna	49	z Vaux de Cernay Petr	119
Presser Bram	19	Zuboff Shoshana	110
Rundellová Katherine	92		
Rupp Jan	56		
Salivarová Zdena	48		

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
italská literatura, filmová řada
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčnický
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašínová
beletrie, česká literatura,
populárně-naučná literatura
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Markéta Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.nova@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Jindřich Vacek

kultury a civilizace, románské jazyky
☎ 222 780 184
@ jindrich.vacek@argo.cz

Oldřich Vágner

edice Crossover
oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková

angloamerická a severská literatura
☎ 273 132 173
@ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická**Milan Dorazil**

☎ 222 782 260
@ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608
@ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová

☎ 222 781 608
@ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná**Pavel Růt**

☎ 222 781 606
@ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608
@ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace**Zdenka Kříkavová**

☎ 222 781 601, 733 650 762
@ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková

☎ 222 783 513, 724 182 323
@ ulrika.horakova@argo.cz

Jakub Gelnar

asistent propagace
@ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt**Pavel Krummer**

☎ 222 783 512
@ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva**Markéta Matušková**

nákup práv
☎ 273 132 175
@ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková

prodej práv
☎ 222 782 265
@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová

nákup práv
☎ 222 782 262
@ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení**Jana Kühnlová**

☎ 222 782 147
@ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová

☎ 222 780 191
@ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce**KOSMAS**

Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
☎ 226 519 400
@ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

Barack Obama

Země zaslíbená

Přeložil Martin Svoboda

V prvním dílu prezidentských pamětí Barack Obama vypráví příběh své nepravděpodobné cesty od mladíka hledajícího vlastní identitu až na pozici vůdce svobodného světa.

Michelle Obamová

Můj příběh

Přeložila Michala Marková

Michelle Obamová ve svých pamětech zve čtenáře do svého světa a zaznamenává zážitky, které ji formovaly – od dětství až po pobyt v Bílém domě.